

ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย
และนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปริญญานิพนธ์
ของ
พจณิชา จันทศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา
กุมภาพันธ์ 2552

ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย
และนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปริญญานิพนธ์

ของ

พจณิชา จันทศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา

ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

กุมภาพันธ์ 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย
และนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

บทคัดย่อ

ของ

พจณิชา จันทศิริ

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

กุมภาพันธ์ 2552

พจนินา จันทรศิริ.(2552), *ทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี*. ปรินูญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม : อาจารย์ ดร. จารุวรรณ สกุลคู, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางรงค์

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อ 1)ศึกษาทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี 2)เปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตาม เพศ ชั้นปี วิชาเอก เหตุสนใจในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 225 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ และ 5 ระดับตามแบบของไลเคิร์ท สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบที ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว และการทดสอบเป็นรายคู่ด้วยวิธีของเซฟเฟ

ผลการวิจัยปรากฏผลดังนี้

1. นักศึกษามีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกันมีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน นักศึกษาที่เรียนอยู่ในชั้นปีที่ 4 มีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. นักศึกษาที่ศึกษาวิชาเอกต่างกันมีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน นักศึกษาที่เรียนอยู่ในวิชาเอกเป่าพาทย์มีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและ

นาฏศิลป์ไทยแตกต่างกับผู้เรียนวิชาเอกโขน ละครพระ และละครนาง และผู้ที่เรียนอยู่ในวิชาเอกเครื่องสายไทยมีทักษะแตกต่างกับผู้เรียนละครนาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5. นักศึกษาที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่างกันมีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน

6. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง.

7. นักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่างกันมีทักษะในการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน นักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูงมีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

8. นักศึกษาที่มีความคิดเห็นต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยต่างกันมีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน

STUDENTS' PERCEPTION ON THAI CLASSICAL MUSIC AND DANCE
FACULTY OF FINE AND APPLIED ART RAJAMANGALA
UNIVERSITY OF TECHNOLOGY THANYABURI

AN ABSTRACT
BY
PHOJNICA CHANSIRI

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University
February 2009

Phojnicha Chansiri . (2009), *Students' Perception on Thai Classcal Music and Dance Faculty of Fine and Applied Art Rajamangala Universiti of Technology Thanyaburi*. Master Thesis,M.Ed. (Higher Education).
Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor
Committee: Dr. Jaruwan Skulkhu, Asst.Prof.Dr. Achara Wattananarong

The purposes of this study were to investigate student's perception on thai classical music and dance instruction at faculty of fine and applied art Rajamangala Universiti of technology, Thanyaburi and to camper students's perception on thai classical music and dance instruction according to their gender,academic level, academic Imajor, motive for education, academic achievement,music and dance environment, and attitude toward university experience. The sample

Used in this studey included 187 students who enrolled in second semester of academic year 2007 at faculty of fine and applied art, Rajamangala University of Technology. The instruments used in collecting data were three-point and five-point Likert-type rating scales. The statistical procedures used in analyzing the data were mean, standard deviation, t-test, one way ANOVA, and Scheffe' method.

The results were as follows:

1. Students held an high positive attitude toward Thai classical music and dance instruction at faculty of fine and applied art, Rajamangala University of Technology.
2. Male and female students did not differ on their perceptions on Thai classical music and dance instruction.
3. Students from different academic level differed significantly on there perceptions of Thai classical music and dance instruction.
4. Students with different academic major differed significantly on their perceptions on Thai classical music and dance instruction.
5. Students with different motive for education did not differ on their perception on Thai classical music and dance instruction.

6. Students with different academic achievement differed significantly on this perceptions on Thai classical music and dance instruction.
7. Students who had different music and dance environment differed significantly on their perceptions on Thai classical music and dance instruction.
8. There was no difference found on students with different attitude forward university experience.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย
และนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ของ

พจณิชา จันทศิริ

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒนกุล)

วันที่ เดือนกุมภาพันธ์ 2552

คณะกรรมการสอบปริญญานิพนธ์

..... ประธาน

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู่)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา วัฒนางรงค์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(อาจารย์บรรทม น่วมศิริ)

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงได้ด้วยความอนุเคราะห์ของอาจารย์
ดร.จารุวรรณ สกุลคู่ ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อัฉรา
วัฒนาณรงค์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ที่ให้ความกรุณาตรวจสอบแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ
ตลอดจนให้คำแนะนำปรึกษาและช่วยเหลือเป็นอย่างดี ตั้งแต่เริ่มศึกษาค้นคว้า จนกระทั่ง
สำเร็จเป็นงานวิจัยที่สมบูรณ์

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ อาจารย์สุภาสิริ
ปิยะพิพัฒน์ อาจารย์ยริสวัณ อรชุน อาจารย์มานิช บุญทองเล็กและอาจารย์บรรทม น่วมศิริ
ที่กรุณารับเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม และให้คำแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม
จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้ดำเนินไปได้ด้วยความเรียบร้อย

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์สุรศักดิ์ จำนงสาร อาจารย์วันชนะ ฤกษ์สมุทร
คณาจารย์ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี ที่ให้ข้อมูล คำแนะนำในการจัดทำปริญญานิพนธ์แก่ผู้วิจัย และขอขอบคุณนักศึกษา
สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรีทุกท่านที่กรุณาช่วยตอบแบบสอบถาม รุ่นพี่ เพื่อน และรุ่นน้อง สาขาวิชาการ
อุดมศึกษาทุกท่านที่ให้ความสนใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา

คุณค่าของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา
มารดา ครูอาจารย์และผู้มีพระคุณทุกท่าน

พจนิชา จันทศิริ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	7
ความสำคัญของการวิจัย.....	7
ขอบเขตของการวิจัย.....	7
ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	7
ตัวแปรที่ศึกษา.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	9
สมมุติฐานในการวิจัย.....	12
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
ความหมายและความสำคัญของการเรียนดนตรีไทย.....	14
ความเป็นมาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	20
การจัดระบบการศึกษาของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	22
สภาพการเรียนการสอนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	24
สภาพดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในสังคมปัจจุบัน.....	28
ตัวแปรที่ส่งผลกระทบต่อทักษะในการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย.....	30
เพศ.....	30
ชั้นปี.....	31
เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา.....	31
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	32
สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทย.....	33
ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	33

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	36
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	36
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	37
การเก็บข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล.....	41
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	41
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	43
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	106
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	106
วิธีดำเนินการวิจัย.....	106
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	107
สรุปผลการวิจัย.....	107
อภิปรายผล.....	108
ข้อเสนอแนะ.....	116
บรรณานุกรม.....	117
ภาคผนวก.....	123
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย.....	130

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แผนการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางค์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษาที่ 1	25
2	แผนการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ปีการศึกษาที่ 1	27
3	จำนวนประชากรของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย เอกปี่พาทย์ เอกเครื่อง สายไทย หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต(5 ปี)	36
4	จำนวนประชากรของนักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย เอกโขนพระ เอกโขมยักษ์ เอกโขนลิง เอกละครนาง เอกละครพระ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต(5 ปี)... ..	37
5	ค่าจำนวน ร้อยละ ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามตัวแปรที่ ศึกษา.....	44
6	ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและ นาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.....	46
7	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและ นาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ.....	51
8	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและ นาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี	55
9	ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและ นาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรม ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามวิชาเอก.....	64

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง	หน้า
10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา.....	73
11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	79
12 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย.....	86
13 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย.....	93
14 การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ.....	100
15 การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี.....	100
16 การทดสอบความแตกต่างของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี.....	101

บัญชีตาราง(ต่อ)

ตาราง		หน้า
17	การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามวิชาเอก.....	102
18	การทดสอบความแตกต่างของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามวิชาเอก.....	102
19	การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา.....	103
20	การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	103
21	การทดสอบความแตกต่างของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน...	104
22	การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย.....	105
23	การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย.....	105

บัญชีภาพประกอบ

ตาราง		หน้า
1	สาขาความรู้.....	14
2	นาฏศิลป์.....	15
3	สาระดนตรีไทย.....	17

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ในสังคมโลกยุคปัจจุบันจัดว่าเป็นโลกยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้โลกมีการติดต่อสื่อสารที่รวดเร็วอย่างไร้พรมแดน ท่ามกลางกระแสของความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วนี้ จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงสู่ทุกชีวิต ทุกองค์กร ทุกสังคมและทุกประเทศ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ประเทศใดสามารถปรับตัวให้สอดคล้องและก้าวตามทันการเปลี่ยนแปลงของโลก ก็จะสามารถก้าวสู่ความสำเร็จและรักษาความเจริญรุ่งเรืองไว้ได้ ตรงกันข้าม หากประเทศใดหยุดนิ่งอยู่กับที่ก็จะไม่สามารถปรับเปลี่ยนตนเองให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกก็จะเป็นผู้ที่ถูกทอดทิ้งไว้เบื้องหลัง อย่างไรก็ตามแม้จะมีการเปลี่ยนแปลงในด้านต่าง ๆ ของสังคม แต่ละประเทศควรดำรงรักษาเอกลักษณ์วัฒนธรรมที่ดั้งเดิมไปพร้อม ๆ กับการปรับเปลี่ยนต่าง ๆ (กาญจนา คุณารักษ์ณ์. 2541:55) เพราะสังคมยุคโลกาภิวัตน์ดังกล่าว ได้ก่อให้เกิดอิทธิพลครอบงำ ความคิดและสื่อบันเทิงได้เข้ามาลบล้างเอกลักษณ์ และวิถีชีวิตที่มีคุณค่า อันมีลักษณะพึงพาอาศัย สงเคราะห์ซึ่งกันและกัน มาแต่ดั้งเดิมของสังคมไทย ทำให้นักศึกษาชาววัฒนธรรมการอยู่ร่วมกัน มักใช้วิถีชีวิตที่เป็นอิสระในด้านต่าง ๆ มากขึ้น ใช้ชีวิตสนุกสนานตามสถานเริงรมย์ ศูนย์การค้า มีวัฒนธรรมบริโภคนิยมใช้จ่ายฟุ่มเฟือย และแสวงหาโอกาสเพื่อเลือกสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่ตนเอง สร้างความมั่นคงโดยมิได้คำนึงถึงสิ่งอื่น ฉะนั้นสถาบันอุดมศึกษา ในฐานะแหล่งรวบรวมภูมิปัญญาระดับสูง ย่อมมีหน้าที่ต้องนำพาสังคมให้ก้าวไปพร้อมกับความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้อย่างมั่นคง มีเอกลักษณ์ มีจริยธรรมเข้มแข็ง และมีศักดิ์ศรี(สุวพร ตั้งสมวรพงษ์.2542:13)

ในการผลิตบัณฑิตเพื่อออกไปสู่สังคมนั้น สถาบันอุดมศึกษาจะต้องไม่ทำหน้าที่เพียงถ่ายทอดความรู้ที่เป็นทักษะวิชาชีพให้แก่นักศึกษาแต่เพียงอย่างเดียว เพราะการเรียนรู้จากชั้นเรียนไม่เพียงพอสำหรับการศึกษาในยุคนี้ แต่ต้องมีหน้าที่สร้างให้นักศึกษามีโลกทัศน์และวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล ฝึกให้เรียนรู้จากสิ่งรอบตัวและแหล่งต่าง ๆ พร้อมกับการปลูกฝังอบรมให้มีความรักและมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพ ทั้งนี้เพราะการมีทัศนคติที่ดีต่อวิชาชีพจะช่วยให้งานที่ทำได้เป็นสิ่งที่ง่ายและมีความเอาใจใส่ในการปฏิบัติหน้าที่ของตนอย่างเต็มความสามารถ และยังมีความภูมิใจพร้อมกับมีความสุขในการทำงานอีกด้วย นอกจากนี้ยังจำเป็นต้องฝึกให้นักศึกษามีคุณธรรม เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของสังคมซึ่งตรงกับสาระสำคัญของแผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมระยะที่ 10 (พ.ศ. 2549 – 2553) กระทรวงศึกษาธิการซึ่งมุ่งมั่นที่จะพัฒนา จิตใจ สังคม สติปัญญา สุขภาพ พลานามัย และการประกอบอาชีพ เพื่อให้ประชากรในชาติมีนิสัยรักการพัฒนาตนเอง มีหลักศาสนาเป็นครรลองชีวิต มีจิตสำนึกในความเป็นไทย ดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างสันติสุข มีส่วนร่วมรับผิดชอบการพัฒนา

ที่สมดุล ความยั่งยืนของธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ชุมชน สังคม ประเทศชาติ ตลอดจนมนุษยชาติในประชาคมโลกโดยที่ภารกิจที่สำคัญยิ่งของกระทรวงศึกษาธิการคือการพัฒนาคน (แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระยะที่ 10. 2550 : ออนไลน์)

วิชาชีพดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยจัดเป็นศิลปะประจำชาติแขนงหนึ่ง ดังพระบรมราชโองการของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชฯ ในงานพระราชพิธีพระราชทานปริญญาบัตรของมหาวิทยาลัยศิลปากร เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม 2537 ณ มหาวิทยาลัยศิลปากร วังท่าพระ “ศิลปวัฒนธรรมนั้นคืองานสร้างสรรค์ความเจริญทางปัญญาและทางจิตใจซึ่งเป็นต้นเหตุทั้งองค์ประกอบที่ขาดไม่ได้ของความเจริญทางด้านอื่น ๆ ทั้งหมดและปัจจัยที่จะช่วยให้เรารักษาและดำรงความเป็นไทยไว้ได้สืบไป ทุกคนจึงต้องทำความเข้าใจในความสำคัญข้อนี้ให้ ถ่องแท้และต้องสำนึกตระหนักในหน้าที่ ความผูกพัน ความรับผิดชอบ อันมีอยู่ต่อบ้านเมืองและสังคมแล้วพร้อมกันปฏิบัติงานของตนเองด้วยความตั้งใจ จริจใจและพากเพียรเพื่อให้บังเกิดผลเป็นประโยชน์เป็นความเจริญของประเทศชาติอย่างแท้จริง”(สำนักงานบรรณสารการพัฒนา.2539:306) สอดคล้องกับอารักษ์ สังหิตกุล (2549:คำนำ) ที่กล่าวว่า ศิลปะการแสดงด้านนาฏศิลป์ไทยมีความสำคัญต่อประเทศชาติในด้านความมั่นคง ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของศิลปะแขนงนี้ บ่งบอกถึงความเจริญของประเทศชาติซึ่งไม่เคยตกอยู่ในอำนาจเด็ดขาดของชาติใด ทำให้เห็นได้ถึงความเจริญอันต่อเนื่องจากการสืบสานไว้โดยบรรพชนไทย ด้วยเหตุนี้เยาวชนไทยจึงควรภูมิใจในศิลปะอันเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นศิลปะประจำชาติที่ควรหวงแหนควรช่วยกันอนุรักษ์ และได้สอดคล้องกับ ญัฐ ภมรประวัติ (2529:คำนำ) ที่กล่าวว่า ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยมีส่วนสำคัญในการพัฒนาประเทศชาติ ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทางตรงนั้นช่วยพัฒนาจิตใจของผู้ฟังเพลง ก่อให้เกิดความเจริญทางสติปัญญา สำหรับผู้ที่จบไปเป็นบัณฑิตนั้น ดนตรีไทยจะช่วยได้ดีในทางอ้อม กล่าวคืออาจจะนำความรู้ทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ไปใช้เป็นสื่อในการเข้าถึงประชาชน โดยเฉพาะชนบทได้เป็นอย่างดี เพราะดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยช่วยให้เกิดความรักความสามัคคีช่วยให้เกิดกิจกรรมร่วมกันได้ โดยมีรสนิยมอย่างเดียวกันเป็นเครื่องเชื่อมไมตรีไว้ ซึ่งสอดคล้องกับบุญช่วย โสวัตรและคณะ (2539:คำนำ) ที่กล่าวไว้ว่า ดนตรีไทยจัดเป็นศิลปะซึ่งจะเป็นปัจจัยหนึ่งในการยกระดับจิตใจของมนุษย์ให้พ้นสภาพจากความเป็นอนารยชน ดนตรีไทยนั้นเป็นศิลปกรรมประเภทหนึ่งที่คู่กับความเป็นไทยมีความงามและความสมบูรณ์ในตนเองซึ่งดนตรีไทยเป็นส่วนหนึ่งของความหล่อหลอมกลมกล่อมเกลาจิตใจของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ส่งเสริมพัฒนาการ ทำให้จิตใจเกิดความสงบ ซึ่งจะทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในด้านอื่น ๆ อีกต่อไป การศึกษาดนตรีไทยจะช่วยให้เกิดทักษะและมีทักษะที่ดีต่อดนตรีไทยเพราะอาจใช้ดนตรีไทยช่วยทำให้เกิดความผ่อนคลายทางจิตใจได้

เดิมที่การศึกษาดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยอาศัยความใกล้ชิดเป็นแรงจูงใจปลูกฝัง กล่าวคือ ผู้เรียนอาจจะเริ่มเรียนจากบ้านที่มีอาชีพเป็นนักดนตรีไทย คณะนาฏศิลป์ไทยหรือสามารถเล่นดนตรีไทย สามารถแสดงนาฏศิลป์ไทยอย่างใดอย่างหนึ่งจากการได้ยินหรือความเคยชินนี้เอง จะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็ว นอกจากนี้ที่บ้านแล้วก็อาจจะเป็นสถานที่ใกล้บ้าน เช่น วัดที่มีดนตรีไทย บรรเลง การแสดงนาฏศิลป์ไทยในงานพิธี ประเพณีต่าง ๆ เป็นพื้นฐานหากได้ศึกษากับวงบรรเลง หรือคณะนาฏศิลป์เหล่านั้นก็จะสามารถเป็นได้เร็วขึ้น และเป็นช่องทางไปสู่การศึกษาดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยกับครูดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยที่มีชื่อเสียงทั้งในภูมิภาคของต้นและแหล่งภูมิปัญญา ทางด้านดนตรี นาฏศิลป์อื่น ๆ (สงบศึก ธรรมวิหาร.2540:181) ต่อมาเริ่มมีการสอนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยในสถาบันการศึกษาทุกระดับไม่ว่าจะเป็นระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา จนกระทั่งได้พัฒนามาเป็นการเรียนการสอนสาขาวิชาดุริยางค์ไทย สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยใน สถาบันอุดมศึกษาต่าง ๆ เช่น มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นต้น

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่ให้บริการการศึกษา และผลิตทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณค่าให้กับสังคมไทยเป็นระยะเวลายาวนาน นับย้อนจากการสถาปนาในนาม “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2518 เป็นวันที่พระราชบัญญัติ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ได้ถูกประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้เพื่อผลิตครูอาชีวศึกษาระดับปริญญาตรี ให้การศึกษาทางด้านอาชีพทั้งระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ระดับปริญญาตรี และประกาศนียบัตรชั้นสูง ทำการวิจัยส่งเสริมการศึกษาทางด้านวิชาชีพ และให้บริการทางวิชาการแก่สังคม ซึ่งวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้พัฒนา ระบบการเรียน การสอนให้ได้มาตรฐานการศึกษาที่มีคุณภาพ และศักยภาพมีความพร้อมในหลาย ๆ ด้าน จนกระทั่ง ในปี 2531 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทาน ชื่อ ใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” ในวันที่ 15 กันยายน 2531 สืบเนื่องจากแนวทางการปฏิรูป การศึกษาตาม พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่มุ่งเน้นการกระจายอำนาจ การบริหารจัดการสู่สถานศึกษาระดับอุดมศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาของรัฐดำเนินการโดยอิสระ และมีความ คล่องตัวในการบริหารจัดการภายใต้การกำกับดูแลของสภาสถานศึกษา ดังนั้น สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล จึงได้ปรับปรุงแก้ไขพระราชบัญญัติฉบับเดิมและยกฐานะเป็นพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีวัตถุประสงค์ และมีภารกิจมุ่งเน้นการจัดการศึกษาวิชาชีพ และ เทคโนโลยี สร้างงานวิจัยสิ่งประดิษฐ์นวัตกรรมบริการทางวิชาการแก่สังคม รวมทั้งทำนุบำรุง ศาสนา วัฒนธรรม และอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่เน้นการปฏิบัติทั้งในระดับปริญญาตรี โท และปริญญา

เอก เพื่อรองรับการศึกษาต่อของผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอาชีวศึกษาเป็นหลัก รวมถึงให้โอกาสแก่ผู้จบการศึกษาจากวิทยาลัยชุมชนและการศึกษาขั้นพื้นฐานในการศึกษาต่อวิชาชีพพระดับปริญญา ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษากระทรวงศึกษาธิการ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ได้ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล พ.ศ.2548 และประกาศในราชกิจจานุเบกษาใช้บังคับเป็นกฎหมาย ตั้งแต่วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2504(มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2551 : ออนไลน์)

สำหรับคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เดิมทีชื่อ คณะศิลปกรรม ถือกำเนิดมาตั้งแต่สมัยแรกเริ่มแห่งการสถาปนาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ในนามของ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ในระยะแรกเริ่ม ได้อาศัยทำการอยู่ภายในบริเวณวิทยาเขตเพาะช่าง (สมัยนั้นมีชื่อว่าโรงเรียนเพาะช่าง) ต่อมาได้มี ประกาศกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนชื่อโรงเรียนเพาะช่างมาเป็น “วิทยาเขตเพาะช่าง” มีหน้าที่จัดการศึกษาสายศิลปกรรม ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)และประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมศิลปหัตถกรรม (ปมศ.) เป็นการแบ่งหน้าที่กันชัดเจนกับคณะศิลปกรรม ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาสายศิลปกรรม ในระดับปริญญาศิลปกรรมบัณฑิต (ศ.บ.) การจัดการศึกษาของคณะศิลปกรรมในช่วงเวลานั้น ให้หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) รวม 3 สาขา คือ 1. สาขาศิลปกรรม ประกอบไปด้วยวิชาเอกจิตรกรรมไทย ประติมากรรมไทย หัตถศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม และวิชาเอกศิลปะภาพพิมพ์ 2. สาขาออกแบบศิลปะประยุกต์ ประกอบไปด้วยวิชาเอกออกแบบพาณิชย์ศิลป์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ และวิชาเอกออกแบบตกแต่ง 3. สาขาหัตถกรรม ประกอบไปด้วยวิชาเอกเครื่องปั้นดินเผา เครื่องไม้ เครื่องรัก เครื่องไม้ไผ่ เครื่องโลหะ เครื่องทอง-ย้อม เครื่องหนัง และวิชาเอกเครื่องหล่อ ต่อมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระมหากรุณาธิคุณแด่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อให้ใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531 ต่อมาปี พ.ศ.2550 คณะศิลปกรรม และ คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ได้รวมกัน เปลี่ยนชื่อเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ ซึ่งคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ได้ก่อตั้งมาพร้อมกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2518 เช่นเดียวกัน โดยจัดตั้งเป็นภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ แบ่งการจัดการเรียนการสอนออกเป็น 2 หลักสูตร ได้แก่ หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) รวม 7 สาขาวิชาเอก คือ 1. สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย 2. สาขาวิชาดุริยางค์ไทย 3. สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย 4. สาขาวิชานาฏศิลป์สากล 5. สาขาวิชาดุริยางค์สากล 6. สาขาวิชาคีตศิลป์สากล 7. สาขาวิชาดนตรีสากล หลักสูตรศิลปะบัณฑิต (ศป.บ) มี 1 สาขาวิชาเอก คือ 1. สาขาวิชาดนตรีสากล (คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. 2551 : ออนไลน์)

การจัดการเรียนการสอนนิเวศดนตรีไทยและวิชานาฏศิลป์ไทยที่ผ่านมาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีปัญหาที่สำคัญหลายประการ เช่น บางครั้งพบว่า นักศึกษามีได้เข้ามาเรียนโดยสมัครใจ หากแต่ทำตามความประสงค์ของครอบครัวบ้าง เพื่อนชักชวนบ้าง และจากการสัมภาษณ์อาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางค์ไทย เอกเครื่องสายไทย อาจารย์ประจำสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย เอกโขนลิง คณะศิลปกรรมศาสตร์ ให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า ในปัจจุบันนักศึกษาที่เข้ามาเรียนสาขาวิชาเอกดุริยางค์ไทย สาขาวิชาเอกนาฏศิลป์ไทยมีพื้นฐานทางด้านดนตรีไทย ด้านนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน ทำให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร และนักศึกษาที่เรียนรู้ได้เข้าก็จะเกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อการเรียนดนตรีไทย (สุภาสิริร์ ปิยะพิพัฒน์, โสฬส มงคลประเสริฐ. 2550 : สัมภาษณ์) และอาจารย์ประจำสาขาวิชาดุริยางค์ไทย เอกปี่พาทย์ อาจารย์ประจำสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย เอกโขนพระ เอกละครพระ เอกละครนาง คณะศิลปกรรมศาสตร์ กล่าวว่านักศึกษาส่วนใหญ่แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเป็นนักศึกษาที่มีความตั้งใจเข้ามาเรียนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยโดยตรง ส่วนกลุ่มที่สองเป็นนักศึกษาที่เรียนตามความประสงค์ของครอบครัว นักศึกษาที่มีความตั้งใจเข้ามาเรียนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยโดยตรงจะมีความรักในดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย และมีความตั้งใจในการเรียนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย ไม่ว่าจะเป็นในด้านทฤษฎีหรือปฏิบัติ ส่วนนักศึกษาที่เรียนตามความประสงค์ของครอบครัว เมื่อเรียนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยไปนานเข้า บางคนก็เกิดรักดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยและอยากเรียนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยในที่สุดแต่ก็จะมีบางคนที่ยังรู้สึกวาดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยไม่น่าเรียนและคิดผิดที่มาเรียนทางด้านนี้(บุญสืบ เรืองนนท์, บรรทม น่วมศิริ, พุฒวัฒน์ นรมล, ศรุต จงอบกลาง, ณัฐฐนันท์ จันนิวงษ์, วิสสวัฒน์ อรชุน, ศิรดา พานิชอำนวย, สุชีรา อินทโชติ. 2550 : สัมภาษณ์) ทำให้นักศึกษาเหล่านี้ไม่มีเป้าหมายในการเรียน ทำให้ไม่เกิดความรักในศิลปะทางด้านดนตรีไทย ด้านนาฏศิลป์ไทย บางรายไม่ตั้งใจเรียน และไม่ยอมฝึกซ้อมดนตรีไทย ฝึกซ้อมทำรำ ซึ่งดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยนั้นเป็นกิจกรรมการเรียนภาคปฏิบัติ ทำให้ไม่สามารถรับเอาวัฒนธรรมดนตรีที่ดั้งเดิมมาถ่ายทอดสู่ชุมชนได้อย่างผู้ที่เข้าถึงวัฒนธรรมดนตรีอย่างแท้จริง

นอกจากนี้ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ก็อาจจะเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษามีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยที่ไม่ค่อยดี เช่น การเข้าสังคม กลุ่มเพื่อน การสอนของอาจารย์ที่เป็นแบบดั้งเดิม คือ ใช้การบรรยาย อุปกรณ์การเรียนไม่เพียงพอ ประกอบกับเนื้อหาของหลักสูตรมีมาก ดังนั้นเมื่อนักศึกษาไม่ฝึกฝนตนเองจึงส่งผลให้เรียนไม่ทันเพื่อน ทำให้เกิดการเบียดเบียน รวมทั้งคะแนนที่ได้ไม่ดี ทำให้นักศึกษาบางคนต้องลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันเพื่อไปศึกษาต่อที่อื่น พร้อมกับกฎระเบียบของทางมหาวิทยาลัยมีความเข้มงวดซึ่งสอดคล้องกับแอสติน(Astin.1986:2-10) กล่าวถึงเรื่องประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยว่าเป็นสิ่งเร้าเชิง

สภาพแวดล้อมของสถาบันซึ่งได้แก่พฤติกรรม เหตุการณ์หรือคุณลักษณะใด ๆ ของสถาบันที่สังเกตเห็นก่อให้เกิดความเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการรับรู้ทางด้านประสาธน์สัมผัสของทุกคนในสถาบัน โดยเฉพาะนักศึกษา สภาพที่เป็นอยู่หรือสิ่งที่เกิดขึ้นต่าง ๆ เหล่านี้สามารถยืนยันและตรวจสอบได้จากการสังเกตอย่างอิสระ และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาที่เพื่อนเคยศึกษาอยู่ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี แล้วลาออกในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ พรเทพ บุญประเสริฐ(สัมภาษณ์.2550) สาขาวิชาดุริยางค์ไทย กล่าวว่า เหตุผลที่เพื่อนลาออกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีไปศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาอื่นแทนเนื่องมาจากวิชาที่เรียนยากเกินไป การเรียนในด้านของปฏิบัติ เครื่องดนตรีไทยมีมากเกินไป ชับซ้อน วิชาวรรณ ภาษาน้ำเงิน (สัมภาษณ์.2550) นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย กล่าวถึงสาเหตุที่เพื่อนลาออกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีไปศึกษาที่สถาบันอุดมศึกษาอื่นแทน เนื่องมาจากวิชาเรียนมากเกินไป เรียนไม่ทันเพื่อนจึงเกิดความเบื่อหน่ายทำให้ไม่อยากเรียน นอกจากนี้ ชนารักษ์ สุวรรณน้อย (สัมภาษณ์.2550) นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย กล่าวว่า เหตุผลที่เพื่อนลาออกจากมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีไปศึกษาสถาบันอุดมศึกษาอื่นแทนเนื่องมาจากเข้ากับกลุ่มเพื่อนไม่ได้ ไม่ค่อยชอบระบบการสอนของคณะ และไม่ค่อยได้รับเลือกให้บรเรงในงานต่าง ๆ จึงเกิดความท้อถอย รวมทั้งกฎระเบียบที่เข้มงวดที่ไม่ยืดหยุ่นตามวุฒิภาวะของผู้เรียน

จากข้อมูลดังกล่าวจึงเป็นประเด็นปัญหาที่ทำให้นักศึกษาบางส่วนต้องลาออกกลางคันขณะที่เรียนอยู่ จึงส่งผลให้นักศึกษาของมหาวิทยาลัยมีจำนวนลดลง ซึ่งปรากฏการณ์เช่นนี้ทำให้ส่งผลกระทบต่อนักศึกษาที่ทำให้เสียเวลาในการเรียนและอาจจะทำให้เกิดทัศนคติที่ไม่ดีต่อวิชาชีพดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ซึ่งสรุปได้ว่า เหตุจูงในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งจะส่งผลให้นักศึกษาเกิดทัศนคติที่ดีและไม่ดีต่อการเรียน เพราะทัศนคติจะมีผลต่อพฤติกรรมของนักศึกษาในขณะที่เรียนอยู่ในและมีผลต่อความสำเร็จในการที่จะประกอบอาชีพในอนาคต ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยจะศึกษาจากตัวแปร เพศ ชั้นปี วิชาเอก เหตุจูงใจในการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย ซึ่งน่าจะเป็นตัวแปรหลักที่มีอิทธิพลต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย เพื่อจะได้นำเสนอข้อมูลไปใช้พิจารณาปรับปรุงแก้ไขการจัดกิจกรรมด้านการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในด้านดนตรีไทย

และนาฏศิลป์ไทยให้ดีขึ้น เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการผลิตครูทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย สู้ตลาดแรงงาน สอดคล้องกับความต้องการของประเทศ พร้อมกับอนุรักษ์ สืบทอด และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติอันเป็นมรดกอันดีงามของประเทศไทยให้คงอยู่สืบไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ ชั้นปี วิชาเอก เหตุสนใจในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และความพึงพอใจต่อประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ในการพิจารณาส่งเสริมการจัดกิจกรรมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย เพื่อเสริมสร้างทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย พร้อมกับพัฒนาระบบการจัดการเรียนการสอนดนตรีไทยรวมทั้งการจัดสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ภายในมหาวิทยาลัยในอนาคตเพื่อให้ นักศึกษามีประสิทธิภาพในการเรียนรู้ต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ใช้ประชากรที่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 – 4 สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 จำนวน 223 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ชั้นปี แบ่งเป็น

1.2.1 ชั้นปีที่ 1

1.2.2 ชั้นปีที่ 2

1.2.3 ชั้นปีที่ 3

1.2.4 ชั้นปีที่ 4

1.3 วิชาเอก แบ่งเป็น

1.3.1 ดุริยางค์ไทย

1.3.1.1 เครื่องสายไทย

1.3.1.2 เป่าพาทย์

1.3.2 นาฏศิลป์ไทย

1.3.2.1 โขนพระ

1.3.2.2 โขนยักษ์

1.3.2.3 โขนลิง

1.3.2.4 ละครพระ

1.3.2.5 ละครนาง

1.4 เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา แบ่งเป็น

1.4.1 ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ

1.4.2 การได้รับความสนับสนุนจากบุคคลอื่น

1.4.3 เหตุผลอื่น ๆ

1.5 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบ่งเป็น

1.5.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

1.5.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง

1.5.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

1.6 สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทย แบ่งเป็น

1.6.1 มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูง

1.6.2 มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง

1.6.3 มีสิ่งแวดล้อมทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่ำ

1.7 ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย แบ่งเป็น

1.7.1 ผู้ตอบมีความพึงพอใจมากต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย

1.7.2 ผู้ตอบมีความพึงพอใจปานกลางต่อประสบการณ์ใน

มหาวิทยาลัย

1.7.3 ผู้ตอบมีความพึงพอใจน้อยต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยของนักศึกษาสาขาวิชา

ดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
ธัญบุรี

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. **คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี** หมายถึง คณะหนึ่งในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาสายศิลปกรรมในระดับปริญญาตรี ทำการผลิตครูและช่างศิลปกรรมด้านช่างศิลป์ นาฏศิลป์ ดุริยางค์ ดนตรีสากล และศิลปวัฒนธรรม ให้สามารถไปประกอบอาชีพและดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของชาติ ตั้งอยู่ที่ถนนรังสิต - นครนายก กม. ที่ 13 ต.คลองหก อ.ธัญบุรี จ.ปทุมธานี 12110

2. **ทักษะ** หมายถึง ความนึกคิด ความรู้สึก ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เป็นไปได้ทั้งรูปธรรม นามธรรม ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางที่ชอบหรือไม่ชอบ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

3. **ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย** หมายถึง ความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีต่อการเรียนดนตรีไทยเดิมหรือนาฏศิลป์ไทยเดิมทั้งในภาคทฤษฎีและปฏิบัติ โดยแสดงออกได้ในหลายทาง ได้แก่ ทักษะเชิงบวก เป็นลักษณะความพึงพอใจ ชอบ ยอมรับ ทักษะเชิงลบ เป็นลักษณะตรงข้าม กล่าวคือจะแสดงออกในลักษณะไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ส่วนทักษะปานกลาง เป็นลักษณะการแสดงออกในทางไม่แน่ใจว่าพึงพอใจ ชอบ ยอมรับ หรือไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่ยอมรับ ในสาขาวิชาดุริยางค์ไทยจำแนกออกเป็น (1) ปี่พาทย์ (2) เครื่องสายไทย สาขาวิชานาฏศิลป์ไทยจำแนกออกเป็น (1) โขนพระ (2) โขนยักษ์ (3) โขนลิง (4) ละครพระ (5) ละครนาง ของนักศึกษา

4. **สาขาวิชาดุริยางค์ไทย** หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดทำการเรียนการสอนทางด้านดนตรีไทย ที่อยู่ในภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล

มงคลธัญบุรี โดยในหลักสูตรการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 2 วิชาเอก คือ 1. วิชาเอกปี่พาทย์
2. วิชาเอกเครื่องสายไทย

5. สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย หมายถึง สาขาวิชาที่เปิดทำการเรียนการสอนทางด้านนาฏศิลป์ไทย ที่อยู่ในภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยในหลักสูตรการเรียนการสอนแบ่งออกเป็น 5 วิชาเอก คือ

1. วิชาเอกโขนพระ 2. วิชาเอกโขนยักษ์ 3. วิชาเอกโขนลิง 4. วิชาเอกละครพระ 5. วิชาเอกละครนาง

6. นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย หมายถึง นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ที่ภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ภาควิชาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2550 ตั้งแต่ปี 1 - ปี 4

7. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา หมายถึง แรงจูงใจที่นำพาให้ผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง หรือประกาศนียบัตรมัธยมศึกษาตอนปลายหรือหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานระดับช่วงชั้นที่ 4 หรือเทียบเท่า ตัดสินใจเข้ารับการศึกษาคือในภาควิชาดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

7.1 ความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพ

7.2 ได้รับความสนับสนุนจากบุคคลอื่น

7.3 เหตุผลอื่นๆ (โปรดระบุ)

8. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาในการเรียน โดยถือจากคะแนนเฉลี่ยสะสมนับตั้งแต่ภาคเรียนแรกจนถึงภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โดยแบ่งออกเป็น 3 ระดับ คือ

8.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป

8.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 – 2.99

8.3 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ หมายถึง ผลการเรียนของนักศึกษาที่มีคะแนนเฉลี่ยสะสม 2.49 ลงมา

9. สิ่งแวดล้อมทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย หมายถึง การเคยฟังดนตรีไทยเดิม การเคยฟังเพลงไทยเดิม การได้ร่วมบรรเลงดนตรีไทยเดิม การได้ร่วมแสดงนาฏศิลป์ไทย การได้มีโอกาสแข่งขันดนตรีไทยเดิมหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทยในระดับชั้นประถมศึกษา

ระดับชั้นมัธยมศึกษา ตลอดจนการได้รับการส่งเสริมจากครอบครัว หรือบุคคลในท้องถิ่นที่นักศึกษาอาศัยอยู่ ไม่ว่าจะเป็นทั้งทางตรงและทางอ้อม ซึ่งถือว่าเป็นประสบการณ์ที่นักศึกษาได้รับมาก่อนที่จะเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา คะแนนเต็ม 30 คะแนน ซึ่งแบ่งออกเป็น

3 ลักษณะ ได้แก่

9.1 สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยสูง หมายถึง การที่นักศึกษาที่มีคะแนนในแบบสอบถามวัดสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยได้คะแนน 17 ขึ้นไป

9.2 สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยปานกลาง หมายถึง การที่นักศึกษาที่มีคะแนนในแบบสอบถามวัดสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยได้คะแนนระหว่าง 9 - 16

9.3 สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยต่ำ หมายถึง การที่นักศึกษาที่มีคะแนนในแบบสอบถามวัดสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยได้คะแนน 8 ลงมา

10. ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย หมายถึง ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นไปได้อย่างรูปธรรม นามธรรม ซึ่งเป็นไปได้ทั้งทางที่ชอบหรือไม่ชอบ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้จากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ทางมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ได้จัดขึ้นขณะที่กำลังศึกษาอยู่ เช่น การได้รับความรู้จากผู้สอน การมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน ความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับพันธกิจของมหาวิทยาลัย การใช้ทรัพยากรของมหาวิทยาลัย การเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ที่นักศึกษาเป็นผู้จัดทำขึ้นทางด้านวิชาการ ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ทำให้นักศึกษามีประสบการณ์ โดยแบ่งออกเป็น 5 ด้าน (1) ด้านผู้สอน (2) ด้านหลักสูตร (3) ด้านอาคารสถานที่ (4) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างรุ่น (5) ด้านกิจกรรม ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับได้แก่

10.1 ผู้ตอบมีความพึงพอใจมากต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย หมายถึง การที่นักศึกษาที่มีคะแนนในแบบสอบถามวัดความคิดเห็นต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยได้คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00 คะแนน

10.2 ผู้ตอบมีความพึงพอใจปานกลางต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย หมายถึง การที่นักศึกษาที่มีคะแนนในแบบสอบถามวัดความคิดเห็นต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยได้คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50 คะแนน

10.3 ผู้ตอบมีความพึงพอใจน้อยต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย หมายถึง การที่นักศึกษาที่มีคะแนนในแบบสอบถามวัดความคิดเห็นต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยได้คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 คะแนน

สมมุติฐานในการทำวิจัย

1. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่ศึกษาวิชาเอกต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน
4. นักศึกษาที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน
5. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน
7. นักศึกษาที่มีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยต่างกันมีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยเกี่ยวกับทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

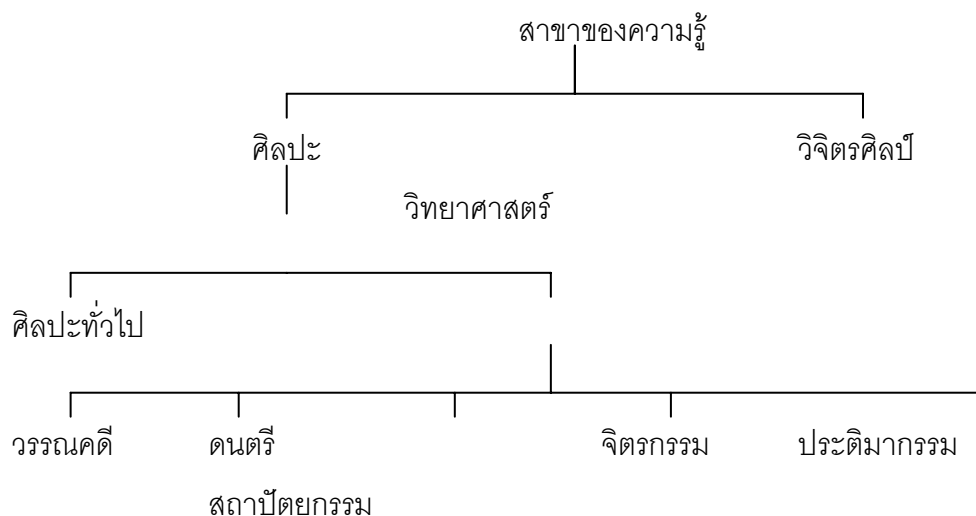
1. ความหมายและความสำคัญของการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย
2. ความเป็นมาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. การจัดระบบการศึกษาของสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและสาขานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. สภาพการเรียนการสอนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5. สภาพดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในสังคมปัจจุบัน
6. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทักษะในการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

1. ความหมายและความสำคัญของการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

ความหมายของการเรียนดนตรีไทย

ในการศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับความหมายของการเรียนดนตรีไทยมีผู้ให้ความหมายของการเรียนดนตรีไทยไว้ดังนี้

เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี(2530 : 1) กล่าวว่า วิชาดนตรีไทยจัดอยู่ในกลุ่มวิชาทางด้านศิลปะ และอยู่ในกลุ่มงานที่เรียกว่า วิจิตรศิลป์ ซึ่งประกอบไปด้วย 5 แขนงวิชา ได้แก่ (1) วรรณคดี Literature (2) ดนตรี Music (3) จิตรกรรม Painting (4) ประติมากรรม Sculpture (5) สถาปัตยกรรม Architecture

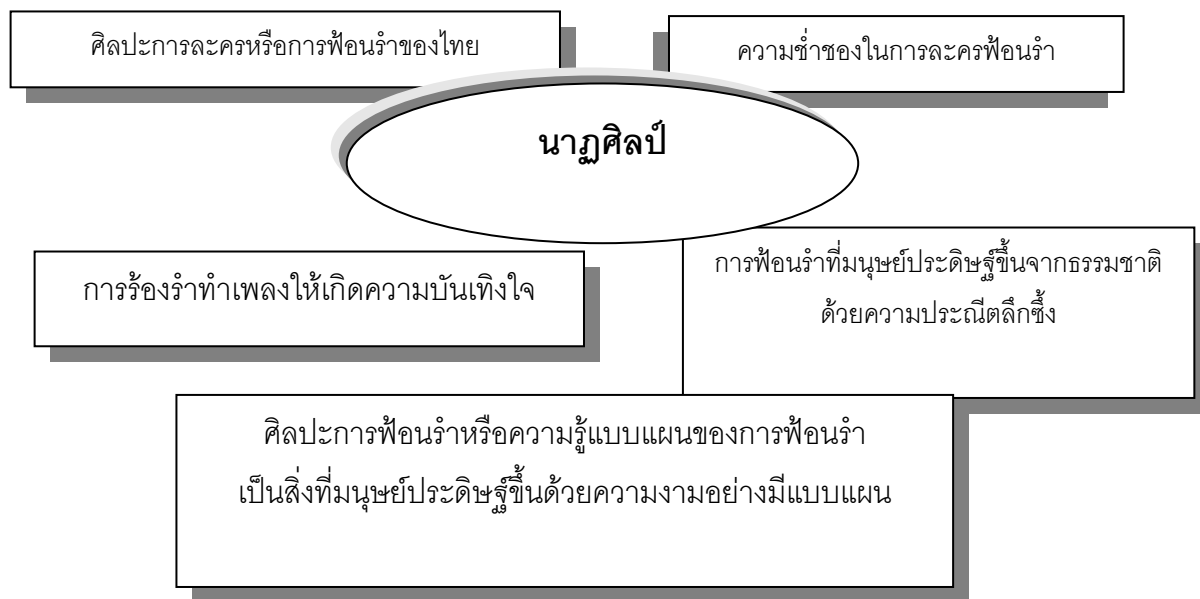

นอกจากนี้มนตร์ ตราโมท (เพทหาย เจริญคุณวิวัฏ.2535:28-29) กล่าวถึง การเรียนดนตรีไทยอย่างโบราณนานมา เป็นความรู้ที่มีรากฐานมาจากการปฏิบัติ เชื่อกันว่านักดนตรีไทยโดยทั่วไปที่จะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องทุ่มเทเวลาฝึกฝนให้ชำนาญในการใช้เครื่องดนตรี ทบทวนฝึกซ้อมในบทเพลงให้แม่นยำ บรรเลงได้เรียบร้อยถูกต้องลักษณะแห่งการบรรเลงทุกประการ รวมทั้งมีการปฏิบัติที่เหมาะสมมีการเคารพบูชาครูบาอาจารย์อย่างจริงจัง มีกิริยามารยาทอันงดงาม มีความรับผิดชอบในบทบาทหน้าที่ และประพฤติตนให้สมควรแก่จรรยาบรรณของนักดนตรี สอดคล้องกับ สงบศึก ธรรมวิหาร(2540:181) ได้กล่าวถึง การศึกษาดนตรีไทยไว้ว่า แต่เดิมการศึกษาดนตรีไทยก็อาศัยความใกล้ชิดเป็นแรงจูงใจ ปลูกฝัง กล่าวคือ สถานที่ศึกษาซึ่งอาจจะมีเริ่มจากบ้านที่ผู้ปกครองเป็นนักดนตรีไทย หรือสามารถเล่นเครื่องดนตรีอย่างใดอย่างหนึ่งได้ การได้ยิน หรือการเคยชินนี้เองจะทำให้เกิดการเรียนรู้ได้เร็วขึ้น นอกจากนี้ที่บ้านแล้วอาจจะเป็นสถานที่ใกล้บ้าน เช่น วัดที่มีดนตรีไทยบรรเลงในงานพิธีประเพณีต่าง

ความหมายของการเรียนนาฏศิลป์ไทย

ในการศึกษาเอกสารต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับความหมายของการเรียนนาฏศิลป์ไทยมีผู้ให้ความหมายของการเรียนนาฏศิลป์ไทยไว้ดังนี้ วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี การเรียน คือ พฤติกรรมของสิ่งมีชีวิตในการรับเอาประสบการณ์เพื่อใช้ในการดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดี ซึ่งประสบการณ์ดังกล่าวอาจเกิดจากการรับรู้ด้วยตนเอง เช่น การได้ดูรายการสารคดีทางโทรทัศน์ และเกิดจากการถ่ายทอดจากบุคคลอื่น เช่น การสั่งสอนของพ่อแม่ การอบรมจากครูอาจารย์ เป็นต้น ในทางการศึกษาแล้วจะเรียกผู้ที่ได้รับประสบการณ์ หรือการเรียนนี้ ว่า "ผู้เรียน" หรือ "นักเรียน" ดังนั้น การเรียน ในทางการศึกษาจึงหมายถึง พฤติกรรมของนักเรียนในการรับประสบการณ์(ความรู้) จากผู้ผ่านประสบการณ์มาก่อน อาทิ ครู อาจารย์ ผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ ซึ่งเรียกว่า "ผู้สอน" เพื่อพัฒนาตนเองไปสู่เป้าหมาย ซึ่งในที่นี้อาจหมายรวมทั้งจุดประสงค์ในการเรียนรู้ของผู้สอน

เอง และเป้าหมายเฉพาะของผู้เรียนเอง เช่น ต้องการความรู้เพื่อไปประกอบอาชีพในอนาคต เป็นต้น (การเรียน.2550 : ออนไลน์) และพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน(2542 : 576) ได้ให้ ความหมายของคำว่าเรียน นาฏศิลป์ไว้ว่า “เป็นศิลปะแห่งละครหรือการฟ้อนรำ” นอกจากนี้ ยังมีนักศึกษา ท่านผู้รู้ ได้ให้ความหมายของนาฏศิลป์แตกต่างกันออกไปดังนี้(นาฏศิลป์.2550 : ออนไลน์)

ซึ่งการเรียนนาฏศิลป์ไทยจะเป็นการเรียนรู้ที่เกี่ยวเนื่องกันในด้านศิลปะการละคร การฟ้อนรำ การเคลื่อนไหวอริยาบถต่าง ๆ ทั้งมือ แขน ขา ลำตัว และใบหน้า เพื่อถ่ายทอดความหมาย และอารมณ์ให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกสะท้อนอารมณ์ และมีความสุขสนุกสนานเพลิดเพลิน นอกจากนี้ ปันดดา พวงพี ให้ความหมายของการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย หมายถึงการเรียนที่ทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจทั้งในด้านทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะในการเรียนด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย สามารถนำไปประกอบอาชีพได้หลายอาชีพ เช่น ศิลปินในสาขาต่าง ๆ ครูอาจารย์ในสาขาต่าง ๆ เช่น เป่าพาทย์ เครื่องสาย คีตศิลป์ โขน ละครอาชีพนักพากษ์ อาชีพนักดนตรีไทย อาชีพนักแสดง นักร้องเพลงไทย ทั้งในระบบราชการและงานเอกชน ซึ่งสอดคล้องกับ ปราวณี สำราญวงศ์.(เพทาย เจริญคุณวิทย์.2535:28-29) ให้ความหมายของการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยนั้นเมื่อเรียนสำเร็จจนมีความชำนาญและเชี่ยวชาญแล้วก็สามารถไปประกอบอาชีพได้ ซึ่งการไปประกอบอาชีพนั้นอาจจะแบ่งศิลปินออกเป็น 2 ประเภทดังนี้

1. ศิลปินตามระบบทางราชการ หมายถึง นักแสดงที่จะต้องปฏิบัติตามกฎระเบียบของทางราชการในทางอนุรักษ์ เผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมในด้านดนตรีไทย ให้เป็นที่รู้จักของ

ประชาชนทั่วไปทั้งภายในประเทศ ได้แก่ ศิลปินด้านเครื่องสายไทย ศิลปินด้านเป่าพาทย์ศิลปินด้านนาฏศิลป์ไทย ศิลปินด้านนาฏศิลป์ละคร

2. ศิลปินอิสระ หมายถึง นักแสดงที่นำความรู้ทางด้านศิลปะนาฏศิลป์ ดนตรี ไปประกอบอาชีพทางด้านศิลปะโดยสามารถที่จะดำเนินการด้วยตนเองหรืออาจจะดำเนินการรวมตัวเป็นกลุ่ม และหารายได้เองโดยไม่มีนายจ้างหรือไม่อยู่ในฐานะลูกจ้างได้แก่ ศิลปินอิสระโดยการรวมตัวตั้งกลุ่มนักแสดง ดารา นักดนตรี นักร้อง ฯ เป็นต้นพื้นฐาน หากได้ศึกษากับวงดนตรีไทย เหล่านี้ก็จะสามารถเป็นได้เร็วขึ้น

จากความหมายดังกล่าว พอจะสรุปได้ว่า การเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย หมายถึง การเรียนทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยให้มีความรู้ ความเข้าใจทางด้านทฤษฎีดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ทางด้านปฏิบัติดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยให้เกิดความลึกซึ้งและชำนาญ เพื่อที่จะนำไปประกอบอาชีพต่าง ๆ เช่น ศิลปินในสาขาต่าง ๆ และอาจารย์ในสาขาต่าง ๆ

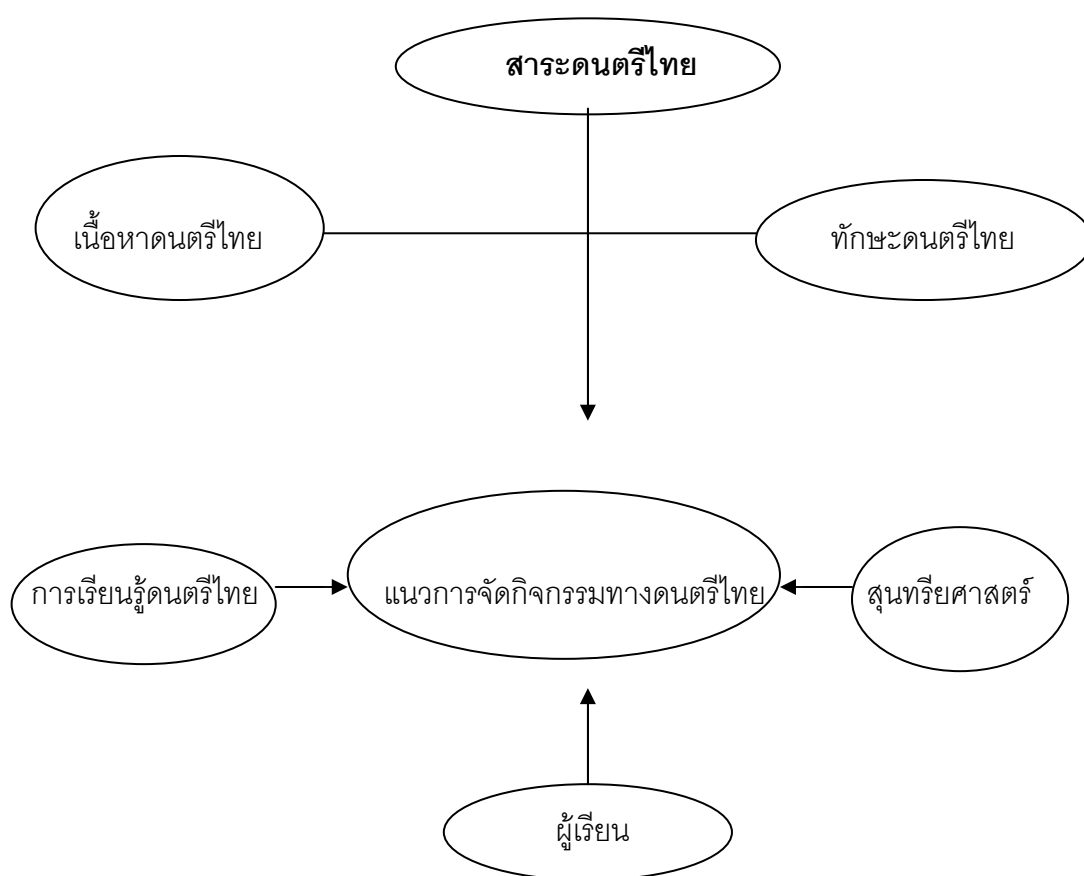
ความสำคัญของการเรียนดนตรีไทย

ดนตรีศึกษา เป็นวิชาหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับการศึกษามาโดยตลอด มีนักการศึกษาหลายท่านยอมรับว่า ดนตรีมีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของแต่ละบุคคล เช่น เฉลิมศักดิ์ พิบูลศรี(2530:2) กล่าวว่า ดนตรีเป็นภาษาของอารมณ์ (Language of Emotion)อันเกิดจากจินตนาการ(Imagine)ของผู้ฟังดนตรีเกิดจากการเลียนเสียงที่มี สอดคล้องกับสุชาติ ตันธนะเดชา (สุชาติ ตันธนะเดชา ; อ้างอิงจาก ศราวุธ เสียงแจ่ม.2538:8) กล่าวว่า ดนตรีเป็นศิลปะแขนงหนึ่งที่มีคุณค่าอย่างมากทางการศึกษา การจัดประสบการณ์กิจกรรมการเรียนการสอนดนตรีให้เหมาะสมกับความถนัด ความแตกต่างของ

แต่ละบุคคล ย่อมจะช่วยส่งเสริมให้เด็กเจริญงอกงามทั้งทางสติปัญญา จิตใจ อารมณ์ สังคมและ ร่างกาย ได้อย่างแท้จริงตรงตามแนวทางการศึกษาแผนใหม่ และบร็อกเกิลกล่าวไว้ว่า คุณค่าของประสบการณ์ทางดนตรี เป็นผลรวมทางด้านทักษะ คุณภาพ และการพัฒนาส่วนตัวในเรื่องอารมณ์ สติปัญญา ร่างกาย และสังคมของผู้เรียน(Brocklehurst.1971 ; อ้างอิงจาก บงกช ประทีปช่วง) ซึ่งในการเรียนดนตรีไทยนั้นถ้าผู้สอนได้มีแนวทางที่ถูกต้องและมีกลวิธีในการสอนก็จะทำให้การเรียนการสอนนั้นได้บรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังที่ ฌูทซ์ สุธจิตต์(2538:103)ได้กล่าวถึงแนวทางในการสอนดนตรีไว้ พอที่จะสรุปได้ดังนี้

1. ควรสอนให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางด้านการฟังดนตรีก่อนที่จะสอนเกี่ยวกับเรื่องสัญลักษณ์ทางด้านดนตรี
2. ผู้เรียนควรมีส่วนร่วมกิจกรรมทางดนตรีทุกประเภท

3. สาระและกิจกรรมทางด้านดนตรี ควรจัดตามความเหมาะสมของอายุผู้เรียน และควรจัดให้มีหลากหลายกิจกรรม ทั้งนี้การจัดกิจกรรมทางการเรียนดนตรีไทยต้องคำนึงถึง องค์ประกอบของดนตรีซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของสาระดนตรี ช่วยให้ผู้เรียนได้สาระดนตรีอย่างครบถ้วน กล่าวคือได้เรียนรู้ทางด้านเนื้อหาและด้านทักษะดนตรี สำหรับกระบวนการเรียนรู้ดนตรีไทยนั้น จัดเป็นกระบวนการสร้างประสบการณ์ดนตรีที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับผู้เรียน การเรียนรู้ดนตรีไทย สาระ ดนตรีไทย และสุนทรียศาสตร์ ตลอดจนแนวทางการจัดกิจกรรมดนตรีไทยเพื่อให้เหมาะสมกับระดับ ของผู้เรียนจึงมีความสำคัญมาก(วันดี เภาคำ.2541:27) ดังภาพประกอบการเรียนรู้ทางดนตรีไทย ดังนี้

และกนก คล้ายมุข (2541 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง สภาพการเรียนการสอนดนตรีในประเทศไทย พบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่เป็นการสอนตัวต่อตัววิชาทฤษฎีเปิดสอนได้ตามสมควร ความพร้อมทางด้านดนตรีไทยยังขาดผู้สอนทั้งดนตรีไทยและดนตรีตะวันตก ด้านอุปกรณ์การเรียนการสอน มีเครื่องดนตรีเพียงพอแต่ขาดคุณภาพ ห้องซ้อมและห้องอื่น ๆ ไม่เพียงพอทั้งปริมาณและคุณภาพ ปัญหา คือ ผู้ที่เข้าเรียนมีความรู้พื้นฐานทางด้านดนตรีน้อย ผู้บริหารไม่สนับสนุน และขาด

งบประมาณ ด้านเนื้อหาที่มีความเพียงพอที่จะสอน ซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาดนตรีศึกษาในประเทศ ควรจัดการดนตรีศึกษาให้มีความต่อเนื่องตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา ส่วนการวัดและการประเมินผลการเรียนดนตรีไทยนั้น ญรุธ สุธจิตต์ (2536) กล่าวว่า ในการวัดและประเมินผล การเรียนดนตรีไทยควรคำนึงถึงโครงสร้างของสาระดนตรีไทยเป็นหลัก ซึ่งในกรณีสาระดนตรีไทยควรมีการวัดและประเมินผลทั้งทางด้านเกี่ยวกับเนื้อดนตรีไทย ทักษะดนตรีไทยรวมทั้งเจตคติของผู้เรียน ดนตรีไทยซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความซาบซึ้งในดนตรีไทยด้วย

1) การประเมินผลการเรียนดนตรีไทยที่สมบูรณ์ ควรเป็นการประเมินที่ประกอบไปด้วยการประเมินทั้งด้านเชิงปริมาณและคุณภาพทั้งสองลักษณะเนื่องจาสดรไทยเป็นวิชาที่เนื้อหา ทักษะและสัมพันธ์กับ เจตคติ ในส่วนของเนื้อหาและทักษะนั้นเป็นในเชิงปริมาณ สำหรับการวัด เจตคติ แนวคิด และความซาบซึ้งในดนตรีไทย รวมถึงทักษะในระดับสูงจะเป็นเรื่องทางด้านคุณภาพ มากกว่าปริมาณ

2) การประเมินผลดนตรีไทยนั้น โดยทั่วไปจะมีวิธีประเมินผล 2 ลักษณะ คือ การประเมินผลระหว่างเรียน เช่น เมื่อจบแต่ละหัวข้อย่อย ๆ ก็จะมีการสอบสั้น ๆ หรือให้ปฏิบัติ ทักษะ และการประเมินผลรวมหลังจากการเรียนเสร็จสิ้นลงแล้ว เช่น การสอบก่อนปิดภาคเรียนซึ่ง เป็นการสอบที่มีเนื้อหาทั้งหมดของการเรียนวิชานั้น ๆ หรือตอนใหญ่ ๆ ของวิชานั้น ๆ ซึ่งการประเมิน ทั้ง 2 ลักษณะนี้จะช่วยให้ครูผู้สอนได้ผลการประเมินที่สมบูรณ์ในทุก ๆ ด้าน

3) ควรจะใช้วิธีการวัดผลหลาย ๆ รูปแบบเพื่อให้ได้ข้อมูลกับผู้เรียนมากที่สุด ซึ่งอาจจะสามารถใช้การวัดได้หลายรูปแบบ เช่น การสังเกต สัมภาษณ์ ทำข้อสอบเป็นต้น

4) คำนึงถึงความสะดวกในการวัดและการประเมินผล คือต้องได้ข้อมูลอย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์แต่ไม่ยากลำบากในการปฏิบัติ ดังนั้นการกำหนดรูปแบบต่าง ๆ ต้องอยู่ในดุลพินิจ ของผู้สอน เพื่อไม่ให้ยุ่งยากจนเกินไป

ความสำคัญของการเรียนนาฏศิลป์ไทย

นาฏศิลป์ถือเป็นวัฒนธรรมสำคัญสาขาหนึ่งที่มีการแสดงออกซึ่งสัญลักษณ์ แห่งชาติ เป็นเครื่องวัดความเป็นมาของประวัติศาสตร์อันแสดงถึงความเป็นชาติที่รุ่งเรืองมาตั้งแต่อดีต เพราะมีลักษณะเฉพาะที่เป็นของตนเอง เริ่มจากการปรุงแต่งกริยาท่าทางตามธรรมชาติของมนุษย์ และสัตว์ โดยการเลียนแบบแล้วก็นำมาประดิษฐ์ดัดแปลงให้เป็นศิลปะที่งดงามในรูปร่างของการเยื้อง กรายรำยรำให้เข้ากับทำนอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้มีการพัฒนามาเป็นลำดับจนกระทั่งเป็นรูปแบบนาฏศิลป์ ประจำชาติ (เรณู โกศินานนท์ 2544:1) สอดคล้องกับสุรพล วิรุฬห์รักษ์(2543:39) ที่กล่าวว่า นาฏศิลป์ไทยเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมในชุมชนของชาวไทยมาตั้งแต่อดีตกาล พื้นฐานของ นาฏศิลป์ไทยน่าจะมาจากการฟ้อนรำเพื่อพักผ่อนหย่อนใจในฤดูกาลเก็บเกี่ยวและเพื่อเปิดโอกาสให้

หนุ่มสาวได้พบปะกัน และนาฏศิลป์ไทยเป็นรายวิชาที่ศึกษาเกี่ยววัฒนธรรมแขนงหนึ่ง ซึ่งนาฏศิลป์ไทยนั้นจัดเป็นส่วนหนึ่งของศิลปะสาขาจิตรศิลป์ อันประกอบด้วย จิตรกรรมไทย สถาปัตยกรรมไทย วรรณคดีไทย ดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย นาฏศิลป์ไทยนอกจากจะแสดงความเป็นอารยะของประเทศแล้ว ยังเป็นเสมือนแหล่งรวมศิลปะและการแสดงหลายรูปแบบเข้าด้วยกัน โดยมีมนุษย์เป็นศูนย์กลาง ในการที่จะสร้างสรรค์ อนุรักษ์ และถ่ายทอดสืบต่อไป ส่วนการวัดและการประเมินผลในการเรียนนาฏศิลป์ไทยนั้น จินดา เครือหงษ์(2544:17-18)กล่าวว่า การวัดผลและประเมินผลในวิชานาฏศิลป์ไทยนั้นจะต้องวัดให้ตรงกับธรรมชาติวิชา โดยผู้เรียนมีความรอบรู้ในเนื้อหาวิชา ปฏิบัติได้ถูกต้องตามแบบฉบับของนาฏศิลป์ไทยจนเกิดความชำนาญตลอดจนเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทย มีอรรถรสร่วมในการปฏิบัติ ดังนั้นการวัดผลการเรียนการสอน การปฏิบัติวิชานาฏศิลป์ไทย ควรประเมินทั้ง 3 พฤติกรรมดังนี้

1) พฤติกรรมด้าน พุทธิพิสัย

1.1 ความรู้ ความจำ เช่น ประวัติ เนื้อเพลง ภาษาท่า จังหวะ นาฏยศัพท์ เป็นต้น

1.2 ความเข้าใจ เช่น แปลภาษาท่าให้สอดคล้องกับเนื้อหาเพลง หรือ คิดค้นภาษาท่า

1.3 การนำไปใช้ เช่น นำความรู้ที่ได้จากการเรียนปฏิบัติเลือกใช้กับ เหตุการณ์ที่เหมาะสม

2) พฤติกรรมด้านจิตพิสัย พฤติกรรมนี้วัดเกี่ยวกับการแสดงออกทางด้านอารมณ์ ความรู้สึก ความสนใจ การเห็นคุณค่า การซาบซึ้งและการมีอารมณ์สุนทรีย์

3) พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย เป็นการสังเกตพฤติกรรมการปฏิบัติตาม สถานการณ์ เนื้อหาที่ได้รับในบทเรียน ขั้นชำนาญการ

จากแนวคิดดังกล่าวเบื้องต้น สามารถที่จะสรุปความได้ว่า ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะประจำชาติแขนงหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของแต่ละบุคคล ซึ่งในสถาบันการศึกษาได้จัดให้ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นส่วนหนึ่งของการเรียนการสอนที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนทางด้านต่าง ๆ ในการที่จะทำให้การเรียนการสอนทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้สอนควรจัดให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย มีส่วนร่วมกิจกรรมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ซึ่งควรจัดกิจกรรมให้เหมาะสมกับอายุของผู้เรียน ตลอดจนถึงจัดให้มีหลากหลายกิจกรรม นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันพบว่า การถ่ายทอดความรู้ทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นการถ่ายทอดแบบตัวต่อตัว ซึ่งทำให้ผู้เรียนได้รับ

ความรู้อย่างเต็มที่แต่มีปัจจัยบางประการที่ทำให้กระบวนการเรียนการสอนไม่ได้รับการพัฒนาอย่างเต็มที่ เช่น ห้องเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอน สภาพสิ่งแวดล้อม เป็นต้น

2. ความเป็นมาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี

คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นคณะหนึ่งในสังกัดมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี กระทรวงศึกษาธิการ มีหน้าที่รับผิดชอบจัดการศึกษาศิลปกรรม ในระดับปริญญาตรี และดูแลการจัดการศึกษาศิลปกรรมในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยฯ ทำการผลิตครู และช่างศิลปกรรมให้สามารถไปประกอบอาชีพและดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมของชาติ คณะศิลปกรรม ถือกำเนิดมาตั้งแต่สมัยแรกเริ่มแห่งการสถาปนาของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เมื่อวันที่ 27 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2518 ในนามของ “วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา” ในระยะแรกเริ่มได้ อาศัยทำการอยู่ภายในบริเวณวิทยาเขตเพาะช่าง (สมัยนั้นมีชื่อว่าโรงเรียนเพาะช่าง) โดยในปลายปี การศึกษานั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศโอนนักศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรครูเทคนิคชั้นสูง (ปทส.) สาขาศิลปกรรม ของโรงเรียนเพาะช่าง ให้เป็นนักศึกษาปริญญาตรีหลักสูตรศิลปกรรมบัณฑิต สาขาศิลปกรรมของคณะศิลปกรรม สังกัดสำนักงานอธิการบดี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยตรง ใน พ.ศ. 2520 ได้มีพระราชบัญญัติโอนกิจการบริหารบางส่วนของกรมอาชีวศึกษาไปสังกัด วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โรงเรียนเพาะช่างก็เป็นหน่วยงานหนึ่งในจำนวน 28 หน่วยงานที่ได้รับการโอนสังกัดดังกล่าว โดยมีสายงานการบริหารอยู่ในกองงานวิทยาเขต สำนักงานอธิการบดี วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา และต่อมาได้มีประกาศกระทรวงศึกษาธิการเปลี่ยนชื่อโรงเรียน เพาะช่างมาเป็น “วิทยาเขตเพาะช่าง” มีหน้าที่จัดการศึกษาศิลปกรรม ในระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)และประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมศิลปหัตถกรรม (ปมศ.) เป็นการแบ่งหน้าที่ กันชัดเจนกับคณะศิลปกรรม ซึ่งมีหน้าที่จัดการศึกษาศิลปกรรม ในระดับปริญญาศิลปกรรม บัณฑิต (ศ.บ.) การจัดการศึกษาของคณะศิลปกรรมในช่วงเวลานั้น ใช้หลักสูตรศึกษาศาสตร บัณฑิต (ศษ.บ.) รวม 3 สาขา คือ

1. สาขาศิลปกรรม ประกอบไปด้วยวิชาเอกจิตรกรรมไทย ประติมากรรมไทย หัตถศิลป์ จิตรกรรม ประติมากรรม และวิชาเอกศิลปภาพพิมพ์
2. สาขาออกแบบศิลปประยุกต์ ประกอบไปด้วยวิชาเอกออกแบบพาณิชศิลป์ ออกแบบผลิตภัณฑ์ และวิชาเอกออกแบบตกแต่ง
3. สาขาหัตถกรรม ประกอบไปด้วยวิชาเอกเครื่องปั้นดินเผา เครื่องไม้ เครื่องไม้ ไม้ เครื่องโลหะ เครื่องทอ-ย้อม เครื่องหนัง และวิชาเอกเครื่องหล่อ

ต่อมา พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงมีพระมหากรุณาธิคุณแด่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อให้ใหม่ว่า “สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” เมื่อวันที่ 15 กันยายน พ.ศ. 2531

คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ได้ก่อตั้งมาพร้อมกับวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา เมื่อปี พ.ศ. 2518 โดยเริ่มเปิดดำเนินการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี เมื่อปี พ.ศ. 2519 ใน ภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ศึกษาโดยแบ่งเป็นการเรียนการสอนออกเป็น 7 สาขาวิชาเอกคือ 1. สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย 2. สาขาวิชาดุริยางค์ไทย 3. สาขาวิชาคีตศิลป์ไทย 4. สาขาวิชานาฏศิลป์สากล 5. สาขาวิชาดุริยางค์สากล 6. สาขาวิชาคีตศิลป์สากล 7. สาขาวิชาดนตรีสากล

ในเริ่มแรกภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ วิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากรขอ สมทบในคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา โดยมีสำนักงานเลขานุการ คณะฯ และใช้อุปกรณ์ บุคลากรอาคารสถานที่ของวิทยาลัยนาฏศิลป์ ถ.ราชินี เขตพระนคร กรุงเทพฯ ในปีการศึกษา 2531 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษาได้รับพระมหากรุณาธิคุณโปรดเกล้าฯ พระราชทานนามว่า สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ต่อมาปีการศึกษา 2535 สถาบันฯ ได้เปิด การเรียนการสอนเพิ่มอีกหนึ่งภาควิชา คือ ภาควิชาดุริยางค์ ในสังกัดคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ โดยจัดการเรียนการสอนในลำดับแรก ณ อาคารของคณะบริหารธุรกิจ วิทยาเขตจักรพงษ์ภูวนาถ ถนนวิภาวดีรังสิต เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ และย้ายมาทำการสอน ณ อาคารคณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ศูนย์กลางสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ตำบลคลองหก อำเภอธัญบุรี จังหวัดปทุมธานี ในปีการศึกษา 2540 เมื่อวิทยาลัยนาฏศิลป์ กรมศิลปากร ขอถอนการสมทบกับสถาบันฯ ในปี การศึกษา 2542 คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์จึงดำเนินการเรียนการสอน ณ ศูนย์กลางสถาบัน เทคโนโลยีราชมงคลใน 2 ภาควิชาคือ ภาควิชานาฏศิลป์และดุริยางค์ศึกษา และภาควิชาดุริยางค์ เป็นต้นมา

ปี พ.ศ.2550 คณะศิลปกรรม และ คณะนาฏศิลป์และดุริยางค์ ได้รวมกัน และ เปลี่ยนชื่อเป็นคณะศิลปกรรมศาสตร์ โดยมีผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา เหมวงษา เป็นคณบดีคน ปัจจุบัน นับแต่ปี พ.ศ.2519 จนถึง พ.ศ.2551 นับเป็นเวลา 33 ปีเศษแล้ว คณะศิลปกรรมศาสตร์ ได้พัฒนามาเป็นลำดับ และพร้อมที่จะพัฒนาต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อจะเป็นผู้นำในการจัดศึกษา และผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติการวิชาชีพทางศิลปกรรมศาสตร์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี เศรษฐกิจ สังคม ภายใต้การบริหารการจัดการที่ได้มาตรฐานตามระบบคุณภาพ และดำรงไว้ซึ่ง ศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นสำคัญ

3. การจัดระบบการศึกษาของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี สาขาวิชาดุริยางค์ไทย,นาฏศิลป์ไทย

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ใช้ระบบการศึกษาแบบทวิภาค (Semester System) โดยแบ่งเวลาการศึกษา ในปีการศึกษาหนึ่งออกเป็น 2 ภาค การศึกษาปกติ ซึ่งเป็นภาคการศึกษาบังคับคือ ภาคการศึกษาที่หนึ่งตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนมิถุนายนเป็นต้นไป เวลา 17 สัปดาห์ ภาคการศึกษาที่สองตั้งแต่วันจันทร์แรกของเดือนพฤศจิกายนเป็นต้นไปเป็นเวลา 17 สัปดาห์ และมหาวิทยาลัยอาจเปิดภาคศึกษาฤดูร้อนซึ่งเป็นภาคการศึกษาที่ไม่บังคับใช้เวลาศึกษา 6-9 สัปดาห์ โดยเพิ่มชั่วโมงการศึกษาในแต่ละรายวิชาให้เท่ากับการศึกษาภาคปกติ

การรับนักศึกษาเข้าศึกษาต่อ โดยการสอบคัดเลือกจากผู้สำเร็จการศึกษา ระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นกลาง หรือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย(ม.6) หรือเทียบเท่า โดยวิธีการสอบคัดเลือก ตามระเบียบการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ/หรือระเบียบการสอบคัดเลือกเพื่อศึกษาต่อระดับปริญญาตรีของคณะกรรมการอุดมศึกษา (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางค์ไทย,นาฏศิลป์ไทย. 2549:3)

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาดุริยางค์ไทย

จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร

166 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 35 หน่วยกิต
 - 1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต
 - 1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต
 - 1.3 กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต
 - 1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 9 หน่วยกิต
 - 1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ 2 หน่วยกิต
2. หมวดวิชาเฉพาะ 125 หน่วยกิต
 - 2.1 กลุ่มวิชาการศึกษา 50 หน่วยกิต
 - 2.1.1 วิชาการศึกษาพื้นฐาน 21 หน่วยกิต

2.1.2 วิชาการศึกษาสาขาวิชาเอก 11 หน่วยกิต

2.1.3 วิชาประสบการณ์วิชาชีพครู 12 หน่วยกิต

2.1.4 วิชาเลือกการศึกษา 6 หน่วยกิต

2.2 กลุ่มวิชาเอก 75 หน่วยกิต

2.2.1 วิชาเอกบังคับ 63 หน่วยกิต

2.2.2 วิชาเอกเลือก 12 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
ดุริยางค์ไทย.2549:8)

หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย จำนวนหน่วยกิต รวมตลอดหลักสูตร 170 หน่วยกิต

โครงสร้างหลักสูตร

1. หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 35 หน่วยกิต

1.1 กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ 6 หน่วยกิต

1.2 กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ 6 หน่วยกิต

1.3 กลุ่มวิชาภาษา 12 หน่วยกิต

1.4 กลุ่มวิชาวิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ 9 หน่วยกิต

1.5 กลุ่มวิชาพลศึกษาและนันทนาการ 2 หน่วยกิต

2. หมวดวิชาเฉพาะ 129 หน่วยกิต

2.1 กลุ่มวิชาการศึกษา 50 หน่วยกิต

2.1.1 วิชาการศึกษาพื้นฐาน 21 หน่วยกิต

2.1.2 วิชาการศึกษาสาขาวิชาเอก 11 หน่วยกิต

2.1.3 วิชาประสบการณ์วิชาชีพครู 12 หน่วยกิต

2.1.4 วิชาเลือกการศึกษา 6 หน่วยกิต

2.2 กลุ่มวิชาเอก 79 หน่วยกิต

2.2.1 วิชาเอกบังคับ 64 หน่วยกิต

2.2.2 วิชาเอกเลือก 15 หน่วยกิต

3. หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต (หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชา
นาฏศิลป์ไทย.2549:8)

4. สภาพการเรียนรู้การสอนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของสาขาวิชาดุริยางค์ไทย และสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

สำหรับการเรียนการสอนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแบบโบราณ หรือเรียกว่าการถ่ายทอดดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแต่ครั้งอดีตการถ่ายทอดแบบท่องจำ ทำท่าทางตามจึงถือเป็นเอกลักษณ์ในวัฒนธรรมการถ่ายทอด จะเป็นการถ่ายทอดในลักษณะที่ครูผู้ทำการถ่ายทอดได้ทำการถ่ายทอดแบบตัวต่อตัวกับผู้รับการถ่ายทอดวัฒนธรรม จึงเป็นวัฒนธรรมการถ่ายทอดที่ทำให้ความสำคัญในเรื่องของความตั้งใจในการศึกษาเล่าเรียนและความอดทนในการฝึกฝนเพื่อให้เกิดทักษะในการบรรเลง การรำว่าที่เชี่ยวชาญมากขึ้น รวมไปถึงเป็นกระบวนการที่มีการถ่ายทอดเรื่องคติความเชื่อ วิถีชีวิตและการปฏิบัติตัวให้เหมาะสมในฐานะนักดนตรี นักการละครและความเป็นคนไทยแก่ศิษย์ผู้รับการถ่ายทอดได้รับการเรียนรู้ไปพร้อมกัน ในด้านรูปแบบการถ่ายทอดจะเป็นการถ่ายทอดในลักษณะของบ้านดนตรี คณะละครที่ผู้เรียนต้องฝากตัวเข้าเป็นศิษย์อาศัยกินอยู่หลับนอนในบ้านครูและคอยดูแลปรนนิบัติครูเพื่อแลกความรู้ ส่วนการสอนในปัจจุบันนั้น เป็นการเรียนรู้เพื่อเป็นความสามารถพิเศษหรือถูกบังคับให้เรียน อีกทั้งส่วนใหญ่เป็นการเรียนในสถาบันสถานศึกษาต่างจากอดีตที่เรียนที่บ้าน (สำนักดนตรี คณะละคร) แต่อย่างไรก็ตาม การเรียนการสอนดนตรีไทยปัจจุบันยังมีกลุ่มคนบางส่วนที่ยังยึดแบบโบราณที่ยังเป็นการถ่ายทอดแบบมุขปาถะ หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครองนั้นได้มีการตั้งสถาบันทางดนตรีและนาฏศิลป์ของประเทศ รูปแบบการศึกษาได้เปลี่ยนจากระบบสำนักและเข้าสู่สถาบันการศึกษา และย้าย ข้าราชการในราชสำนักเข้ามาอยู่ในกรมศิลปากร ซึ่งสถาบันการศึกษาที่เปิดใหม่ส่งผลกระทบต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของนักดนตรีไทย นักการละคร กล่าวคือ สถาบันจะระบุคุณสมบัติผู้สอนโดยใช้ประกาศนียบัตรที่ได้รับเป็นเกณฑ์รับบุคคลเข้ารับราชการ แต่สำนักดนตรีไทย คณะละครสมัยก่อนที่ศึกษาทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยนั้นศึกษาจากสำนักสามัญชนและราชสำนัก ไม่มีประกาศนียบัตรรับรองความรู้ความสามารถ จึงทำให้ชีวิตของนักดนตรีไทยและนักการละคร รวมทั้งผลงานทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่ปรากฏมากเท่าที่ควร และในที่สุดเมื่อสถาบันอุดมศึกษาหลายสถาบันเปิดสอนวิชาชีพนี้ขึ้น นักดนตรีไทยและนักการละครบางส่วนก็ถูกเชิญไปสอนในสถาบันการศึกษาเหล่านั้นเป็นเพียงอาจารย์พิเศษเท่านั้น(การเรียนการสอนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย.2550 : ออนไลน์)

จากการสัมภาษณ์อาจารย์สอนดนตรีไทยในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (บรรทม น่วมศิริ. 2549 : สัมภาษณ์) ปัจจุบันการเรียนการสอนของวิชาเอกดนตรีไทยในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดเรียนในห้องที่ทางคณะได้จัดไว้ โดยแบ่งเป็นห้องเครื่องสายซึ่งประกอบไปด้วย ห้องจะเข้ ห้องซอ (รวมหมดทั้ง 3

ชนิด ซอด้วง ซออู้ ซอสามสาย) ห้องปี่พาทย์ (รวมหมดทั้ง 4 ชนิด ระนาดเอก ระนาดทุ้ม ซ้องวงใหญ่ ซ้องวงเล็ก) ห้องเครื่องหนัง ห้องเรียนเครื่องสาย ห้องเรียนปี่พาทย์ ห้องเรียน เครื่องหนังนี้จะเปิดเวลาประมาณ 08.00 น. เพื่อให้นักศึกษาเข้ามาซ้อมเพลง และอาจารย์คอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพลงต่าง ๆ ที่นักศึกษาไม่เข้าใจ

08.00 - 09.00 น.	ฝึกซ้อมเพลงที่ยังปฏิบัติไม่ได้
09.00 - 12.00 น.	เรียนวิชาเอกของแต่ละชั้นปี
12.00 - 13.00 น.	ฝึกซ้อมเพลงที่ยังปฏิบัติไม่ได้
13.00 - 16.00 น.	เรียนวิชาเอกของแต่ละชั้นปี
16.00 - 18.00 น.	ฝึกซ้อมเพลงที่ยังปฏิบัติไม่ได้

**หมายเหตุ ในหนึ่งสัปดาห์นักศึกษาแต่ละชั้นปีจะได้เรียนวิชาเอก (ทักษะปฏิบัติดุริยางค์ ตามแต่ชั้นปี) ที่คณะได้จัดไว้ให้เป็นเวลา 2 วัน วันละ 3 ชั่วโมง ดังตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางค์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษาที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1 รวม 19 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
01-210-001	การเขียนรายงานและการใช้ห้องสมุด	3 (3-0-3)
01-310-101	ภาษาไทย 1	3 (3-0-3)
01-320-101	ภาษาอังกฤษ 1	3 (3-0-3)
08-121-101	ทักษะปฏิบัติดุริยางค์ไทย 1	3 (0-6-3)
08-121-109	ดนตรีไทยศึกษา 1	2 (2-0-2)
08-121-111	ศัพท์สังคม 1	1 (1-0-1)
08-131-109	ทฤษฎีการขับร้องเพลงไทย	2 (2-0-2)
08-121-111	ประวัติศาสตร์ไทย	2 (2-0-2)

และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย กล่าวถึงการเรียนวิชาเอกว่า (นางสาวธีรารักษ์ อินทรสอาด.2550 : สัมภาษณ์) เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาเอกก็จะแยกเรียนตามห้องเรียนที่เป็นวิชาเอกของตนเอง การถ่ายทอดนั้นยังเป็นการถ่ายทอดแบบมุขปาถะ คือเป็นการบรรเลงให้ฟังหรือให้ดูหนึ่งรอบและให้นักศึกษาปฏิบัติตาม ส่วนไหนที่นักศึกษาไม่เข้าใจ หรือยังไม่บรรเลงไม่ได้ อาจารย์จะคอยให้คำแนะนำและคอยทวนเพลงให้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และเมื่อถึงเวลาเรียนในคาบต่อไป

นักศึกษาทุกคนจะต้องพร้อมที่จะต่อเพลงต่อไป ในกรณีที่นักศึกษาบางคนปฏิบัติไม่ได้ตามที่เรียนไว้ในคาบที่แล้วก็จะมีการเรียนเพิ่มเติมตามความเหมาะสม แต่ก็จะมีนักศึกษาบางรายที่ไม่สามารถต่อเพลงให้ทันเพื่อนจึงเกิดปัญหาไม่อยากเรียน หรือรู้สึกท้อถอยในการเรียนดนตรีไทย ซึ่งการต่อเพลงไม่ทันนั้นอาจจะเกิดได้มาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่มีประสบการณ์ในการไปแสดงงานที่อื่น จึงได้แต่เรียนในชั่วโมงเท่านั้น และการขาดเรียนบ่อย ๆ จากตัวนักศึกษาเอง หรือขาดเรียนจากอาจารย์ผู้สอนต้องไปแสดงงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของทางมหาวิทยาลัย จึงทำให้นักศึกษาไม่ค่อยได้เรียนและการเรียนดนตรีไทย ในด้านการจำเพลง การต่อเพลง เทคนิคการบรรเลงดนตรีไทยเริ่มลดน้อยถอยลงไป จึงทำให้เกิดปัญหาต่อเพลงไม่ทันเพื่อนดังกล่าว

จากการสัมภาษณ์อาจารย์สอนนาฏศิลป์ไทยในคณะศิลปกรรมศาสตร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี (มาโนช บุญทองเล็ก. 2550 : สัมภาษณ์) ปัจจุบันการเรียนการสอนของวิชาเอกนาฏศิลป์ไทยในคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จัดเรียนในห้องที่ทางคณะได้จัดไว้ โดยแบ่งเป็นห้องเรียนโซน ซึ่งประกอบไปด้วยห้องโซนพระ ห้องโซนยักษ์ ห้องโซนลิง ห้องเรียนละคร(รวมทั้ง 2 ชนิด ละครพระ ละครนาง) ห้องเรียนทั้งหมดนี้จะเปิดเวลาประมาณ 08.00 น. เพื่อให้นักศึกษาเข้ามาซ้อมท่ารำ และจะมีอาจารย์คอยให้คำปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเพลงต่าง ๆ ที่นักศึกษาไม่เข้าใจ

08.00 - 09.00 น.	ฝึกซ้อมเพลงที่ยังปฏิบัติไม่ได้
09.00 - 12.00 น.	เรียนวิชาเอกของแต่ละชั้นปี
12.00 - 13.00 น.	ฝึกซ้อมเพลงที่ยังปฏิบัติไม่ได้
13.00 - 16.00 น.	เรียนวิชาเอกของแต่ละชั้นปี
16.00 - 18.00 น.	ฝึกซ้อมเพลงที่ยังปฏิบัติไม่ได้

** หมายเหตุ ในหนึ่งสัปดาห์นักศึกษาแต่ละชั้นปีจะได้เรียนวิชาเอก (ทักษะปฏิบัติ นาฏศิลป์ไทยตามแต่ละชั้นปี)ที่คณะได้จัดไว้ให้เป็นเวลา 2 วัน วันละ 3 ชั่วโมง ดังตัวอย่างแผนการศึกษาหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ปีการศึกษาที่ 1

ภาคการศึกษาที่ 1 รวม 22 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	จำนวนหน่วยกิต
01-210-001	การเขียนรายงานและการใช้ห้องสมุด	3 (3-0-3)
01-310-101	ภาษาไทย 1	3 (3-0-3)
01-320-101	ภาษาอังกฤษ 1	3 (3-0-3)
08-111-101	ทักษะปฏิบัตินาฏศิลป์ไทย 1	3 (0-6-3)
08-111-109	ประวัติการละครไทย	2 (2-0-2)
08-111-110	ทฤษฎีการละคร	2 (2-0-2)
08-111-111	ประวัติตัวละครและสถานที่สำคัญในเรื่องรามเกียรติ์	1 (1-0-1)
08-111-115	นาฏศิลป์นานาชาติ	1 (1-0-1)
08-111-116	นาฏลักษณ์	2 (2-0-2)
08-111-129	กระบี่กระบอง	2 (0-4-2)

และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาสาขานาฏศิลป์ไทย กล่าวถึงการเรียนวิชาเอกว่า (นางสาวพัชราภรณ์ เพ็ชร์น้อย.2550 : สัมภาษณ์) เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาเอกก็จะแยกเรียนตามห้องเรียนที่เป็นวิชาเอกของตนเอง จะมีผู้เชี่ยวชาญ ผู้ทรงคุณวุฒิรวมทั้งผู้เชี่ยวชาญชำนาญการพิเศษจากกรมศิลปากรและอาจารย์ประจำสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยของคณะมาทำกิจกรรมการสอน การถ่ายทอดนั้นยังเป็นการถ่ายทอดแบบมุขปาถะ คือเป็นปฏิบัติทำรำให้ดูหนึ่งรอบและให้นักศึกษาปฏิบัติตาม ส่วนไหนที่นักศึกษาไม่เข้าใจ หรือรำไม่ได้ อาจารย์จะคอยให้คำแนะนำและคอยทวนทำรำให้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน และเมื่อถึงเวลาเรียนในคาบต่อไป นักศึกษาทุกคนจะต้องพร้อมที่จะต่อทำรำในเพลงต่อไป ในกรณีที่นักศึกษาบางคนปฏิบัติไม่ได้ตามที่เรียนไว้ในคาบที่แล้วก็จะมีการเรียนเพิ่มเติมตามความเหมาะสม แต่ก็จะมีนักศึกษาบางรายที่ไม่สามารถต่อทำรำให้ทันเพื่อนจึงเกิดปัญหาไม่อยากเรียน หรือรู้สึกท้อถอยในการเรียนนาฏศิลป์ไทย ซึ่งการต่อทำรำไม่ทันนั้นอาจจะเกิดได้มาจากหลายสาเหตุ เช่น ไม่มีประสบการณ์ในการไปแสดงงานที่อื่น จึงได้แต่เรียนในชั่วโมงเท่านั้น มีพื้นฐานไม่เพียงพอและการขาดเรียนบ่อย ๆ จากตัวนักศึกษาเอง หรือขาดเรียนจากอาจารย์ผู้สอนต้องไปแสดงงานเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของทางมหาวิทยาลัย จึงทำให้นักศึกษาไม่ค่อยได้เรียน และการเรียนนาฏศิลป์ไทยในด้านการจำทำรำ การต่อเพลง เทคนิคลีลาในการรำเริ่มลดน้อยถอยลงไป จึงทำให้เกิดปัญหาต่อทำรำไม่ทันเพื่อนดังกล่าว

5. สภาพดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในสังคมปัจจุบัน

สภาพดนตรีไทยในสังคมปัจจุบัน

ดนตรีไทยเป็นศิลปะที่เกิดจากพลังแห่งภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่สืบทอดกันมาสู่ยุคปัจจุบัน คนส่วนใหญ่มองดนตรีไทยเป็นสิ่งของที่ต้องอนุรักษ์ แต่ไม่ค่อยที่จะพยายามปลูกฝังให้เกิดความรักและความห่วงใยให้เกิดเป็นค่านิยมที่รู้สึกเกิดความภาคภูมิใจและชื่นชม (อิทธิพล ใจสมศรี.2542 : 83) เมื่อก้าวถึงปัญหาของดนตรีไทยในปัจจุบันความนิยมในดนตรีไทยมีการเปลี่ยนแปลงในด้านเจตคติต่อดนตรีไทย อันเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา สังคมส่วนใหญ่ยังเห็นว่าดนตรีไทยเป็นศาสตร์ที่ไม่มีแก่นสารเมื่อนำไปเทียบกับวิชาการแขนงอื่น เช่น ด้านการแพทย์ นิติศาสตร์ อักษรศาสตร์ (อานันท์ นาคคง. 2540 :10 -11) ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาจะต้องมีหน้าที่บริการทางวิชาการแก่สังคม และต้องทำนุบำรุง รักษาไว้ ซึ่งศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของเมือง ๆ นั้น การกระทำดังกล่าวค่อนข้างละเอียดอ่อนและมีปัญหาค่อนข้างมาก (การเรียนการสอนดนตรีไทย.2550 : ออนไลน์)

ปัญหาที่พบในดนตรีไทยในสังคมปัจจุบันมีหลายประการ คือ

- (1) การขาดการสนับสนุนที่แท้จริงจากผู้ที่เป็นหัวหน้าในหน่วยงาน หรือสถาบันต่าง ๆ
- (2) ขาดแรงจูงใจซึ่งถือเป็นอิทธิพลสำคัญยิ่งที่จะทำให้ความคิดของบุคคลต่าง ๆ หันเหไปตามทิศทางที่ต้องการได้ ซึ่งเห็นดนตรีไทยเป็นเพียงส่วนประกอบในทางศาสนาหรือในทางพิธีกรรมเท่านั้น จะมีหรือไม่ก็ได้ (3) คนไทยส่วนใหญ่ยังคิดว่าดนตรีไทยเป็นของคร่ำครึ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรี การเรียนการสอน บทเพลง (4) ความพึงใจในรูปแบบนักดนตรีไทยที่มีต่อดนตรีไทยมากเกินไป เช่น ดนตรีไทยนั้นจะมีข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติมากมาย ซึ่งปฏิบัติกันต่อเนื่องจนกลายเป็นจารีตประเพณี ในสังคมปัจจุบันจึงเป็นเรื่องยากที่จะเข้าถึงดนตรีไทยอย่างแท้จริง (5) จิตใจของคนไทยที่เริ่มสร้างความขัดแย้งกับศิลปะที่ประณีต ในปัจจุบันสังคมไทยมีแต่ความเร่งรีบแข่งขันเพื่อเอาตัวรอด ความคิดที่ค่อนข้างหยาบเหยาะนี้ก็ย่อมเป็นปฏิปักษ์กับความละเอียดอ่อนของดนตรีไทย (สังัด ภูเขทอง.2539) และนอกจากนี้พูนพิศ อมาตยกุล (2529:25 -26) ให้ความเห็นเกี่ยวกับเพลงไทยไว้ว่า เพลงไทยนั้นเป็นเพลงที่ฟังยากทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการปัจจัยได้แก่ (1) อายุของผู้ฟัง (2) ระดับการศึกษาและประสบการณ์ชีวิตของผู้ฟัง (3) ความเฉลียวฉลาดเฉพาะตัวของผู้ฟัง (4) ความถนัด ความสนใจ และความพึงพอใจของผู้ฟัง (5) ความเคยชินในสิ่งที่เคยฟังซึ่งด้วยปัจจัยต่างๆที่กล่าวมาข้างต้นเหล่านี้จึงทำให้ดนตรีไทยได้รับความนิยมลดน้อยลง สอดคล้องกับอิทธิพล ใจสมศรี.2542 : 83) ในสังคมปัจจุบันเป็นเพราะความนิยมในการเรียนดนตรีไทยมีการเปลี่ยนแปลงในด้านเจตคติต่อการเรียนดนตรีไทยสืบเนื่องมาจากความเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ การศึกษา สังคมส่วนใหญ่ยังเห็นว่าดนตรีไทยเป็นศาสตร์ที่ไม่มีแก่นสารเมื่อนำไปเทียบกับวิชาการแขนงอื่น เช่นเดียวกับ สังัด

ภูเขาทอง (2539) กล่าวไว้ว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังคิดว่าดนตรีไทยเป็นของคร่ำครึ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรี การเรียน การสอน บทเพลง และดนตรีไทยเป็นเรื่องยากที่จะเข้าถึง

สภาพนาฏศิลป์ไทยในสังคมปัจจุบัน

ปัจจุบันมีการนำเอานาฏศิลป์รูปแบบต่าง ๆ หรือจากประเทศอื่น ๆ มาผสมผสานเข้าด้วยกันอย่างกลมกลืน เรียกว่านาฏศิลป์ร่วมสมัย การหลั่งไหลเข้ามาของนาฏศิลป์ต่างชาติไม่ได้ส่งผลกระทบต่อวัฒนธรรมส่วนที่เป็นวิถีชีวิตของคนไทย แต่อาจจะส่งผลกระทบต่อรูปแบบการแสดงของนาฏศิลป์อันเป็นเอกลักษณ์ไทย เนื่องจากนาฏศิลป์ร่วมสมัยค่อนข้างจะได้รับความสนใจจากกลุ่มผู้ชมมากกว่า ขณะเดียวกันนาฏศิลป์ไทยก็ได้รับความนิยมนลดลง นาฏศิลป์ร่วมสมัยไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ แต่เป็นการนำเนื้อหาสาระ เครื่องแต่งกาย และรูปแบบของเดิม มาผสมผสานเพื่อให้ความสอดคล้องกับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปเท่านั้นนาฏศิลป์ร่วมสมัยไม่ใช่เรื่องที่ต้องเป็นห่วง หากเรามีความรู้ ความเข้าใจถึงแก่นที่เป็นเอกลักษณ์ของศิลปวัฒนธรรมชาติไทยอย่างแท้จริง ซึ่งมีการถ่ายทอดต่อ ๆ กันมา ทั้งท่าทาง ภาษา และลีลา หากเรารู้แก่นแท้ของเอกลักษณ์ไทย เรื่องสำคัญที่สุดสำหรับนาฏศิลป์ร่วมสมัยคือมีรากยึดดั้งเดิมที่เป็นเอกลักษณ์ของชาติไทย นาฏกรรมเป็นมาตรฐาน (หรือแบบแผน) ที่ลงตัวแล้วและเหตุที่เสื่อมลงไปเพราะการขาดการเอาใจใส่ของศิลปินและหน่วยงานที่ทำหน้าที่ทำนุบำรุงด้านศิลปวัฒนธรรม ในอดีตบทบาทหน้าที่ของนาฏศิลป์ก็ได้รับการยกย่องให้มีศักดิ์ศรีสูงถึงเป็นราชูปโภค เหล่านาฏศิลปินก็ได้รับการยกย่องเป็นถึง ไชยหลวง ละครหลวง ขึ้นชื่อว่าสิ่งใดได้เป็นถึงของในหลวงก็ดี สิ่งนั้นย่อมมีความเป็นที่สุด หากเป็นศิลปะการแสดงก็ต้องเป็นอย่างที่ประณีตที่สุด ดีที่สุด ความเสื่อมของโขนละครน่าจะเกิดจากการที่คนส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจในจารีตที่กำกับอยู่อย่างเพียงพอ ความงาม ความหมายและความรู้สึกจึงกลายเป็นสิ่งที่ผู้ชมคิดว่าจับต้องไม่ได้ ขนบธรรมเนียมหรือจารีตเหล่านี้ไม่เป็นที่รู้จักหรือเข้าใจกันอีกต่อไป อาจมาจากการที่ขนบธรรมเนียมหรือจารีตนั้นไม่แพร่หลายอย่างเพียงพอที่จะเป็นฐานของการรองรับการถ่ายทอดของสังคมได้ดีพอ

(วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของนาฏศิลป์ไทย.2551 : ออนไลน์) นอกจากนี้สมลักษณ์ เจริญพจน์ รองอธิบดีกรมศิลปากร ให้ความคิดเห็นว่า คนไทยยังเป็นคนผู้มีดนตรีการในหัวใจทุกคน เพียงแต่ปรับเปลี่ยนไปตามกาลเวลา ต้องยอมรับว่า ปัจจุบันในสังคมโลกาภิวัตน์ทำให้เกิดการหลั่งไหลของวัฒนธรรม ดังนั้น ศิลปวัฒนธรรม นาฏศิลป์ดนตรี มันก็มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบไป แต่ต้องต่อไปอย่างสืบทอดอย่างสร้างสรรค์ ทำให้ต้นแบบเดิมไม่สูญหาย ซึ่งเป็นงานที่ต้องใช้กลยุทธ์ในการดำเนินงาน (ปฏิรูปการศึกษา.2551 : ออนไลน์) และจากการสัมภาษณ์นักศึกษาปริญญาโท สาขาวัฒนธรรมการดนตรี จากมหาวิทยาลัยมหิดล (นายวันชนะ ฤกษ์สมุทร 2551 : สัมภาษณ์) แสดงความคิดเห็นต่อคนรุ่นใหม่ที่มีต่อวรรณกรรม นาฏศิลป์ไทย ดนตรีไทย ว่าวัยรุ่นสมัยนี้กำลังลืมตัวเองและกำลังหนีตัวเอง เช่น ไปเที่ยวตามดิสโก้เธค แต่เป็นเพียงการแสดงจิตใต้สำนึกของสัตว์ที่ต้องการแสดง

ออกมาแบบนั้น ดนตรี นาฏศิลป์ ของต่างชาติ เช่น บัลเลต์ แจ๊สแดนซ์ ทุกอย่างล้วนดีหมด เพราะช่วยพัฒนาบุคลิกภาพ

จากข้อความดังกล่าวเบื้องต้น สาเหตุที่ทำให้ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่ได้รับการยอมรับอย่างกว้างขวางในสังคมปัจจุบัน สืบเนื่องมาจากขาดความสนับสนุนทางด้านงบประมาณ แรงจูงใจที่ทำให้ความคิดว่าดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นเพียงส่วนประกอบในทางศาสนาหรือในทางพิธีกรรมเท่านั้น และยังฝังใจในเรื่องของข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติ ขนบธรรมเนียมและจารีตของนักดนตรีไทยและนักการละครไทย พร้อมกับในสังคมปัจจุบันเป็นสังคมที่มีแต่ความเร่งรีบจึงทำให้ขัดแย้งกับดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยที่เป็นศิลปะประณีตละเอียดอ่อน นอกจากนี้คนส่วนใหญ่ก็ยังคิดว่าดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นเรื่องที่ล้าสมัยมีไว้สำหรับคนที่สูงอายุเท่านั้น และเพลงไทยเดิมเป็นเพลงที่ฟังยาก

6. ตัวแปรที่ส่งผลต่อทัศนคติในการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการจัดการเรียนการสอน ดังนั้นการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับตัวนักศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนานักศึกษาให้มีประสิทธิภาพซึ่งตรงกับจุดมุ่งหมายของสถาบันอุดมศึกษา เพราะนักศึกษาที่เข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยมีความแตกต่างกันทั้งด้านคุณลักษณะ และภูมิหลังทางชีวะสังคม รวมทั้งด้านจิตพิสัย ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีผลทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อพฤติกรรม และเจตคติ (วัลภา พัดเปี้ย.2539:28 อ้างอิงจากTinto.1975: 93-94) ซึ่งตัวแปรที่น่าจะส่งผลต่อทัศนคติในการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ได้แก่

เพศ

เพศชาย และเพศหญิง มีความสามารถต่างกัน นักวิชาการหลายคนพบว่าระหว่างเพศชายและเพศหญิง มีความแตกต่างกันหลายด้าน เช่นความสามารถในการรับรู้อารมณ์ของบุคคลอื่น ความสามารถในการจดจำสัญลักษณ์ ความสามารถทางภาษา หรือความสามารถทางคณิตศาสตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีงานวิจัยบางฉบับที่กล่าวถึงความแตกต่างในเรื่องของเพศ เช่น เนลสัน (Nelson.1984:50-54) พบว่านักศึกษาชายมีการออกจากสถาบันก่อนสำเร็จการศึกษาสูงกว่านักศึกษาหญิงอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ประดิษฐ์ อินทนิล (2524:บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติต่อดนตรีไทยของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนกลาง ผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนรวมนิสิตนักศึกษามีทัศนคติที่ดีต่อวิชาดนตรีไทย นิสิตนักศึกษาหญิงมีทัศนคติที่ดีต่อดนตรีไทยมากกว่านิสิตนักศึกษาชาย และยังพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประสบการณ์ทางดนตรีไทยในมหาวิทยาลัย และสภาพแวดล้อมทางดนตรีไทยส่งผลต่อทัศนคติด้านดนตรีไทยของนิสิต-นักศึกษาด้วย

ชั้นปี

นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน ย่อมมีประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีไทยแตกต่างกันตามวุฒิภาวะซึ่งอาจจะส่งผลที่ทำให้เจตคติในการเรียนดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทยเปลี่ยนไปจากผลงานวิจัยของบุปผาชาติ อุปถัมภ์นรากร (2546:ออนไลน์). ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์และการละครในหลักสูตรปริญญาตรี ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของอาจารย์และนักศึกษา พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการจัดการเรียนการสอนโดยรวมแตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการจัดหลักสูตร นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีทัศนะแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนะแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้านการจัดผู้สอน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 มีทัศนะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 และนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนนักศึกษา ชั้นปีที่ 2 มีทัศนะแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 3 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนะแตกต่างจาก นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้านวิธีสอนและกิจกรรมการเรียนการสอน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนะแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผล นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 3 มีทัศนะแตกต่างจากนักศึกษาชั้นปีที่ 4 สอดคล้องกับ ปนัดดา พ่วงพี (2544:79) ที่ศึกษาเรื่องทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ พบว่า นักเรียนนักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงทุกระดับชั้นปี โดยส่วนรวมมีทัศนะที่ดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี โดยเฉพาะเรื่องการเรียนนาฏศิลป์ ดนตรี เป็นการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักศึกษาลำแสดงออก การหารายได้ระหว่างเรียน การได้รับคัดเลือกให้แสดงในงานต่างๆและการชม กิจกรรมนอกเหนือหลักสูตร ถือเป็นประสบการณ์อันดี และวัลลภา พัดเปี้ย (2539:83) ศึกษาเรื่องทัศนะต่อวิชาชีพครูของนิสิตนักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เมื่อครูที่ได้รับความรู้หรือประสบการณ์เพิ่มมากขึ้นก็จะช่วยให้ครูเข้าใจถึงลักษณะซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับวิชาชีพครูและองค์วิชาชีพที่ครูทำงานอยู่

เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

เหตุจูงใจจัดเป็นปัจจัยสำคัญต่อการชักนำหรือเป็นสิ่งที่เร้า ที่จะผลักดันและส่งเสริมให้บุคคลแสดงพฤติกรรมเพื่อตอบสนองความต้องการของคน ดินโต (Tinto.1975:102) (อ้างอิงจาก ปนัดดา พ่วงพี 2544:25) กล่าวว่า เหตุจูงใจในการศึกษามีปัจจัย 3 ประการ (1) การวางแผนในการศึกษา (2) ความคาดหวังในการศึกษา (3) ความคาดหวังในการประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยหลายเล่ม เช่น มาลัย จีรวฒนเกษตร.(2545).ได้ศึกษามูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 ใน 5 ด้าน คือ (1) ด้านเหตุผลส่วนตัว (2) ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง (3) ด้านเกียรติยศชื่อเสียง (4) ด้านความ

มันคงก้าวหน้าในอาชีพ (5) ด้านคุณลักษณะสถาบัน ทั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชากรนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 ปีการศึกษา 2545 ประเภทพาณิชยกรรมของสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษาในเขตการศึกษา 9 ที่เลือกศึกษาต่อจำนวน 484 คน ผลการวิจัยพบว่า มวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9 โดยรวมทั้ง 5 ด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก มีเพียงด้านเดียวคือด้านบุคคลที่เกี่ยวข้องมีมวลเหตุจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับปานกลาง ข้อที่เป็นมวลเหตุจูงใจสูงสุดเรียงตามลำดับค่าเฉลี่ยด้านเกียรตินิยมชื่อเสียง คือเมื่อสำเร็จการศึกษาในระดับที่สูงขึ้นทำให้มีรายได้ที่ดี ด้านเหตุผลส่วนตัว คือ ถ้าสำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีสามารถได้เงินเดือนที่สูงกว่าระดับ ปวส. ด้านความมั่นคงก้าวหน้าในอาชีพ คือ ต้องการประกอบอาชีพที่เป็นที่ยอมรับของสังคม ด้านคุณลักษณะสถาบัน คือ สถาบันที่เลือกศึกษาต่อมีสาขาวิชาที่ตรงกับความต้องการของตนเอง และด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง คือ บิดามารดาหรือผู้ปกครองแนะนำให้ศึกษาต่อ ซึ่งสอดคล้องกับงานผลการวิจัยของ พรพรรณ อุทัยวี (2544) ที่ศึกษาตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมใฝ่รู้ในนักศึกษาครูก็พบว่า นักศึกษาที่มี แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การส่งเสริมจากสภาพแวดล้อมในสถานศึกษา การสนับสนุนทางสังคม และลักษณะมุ่งอนาคต ควบคุมตนในระดับที่สูง มีพฤติกรรมใฝ่รู้สูงกว่านักศึกษาที่มีปัจจัยดังกล่าวในระดับต่ำ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลสรุปของการวิจัยของ วลัณภา พัดเปีย (2539:86) พบว่านิสิตที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น และเหตุผลส่วนตัว คือ มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูในระดับสูง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะได้มีการปรับเปลี่ยนทัศนคติในทางบวกแม้ว่าจะเข้ามาด้วยเหตุผลใดก็ตาม แต่นิสิตที่เข้ามาโดยมุ่งหวังในอาชีพกลุ่มนี้จะมีทัศนคติต่อวิชาชีพครูสูงสุด

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อเจตคติทางด้านวิชาชีพมากเช่นกัน ทั้งนี้เนื่องมาจากระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน ส่งผลให้ เจตคติของนักศึกษาต่างกันด้วย เช่น ปนัดดา พ่วงพี (2544 : 80) ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ พบว่า นักเรียนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี เพราะว่าการเรียนวิชานาฏศิลป์ หรือดนตรีนั้น เป็นการเรียนที่จะส่งเสริมให้เป็นคนที่กำลังแสดงออกและได้รับคัดเลือกในงานต่าง ๆ ถือเป็นประสบการณ์ที่ดีของนักเรียนนักศึกษา เช่นเดียวกับวลัณภา พัดเปีย (2539 : 88) พบว่านิสิตที่มีผลการเรียนสูงจะส่งผลให้มีทัศนคติต่อวิชาชีพครูดีด้วย ที่เป็นอย่างนี้เพราะความสำเร็จด้านการศึกษาเป็นแรงจูงใจที่จะมีความพยายามที่อยากจะประสบความสำเร็จ ซึ่งสอดคล้อง

กับที่สกินเนอร์ (Skinner.1958 : 969 - 977) ที่กล่าวไว้ว่า ความสำเร็จในการกระทำอย่างหนึ่งจะเป็นสิ่งเร้าให้ตัวเรานั้นกระทำหรือแสดงพฤติกรรมอีกอย่างหนึ่งในทำนองเช่นเดียวกัน

สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยหรือบริบททางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยที่บุคคลต่าง ๆ ได้รับมาไม่ว่าจะเป็นทางครอบครัวของผู้เข้าศึกษาที่มีวงดนตรีไทย คณะนาฏศิลป์ไทยเป็นของตนเอง การเข้ารับการศึกษาศึกษาที่สถานศึกษาระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาที่มีการสนับสนุนทางด้านดนตรีไทย ด้านนาฏศิลป์ไทย ความชอบ ความสนใจหรือสอดคล้องกับ ประดิษฐ์ อินทนิล (2521:47) ได้ศึกษาทัศนคติต่อดนตรีไทยของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนกลาง ผลการวิจัยพบว่าประสบการณ์ทางดนตรีไทยในมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมทางดนตรีไทยส่งผลต่อทัศนคติด้านดนตรีไทยให้เป็นไปในทางบวกเหตุที่เป็นเช่นนี้เพราะนิสิตได้มีโอกาสพบเห็น หรือสัมผัสอยู่เสมอ ๆ จนเกิดความเคยชิน บงกช ประทีปช่วง (2547:69) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยสูง มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยแตกต่างจากนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยปานกลาง และต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อันเนื่องมาจากนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยสูงมีเป้าหมายในการเข้าศึกษาวิชาชีพดนตรีไทยในสถาบันราชภัฏอย่างชัดเจน เข้ามาศึกษาด้านวิชาชีพด้วยใจรัก และเห็นความสำคัญของการศึกษาด้านวัฒนธรรมทางดนตรี นักศึกษากลุ่มนี้จะมีพื้นฐานครอบครัวที่มีอาชีพเป็นนักดนตรี หรือแวดล้อม คลุกคลีโดยตรงและได้สัมผัสดนตรีไทยตั้งแต่เล็ก เป็นการปลูกฝังกระบวนการคิดคำนึง และทักษะของนักศึกษา

ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ของนักศึกษา

ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษาเป็นปัจจัยอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการศึกษานักศึกษา ซึ่งแอสติน (Astin.1968:2-10; อ้างอิงจากปนัดดา พวงพี.2544:28) กล่าวถึงประสบการณ์มหาวิทยาลัยว่าเป็นสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมของสถาบัน ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมเหตุการณ์หรือคุณลักษณะใด ๆ ของสถาบัน ซึ่งได้แก่ พฤติกรรมเหตุการณ์หรือคุณลักษณะใด ๆ ของสถาบันที่สังเกตเห็นได้ทีก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับการรับรู้ด้านประสาทสัมผัสของทุกคนในสถาบันโดยเฉพาะนิสิต สภาพที่เป็นอยู่หรือ สิ่งที่เกิดขึ้นต่างๆเหล่านี้สามารถยืนยันและตรวจสอบได้จากการสังเกต แอสตินได้แบ่งสิ่งเร้าเชิงสภาพแวดล้อมออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. สภาพแวดล้อมทางด้านเพื่อน (Peer Environment)
2. สภาพแวดล้อมทางการเรียนการสอน (Classroom Environment)
3. สภาพแวดล้อมทางการบริหาร (Administrative Environment)

4. สภาพแวดล้อมทางด้านอาคารสถานที่ (Physical Environment)

ซึ่งสภาพแวดล้อมต่างๆที่มีผลต่อการพัฒนานักศึกษา จะประกอบไปด้วย

(1) ลักษณะของมหาวิทยาลัย ได้แก่ ขนาดของสถาบัน บรรยากาศทางวิชาการในสถาบัน คุณิของอาจารย์ อัตราส่วนระหว่างอาจารย์กับนักศึกษาและงบประมาณที่ใช้ในการผลิตนักศึกษา การจัดสวัสดิการให้แก่นักศึกษา

(2) หลักสูตรและการเรียนการสอน ได้แก่ การจัดเนื้อหาสาระของวิชาการ และการจัดวิธีการสอน รวมทั้งการประเมินผล

(3) อาจารย์ ได้แก่ อายุ บุคลิกลักษณะของอาจารย์ ทักษะและสมรรถภาพในการสอน ขวัญและกำลังใจการทำงาน อัตราเงินเดือน ทัศนคติต่อการเป็นอาจารย์

(4) กลุ่มเพื่อน ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม นิสัยส่วนตัว ความสามารถทางการเรียน

(5) ความเกี่ยวพันของนักศึกษา ได้แก่ การที่นักศึกษาเข้าไปใช้เวลาในเรื่องต่างๆเพื่อให้ได้ประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น เช่น ความเกี่ยวพันกับอาจารย์ ความเกี่ยวพันกับเพื่อน ความเกี่ยวพันกับกิจกรรม เป็นต้น

จากการพิจารณาสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยจะเห็นได้ว่า สภาพแวดล้อมที่ดีจะมีส่วนช่วยพัฒนานักศึกษาในทุก ๆ ด้านดังที่ สุวพร ตั้งสมวรพงษ์(2542 : 77) กล่าวถึงการพัฒนา นักศึกษาให้เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งทางสติปัญญา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมย่อมไม่อาจสำเร็จ ได้ด้วยการศึกษาในห้องเรียนตามหลักสูตรต่างๆที่สถาบันกำหนดให้เรียนแต่เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีส่วนส่งเสริมให้กระบวนการจัดการศึกษาประสบความสำเร็จได้ เช่น การจัดหลักสูตรการเรียนการสอน การบริหารงานของสถาบัน การจัดสภาพแวดล้อมของสถาบันและงานกิจการนักศึกษา ข้อความดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญชัย จงกลนี้ (2531:26) ที่กล่าวถึงความสำคัญของสิ่งแวดล้อมในสถานศึกษาที่มีต่อนักศึกษาว่า ประสบการณ์ในสถาบันหรือในมหาวิทยาลัยที่เกื้อกูล สนับสนุน สร้างสรรค์ รักษาและถ่ายทอดวิชาการได้แก่ สภาพตามธรรมชาติ รวมทั้งวัตถุต่าง ๆ โดยรอบ สภาพสังคม สภาพจิตใจและสติปัญญาของบุคคลากรทุกฝ่ายที่ประกอบ กิจการงานและดำเนินชีวิตร่วมภายในสถาบันหรือมหาวิทยาลัย จัดเป็นองค์ประกอบที่สำคัญในการ สร้างเสริมให้เกิดบรรยากาศทางวิชาการที่ดี

จึงอาจสรุปได้ว่า ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยในด้านสภาพแวดล้อมต่าง ๆ นั้น หมายถึง การจัดการเรียนการสอนให้นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเพื่อสามารถนำความรู้ไปปฏิบัติ และประกอบอาชีพได้อย่างถูกต้องและมีคุณธรรม พร้อมกับมีพัฒนาการทางด้านสังคม การรู้จักเลือกคบเพื่อนและปรับเข้าหาสังคมที่ตนเองอยู่อย่างมีความสุข และเข้ากับผู้อื่นได้ดี และต้องจัด

สภาพแวดล้อมรอบ ๆ ตัวมหาวิทยาลัยให้น่าอยู่ มีความร่มรื่นและมีอุปกรณ์ในการค้นคว้าเพียงพอ
สำหรับจำนวนนักศึกษา เพื่อเป็นแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 รวมทั้งสิ้น 223 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง

ตาราง 1 จำนวนประชากรที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย เอกปี่พาทย์
เอกเครื่องสายไทย หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี)

ชั้นปี	ดุริยางค์ไทย		รวม
	ชาย	หญิง	
ชั้นปีที่ 1	6	7	13
ชั้นปีที่ 2	1	4	5
ชั้นปีที่ 3	2	7	9
ชั้นปีที่ 4	1	7	8
ชั้นปีที่ 5	-	-	-
รวม	10	25	35

ตาราง 2 จำนวนประชากรที่เป็นนักศึกษาศาสาวิชานาฏศิลป์ไทย เอกชนพระ

เอกชนยักษ เอกชนลิง เอกละครพระ เอกละครนาง หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต (5 ปี)

ชั้นปี	นาฏศิลป์ไทย		รวม
	ชาย	หญิง	
ชั้นปีที่ 1	10	42	52
ชั้นปีที่ 2	8	48	56
ชั้นปีที่ 3	7	40	47
ชั้นปีที่ 4	2	31	33
ชั้นปีที่ 5	-	-	-
รวม	27	161	188

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลนี้ ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยมีการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาค้นคว้าเอกสาร ตำรา วารสาร ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนะทางด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยประเภทต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
2. ศึกษาแบบสอบถามของวัลนิภา พัดเปีย (2539:125-129) บงกช ประทีปช่วง (2547:38-41) ปันดดา พ่วงพี (2544:39-49) และชนิดา โชติโสภณ (2546:56-57) เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม
3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และข้อ 2 มาสร้างแบบสอบถามทางด้านสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย จำนวน 10 ข้อ สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี 20 ข้อ และแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย 60 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 3 ระดับนั้นเป็นแบบสอบถามทางด้านสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี ส่วนแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับนั้นเป็นแบบสอบถามวัดทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย
4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว เสนอกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท และผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน เพื่อตรวจแก้ไขและให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้ข้อคำถามมีความเที่ยงตรงในด้านเนื้อหา

5. แก้ไขและปรับปรุงแบบสอบถามตามข้อชี้แนะจากผู้เชี่ยวชาญแนะนำ แล้วปรึกษาขอความเห็นชอบจากประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท

6. พิมพ์แบบสอบถามฉบับร่างแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาสาขาวิชาเอกดนตรีไทยและสาขาวิชาเอกนาฏศิลป์ไทยจำนวน 30 คน ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

7. ตรวจสอบค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ร้อยละ 27 ของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ แล้วใช้สถิติ t - test วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เลือกข้อคำถามที่มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 1.761 ขึ้นไปไว้ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย (Ferguson.1981 : 180) แบบสอบถามตอนที่ 2 จำนวน 10 ข้อ ใช้ได้ 8 ข้อ แบบสอบถามตอนที่ 3 จำนวน 20 ข้อ ใช้ได้ 18 ข้อ แบบสอบถามตอนที่ 4 จำนวน 60 ข้อ ใช้ได้ 50 ข้อ

8. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยวิธีหาค่าความสอดคล้องภายในแบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1984:169) ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 2 เท่ากับ .527 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 3 เท่ากับ .782 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามตอนที่ 4 เท่ากับ .835

9. จัดพิมพ์แบบสอบถามที่ตรวจแก้ไข แล้วเสนองานที่ปรึกษาปริญญาโทเพื่อให้เห็นชอบก่อนนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 4 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ ชั้นปี วิชาเอก เหตุสนใจในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก คะแนนรวมทั้งหมด 24 คะแนน โดยผู้วิจัยกำหนดคะแนนน้ำหนักเรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ถ้าเลือกตอบข้อ ก. จะได้คะแนนเป็น 3

ถ้าเลือกตอบข้อ ข. จะได้คะแนนเป็น 2

ถ้าเลือกตอบข้อ ค. จะได้คะแนนเป็น 1

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแปลคะแนนดังนี้

ตั้งแต่ 17 คะแนนขึ้นไป	หมายถึง	ผู้ตอบอยู่ในกลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูง
ระหว่าง 9 – 16 คะแนน	หมายถึง	ผู้ตอบอยู่ในกลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง
ตั้งแต่ 8 คะแนนลงมา	หมายถึง	ผู้ตอบอยู่ในกลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่ำ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยผู้วิจัยกำหนดข้อความที่เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด 17 ข้อ และข้อความทางลบทั้งหมด 1 ข้อ รวมทั้งสิ้น 18 ข้อ

ในแบบสอบถามตอนที่ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scale) 3 ระดับ คือ มีความพึงพอใจมาก มีความพึงพอใจปานกลาง มีความพึงพอใจน้อย ผู้วิจัยให้ค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อ ดังนี้

มีความพึงพอใจมาก	หมายถึง	ตรงกับความพึงพอใจของท่านมาก
มีความพึงพอใจปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับความพึงพอใจของท่านปานกลาง
มีความพึงพอใจน้อย	หมายถึง	ตรงกับความพึงพอใจของท่านน้อย

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
มีความพึงพอใจมาก	3	1
มีความพึงพอใจปานกลาง	2	2
มีความพึงพอใจน้อย	1	3

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนในแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.00	หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจมากต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจปานกลางต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีความพึงพอใจน้อยต่อ ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี
-------------------------	---------	--

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของ นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยผู้วิจัยกำหนดข้อคำถามที่เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด 37 ข้อ และ ข้อความทางลบทั้งหมด 13 ข้อ รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ

ในแบบสอบถามตอนที่ 4 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating - Scale) 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ผู้วิจัยค่าน้ำหนักของคะแนนในแต่ละข้อดังนี้

	ข้อความทางบวก	ข้อความทางลบ
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	5	1
เห็นด้วย	4	2
ไม่แน่ใจ	3	3
ไม่เห็นด้วย	2	4
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	1	5

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนในแบบสอบถามตอนที่ 4 เกี่ยวกับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย และนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมาก ที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมาก
คะแนนเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับ ปานกลาง

คะแนนเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับน้อย
คะแนนเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	ผู้ตอบมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ในระดับ น้อยที่สุด

การเก็บข้อมูลและการจัดกระทำข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินงานตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยนำหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ไปยังคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยนำหนังสือตามข้อ 1 พร้อมด้วยแบบสอบถามที่สร้างขึ้นและปรับปรุงแก้ไข จนมีคุณภาพไปขอความร่วมมือกับนักศึกษาศาขาศาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ชี้แจงรายละเอียดของแบบสอบถาม และเก็บคืนด้วยตนเอง
3. นำแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทั้งหมด มาตรวจสอบความสมบูรณ์และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และนำข้อมูลที่ได้ไปทั้งหมดวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ตามความมุ่งหมายข้อที่หนึ่ง เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาศาขาศาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. ตามความมุ่งหมายข้อที่สอง เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาศาขาศาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ โดยใช้การทดสอบที (t – test) สำหรับชั้นปี วิชาเอก เหตุสนใจในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยและความพึงพอใจต่อประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้(Scheffe)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 สถิติพื้นฐาน

4.1.1 ค่าความถี่ (Frequency)

4.1.2 ค่าร้อยละ (Percentage)

4.1.3 ค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean)

4.1.4 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

4.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพแบบสอบถาม

4.2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discrimination Power)โดยใช้การทดสอบที (Ferguson.1981:180)

4.2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม(Reliability)โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach.1984:61)

4.3 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐาน

4.3.1 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปร 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบที(Edwards.1957:152)

4.3.2 ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-Way Analysis of Variance)ในกรณีพบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ้(Scheffe) (Ferguson.1981:190)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เพื่อให้การแปลความหมายข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัย จึงได้กำหนดสัญลักษณ์ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F - distribution
df	แทน	ระดับชั้นแห่งความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ยของผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean Squares)
P	แทน	ค่าความน่าจะเป็นที่ค่าสถิติที่ใช้ทดสอบ จะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมุติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 ศึกษาระดับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษา สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิเคราะห์โดยการคำนวณหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบระดับทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ ชั้นปี วิชาเอก เหตุสนใจในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย โดยใช้การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่มีกว่า 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าความแปรปรวนแบบทางเดียวและเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตารางที่ 3

ตาราง 3 จำนวน ร้อยละ ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ลักษณะทั่วไป		จำนวน	ร้อยละ
		(187 คน)	
เพศ	ชาย	27	14.4
	หญิง	160	85.6
	รวม	187	100
ชั้นปี	ชั้นปีที่ 1	51	27.3
	ชั้นปีที่ 2	55	29.4
	ชั้นปีที่ 3	41	21.9
	ชั้นปีที่ 4	40	21.4
	รวม	187	100
สาขาวิชา	ดุริยางค์ไทย	17	9.1
	เครื่องสายไทย	11	5.9
	ปี่พาทย์	6	3.2
	นาฏศิลป์ไทย	170	90.9
	โขน	25	13.4
	ละครพระ	69	36.9
	ละครนาง	76	40.6
รวม		187	100

ตาราง 3 (ต่อ)

ลักษณะทั่วไป	จำนวน (187 คน)	ร้อยละ
เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา		
ความมุ่งมั่นในการประกอบอาชีพ	138	73.8
การได้รับความสนับสนุนจากบุคคลอื่น	33	17.6
เหตุผลอื่น ๆ ไปรตระบุ	16	8.6
รวม	187	100
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม 3.00 ขึ้นไป	118	63.1
ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 - 2.99	59	31.6
ระดับเกรดเฉลี่ยสะสม 2.49 ลงมา	10	5.3
รวม	187	100
สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย		
กลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูง	17	9.1
กลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง	170	90.9
กลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่ำ	0	0
รวม	187	100
ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย		
พึงพอใจมาก	7	3.7
พึงพอใจปานกลาง	175	93.6
พึงพอใจน้อย	5	2.7
รวม	187	100

จากตาราง 3 พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 85.6) ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2 มากที่สุด (ร้อยละ 29.4) เมื่อพิจารณาตามสาขาวิชา พบว่าศึกษาอยู่ในสาขานาฏศิลป์ไทย วิชาเอกละครนางมากที่สุด (ร้อยละ 40.6) ส่วนใหญ่เข้าศึกษาเพราะมีความมุ่งมั่นหวังในการประกอบอาชีพ (ร้อยละ 73.8) กลุ่มตัวอย่างมีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางมากที่สุด (ร้อยละ 90.9) และมีความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยในระดับปานกลาง (ร้อยละ 93.6)

ตอนที่ 2 ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิเคราะห์โดยการคำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังแสดงในตาราง 4 - 11

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นรายชื่อ

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	นักศึกษาดุริยางค์ไทย และนาฏศิลป์ไทย n = 187		
		$\bar{X}$	S.D.	ทัศนะเชิง บวกต่อ การเรียน
1	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยไม่สอดคล้องกับ การพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า	2.15	1.04	น้อย
2	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.36	0.81	มาก
3	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้	4.59	0.59	มากที่สุด
4	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรม ศาสตร์จัดให้ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.57	0.59	มากที่สุด
5	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์เท่านั้น	3.65	1.43	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย และนาฏศิลป์ไทย n = 187		
		ทัศนคติเชิง		
		$\bar{X}$	S.D.	บวกต่อ การเรียนรู้
6	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์	1.65	1.06	น้อย
7	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องลงทุนทางการศึกษาสูง	2.99	1.20	ปานกลาง
8	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นส่วนประกอบให้พิธีกรรมสมบูรณ์	4.04	0.75	มาก
9	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย	3.82	0.91	มาก
10	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยทำให้ท่านเฟลิดเฟลีน	4.05	0.71	มาก
11	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ก่อให้เกิดความสามัคคี	3.73	0.91	มาก
12	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยขัดเกลาให้ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น	3.98	0.77	มาก
13	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเป็นคนเรียบร้อยขึ้น	3.72	0.96	มาก
14	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ล้ำสมัย	3.94	1.18	มาก
15	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยทำให้ท่านเป็นผู้กล้าในการแสดงความคิดเห็น	4.14	0.74	มาก
16	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยทำให้ท่านมีระเบียบในการดำเนินชีวิตประจำวัน	3.87	0.85	มาก
17	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย	4.58	0.55	มากที่สุด
18	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อนมากขึ้น	3.96	0.84	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย และนาฏศิลป์ไทย n = 187		
		$\bar{X}$	S.D.	ทักษะเชิง
				บวกต่อ การเรียนรู้
19	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.08	0.79	มาก
20	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษาคือได้	4.24	0.69	มาก
21	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านหางานทำยาก	3.27	1.18	ปานกลาง
22	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	1.86	0.86	น้อย
23	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.58	0.71	มากที่สุด
24	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน	4.02	0.84	มาก
25	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาที่ล้าสมัย	2.41	1.04	น้อย
26	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกว่าคุณค่าเพิ่มขึ้น	3.82	0.85	มาก
27	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรู้สึกกระตือรือร้นในการเข้าเรียน	3.47	0.95	ปานกลาง
28	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ	4.18	0.75	มาก
29	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องอุทิศตนเพื่อศิลปะ	3.98	0.80	มาก
30	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	4.07	0.70	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย และนาฏศิลป์ไทย n = 187		
				ทัศนคติเชิง
		$\bar{X}$	S.D.	บวกต่อ การเรียนรู้
31	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน	3.97	0.85	มาก
32	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้	4.44	0.58	มาก
33	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย มากเกินไป	3.78	1.07	มาก
34	การบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่วิถีคล้ายเครียด	2.44	1.07	น้อย
35	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของท่านขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง	4.18	0.82	มาก
36	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ	4.17	0.75	มาก
37	ท่านมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่เสมอ	4.00	0.79	มาก
38	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดประกวดดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	3.57	1.01	มาก
39	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.28	0.78	มาก
40	ท่านสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	3.91	0.79	มาก
41	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความจำเป็น	3.22	1.33	ปานกลาง
42	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความสนุกสนาน	3.88	0.81	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย และนาฏศิลป์ไทย n = 187		
		ทัศนคติเชิง		
		$\bar{X}$	S.D.	บวกต่อ การเรียนรู้
43	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้พิเศษ	4.28	0.79	มาก
44	ท่านรู้สึกดีกว่าผู้อื่นเมื่อฟังเพลงไทยเดิม	3.65	1.01	มาก
45	ท่านมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์	4.40	0.71	มาก
46	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น	3.48	1.36	ปานกลาง
47	การจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป	2.11	0.96	น้อย
48	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทยแล้วท่านรู้สึกง่วงนอน	2.94	1.16	ปานกลาง
49	ทุกครั้งที่ได้ฟังเพลงไทยเดิมรู้สึกว่าคุณเพลงคล้าย ๆ กัน	3.19	1.07	ปานกลาง
50	ผู้ที่จัดให้มีการบรรเลงดนตรีไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทยในงานต่าง ๆ เป็นผู้ที่มิรสนิยมต่ำ	4.32	1.03	มาก
รวม		3.71	0.30	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยรวมมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมาก ($\bar{x}=3.71$, $SD = 0.30$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากที่สุด 4 ข้อ (ข้อ 3, 4, 17 และ 23) และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับน้อย 6 ข้อ (ข้อ 1, 6, 22, 25, 34 และ 47) นอกนั้นจะมีทัศนคติเชิงบวกในระดับปานกลาง – มาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ชาย		หญิง	
		n = 27		n = 160	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยไม่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า	1.96	1.13	2.18	1.03
2	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.56	0.58	4.33	0.84
3	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้	4.59	0.69	4.59	0.58
4	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.59	0.57	4.57	0.59
5	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์เท่านั้น	3.78	1.50	3.63	1.42
6	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์	1.74	1.29	1.64	1.02
7	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องลงทุนทางการศึกษาสูง	3.11	1.45	2.97	1.15
8	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นส่วนประกอบให้พิธีกรรมสมบูรณ์	4.19	0.83	4.02	0.74
9	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย	3.63	1.15	3.85	0.86
10	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยทำให้ท่านเพลิดเพลิน	4.22	0.75	4.02	0.70
11	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ก่อให้เกิดความสามัคคี	3.81	1.33	3.71	0.82
12	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ช่วยขัดเกลาให้ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น	4.07	0.92	3.96	0.74
13	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเป็นคนเรียบร้อยขึ้น	3.85	1.13	3.70	0.93
14	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ล้ำสมัย	3.37	1.57	4.03	1.08

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ชาย		หญิง	
		n = 27		n = 160	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
15	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านเป็นผู้กล้าในการแสดงความคิดเห็น	4.33	0.62	4.11	0.76
16	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านมีระเบียบในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.04	0.85	3.84	0.85
17	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย	4.74	0.53	4.55	0.55
18	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อนมากขึ้น	4.30	0.78	3.91	0.85
19	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.26	0.94	4.05	0.76
20	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษาคือได้	4.48	0.70	4.20	0.68
21	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านหางานทำยาก	2.89	1.40	3.33	1.14
22	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	1.63	0.84	1.90	0.86
23	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.56	0.64	4.58	0.72
24	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน	4.22	0.85	3.99	0.84
25	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาที่ล้าสมัย	2.63	1.33	2.38	0.98
26	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกว่าคุณค่าดีขึ้น	3.93	0.96	3.80	0.84

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ชาย		หญิง	
		n = 27		n = 160	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรู้สึกกระตือรือร้นในการเข้าเรียน	3.70	1.14	3.43	0.91
28	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ	4.30	0.82	4.16	0.73
29	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ต้องอุทิศตนเพื่อศิลปะ	4.26	0.76	3.93	0.79
30	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	4.33	0.62	4.03	0.71
31	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน	3.85	0.82	3.99	0.86
32	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้	4.48	0.58	4.44	0.58
33	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย มากเกินไป	4.00	1.14	3.74	1.06
34	การบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่วิถีคล้ายเครียด	2.37	1.31	2.46	1.03
35	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของท่านขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง	4.19	0.88	4.18	0.81
36	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ	4.33	0.92	4.14	0.71
37	ท่านมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่เสมอ	4.37	0.84	3.94	0.77
38	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดประกวดดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.04	0.98	3.49	1.00
39	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.37	0.69	4.27	0.79

ตาราง 5 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ชาย		หญิง	
		n = 27		n = 160	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
40	ท่านสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.00	1.00	3.90	0.75
41	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความจำเป็น	2.78	1.37	3.30	1.31
42	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความสนุกสนาน	3.89	0.97	3.88	0.79
43	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้พิเศษ	4.19	0.88	4.29	0.77
44	ท่านรู้สึกดีน้อยกว่าผู้อื่นเมื่อฟังเพลงไทยเดิม	3.59	1.22	3.66	0.97
45	ท่านมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของ คณะศิลปกรรมศาสตร์	4.15	1.06	4.44	0.62
46	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น	2.89	1.40	3.58	1.33
47	การจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป	1.74	1.02	2.17	0.94
48	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทยแล้วท่านรู้สึกง่วงนอน	3.15	1.32	2.90	1.13
49	ทุกครั้งที่ได้ฟังเพลงไทยเดิมรู้สึกว่าคุณเพลงคล้าย ๆ กัน	3.04	1.19	3.22	1.04
50	ผู้ที่จัดให้มีการบรรเลงดนตรีไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทยในงานต่าง ๆ เป็นผู้ที่มิรสนิยมต่ำ	4.04	1.37	4.37	0.96
รวม		3.75	0.35	3.71	0.29

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาเพศชายและเพศหญิงสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมาก

นักศึกษาในกลุ่มเพศชาย มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทัศนคติเชิงบวกที่สุดในเรื่องของ การให้เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย เป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน และเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับน้อยที่สุด ในเรื่องของความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า คุณค่าแก่การศึกษา ค้นคว้า และอนุรักษ์ การเปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ การใช้เป็นวิถีคลายเครียด และการจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป

นักศึกษาในกลุ่มเพศหญิง มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของ การที่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ เป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน และเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย และมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับน้อย ในเรื่องวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาที่ล้าสมัย การใช้เป็นวิถีคลายเครียด และการจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		n = 51		n = 55		n = 41		n = 40	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	การเรียนดนตรีไทยหรือการ เรียนนาฏศิลป์ไทยไม่ สอดคล้องกับการพัฒนา ประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า	2.16	0.90	2.31	1.12	2.02	1.01	2.05	1.13
2	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียน ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.22	0.76	4.27	0.93	4.51	0.64	4.53	0.85
3	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย เป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถ เรียนรู้ได้	4.53	0.58	4.51	0.63	4.66	0.53	4.73	0.60

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		n = 51		n = 55		n = 41		n = 40	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
4	การเรียนดนตรีไทยหรือการ เรียนนาฏศิลป์ไทย ที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วย พัฒนานาฏลีลาของผู้เรียน	4.47	0.64	4.53	0.57	4.68	0.47	4.65	0.62
5	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ เท่านั้น	3.24	1.45	3.87	1.41	3.59	1.22	3.95	1.52
6	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่อง นาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่ การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์	1.84	1.08	1.84	1.24	1.34	0.53	1.48	1.11
7	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรม ศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องลงทุน ทางการศึกษาสูง	3.12	1.14	2.64	1.02	3.00	1.20	3.30	1.38
8	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือ ว่าเป็นส่วนประกอบให้ พิธีกรรมสมบูรณ์	4.02	0.68	3.98	0.80	3.93	0.69	4.28	0.82
9	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย	3.67	0.95	3.73	0.85	4.05	0.74	3.90	1.06
10	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยทำให้ท่าน เพลิดเพลิน	3.90	0.85	4.00	0.58	4.15	0.61	4.20	0.76
11	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรม ศาสตร์ก่อให้เกิดความสามัคคี	3.61	1.00	3.56	0.92	3.80	0.87	4.03	0.73

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		n = 51		n = 55		n = 41		n = 40	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
12	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ช่วยขัดเกลาให้ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น	3.90	0.78	3.80	0.73	3.98	0.76	4.33	0.73
13	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเป็นคนเรียบร้อยขึ้น	3.63	1.02	3.64	0.93	3.80	0.81	3.88	1.07
14	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ล้ำสมัย	3.96	1.15	3.64	1.31	4.22	0.96	4.03	1.19
15	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยทำให้ท่านเป็นผู้กล้าในการแสดงความคิดเห็น	4.06	0.70	4.22	0.66	4.17	0.80	4.13	0.85
16	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านมีระเบียบในการดำเนินชีวิตประจำวัน	3.76	0.81	3.78	0.85	4.02	0.72	3.95	1.01
17	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความรู้สึกภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย	4.51	0.50	4.49	0.66	4.66	0.48	4.70	0.46
18	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อนมากขึ้น	4.04	0.80	3.84	0.81	4.07	0.72	3.93	1.05

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		n = 51		n = 55		n = 41		n = 40	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
19	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.04	0.69	3.98	0.83	4.17	0.77	4.18	0.87
20	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าได้	4.12	0.71	4.16	0.76	4.27	0.55	4.48	0.64
21	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านหางานทำยาก	3.04	1.11	3.25	1.28	3.41	1.18	3.43	1.13
22	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	1.96	0.82	1.82	0.86	1.78	0.85	1.88	0.94
23	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.47	0.61	4.49	0.92	4.63	0.66	4.78	0.48
24	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน	3.88	0.86	3.96	0.86	4.20	0.75	4.10	0.87

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		n = 51		n = 55		n = 41		n = 40	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
25	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มี เนื้อหารายวิชาที่ล้ำสมัย	2.55	1.01	2.56	1.03	2.32	1.01	2.13	1.07
26	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกว่าการจำดีขึ้น	3.76	0.81	3.78	0.81	3.88	0.81	3.88	1.02
27	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรู้สึกกระตือรือร้นในการเข้าเรียน	3.41	0.96	3.44	0.92	3.54	0.90	3.50	1.06
28	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ	3.96	0.75	4.09	0.82	4.22	0.69	4.55	0.55
29	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ต้องอุทิศตนเพื่อศิลปะ	3.84	0.73	4.02	0.85	3.78	0.82	4.30	0.69
30	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	3.86	0.78	4.09	0.67	4.22	0.57	4.15	0.74
31	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน	3.88	0.77	3.87	0.84	4.00	0.92	4.18	0.90

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		n = 51		n = 55		n = 41		n = 40	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
32	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถ บรรเลงดนตรีไทยหรือแสดง นาฏศิลป์ไทยได้	4.41	0.61	4.33	0.51	4.54	0.55	4.55	0.64
33	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือ แสดงนาฏศิลป์ไทย มาก เกินไป	3.69	1.14	3.53	1.15	3.83	0.89	4.18	0.93
34	การบรรเลงดนตรีไทยหรือ แสดงนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่วิธี คลายเครียด	2.67	1.26	2.49	0.92	2.41	1.02	2.13	1.02
35	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทย หรือนาฏศิลป์ไทยของท่าน ขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง	3.98	0.95	4.11	0.79	4.22	0.76	4.50	0.64
36	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการ จัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทย หรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ	4.12	0.82	4.09	0.78	4.17	0.70	4.33	0.66
37	ท่านมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรม ทางด้านดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่ เสมอ	3.98	0.88	3.93	0.74	4.02	0.72	4.10	0.81
38	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการ จัดประกวดดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทย	3.65	0.89	3.51	0.94	3.54	1.03	3.58	1.24
39	การอนุรักษ์ สืบทอด ศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็น หน้าที่หลักของดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทย	4.14	0.87	4.24	0.72	4.39	0.67	4.43	0.81

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		n = 51		n = 55		n = 41		n = 40	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
40	ท่านสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	3.78	0.73	3.85	0.85	3.98	0.79	4.10	0.78
41	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความจำเป็น	3.29	1.20	3.05	1.18	3.02	1.33	3.58	1.60
42	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความสนุกสนาน	3.65	0.84	3.78	0.76	4.00	0.81	4.20	0.76
43	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้พิเศษ	4.10	0.85	4.27	0.65	4.41	0.74	4.38	0.90
44	ท่านรู้สึกดีน้อยกว่าผู้อื่นเมื่อฟังเพลงไทยเดิม	3.51	1.10	3.44	1.00	3.78	0.91	4.00	0.91
45	ท่านมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์	4.39	0.67	4.16	0.60	4.54	0.81	4.58	0.71
46	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น	3.20	1.23	3.33	1.38	3.63	1.37	3.90	1.39

ตาราง 6 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ชั้นปีที่ 1		ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
		n = 51		n = 55		n = 41		n = 40	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
47	การจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป	2.25	1.04	2.18	0.84	2.05	1.00	1.88	0.97
48	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทยแล้วท่ารำรู้สึกง่วงนอน	2.63	1.06	3.15	1.08	2.85	0.99	3.13	1.45
49	ทุกครั้งทีฟังเพลงไทยเดิมรู้สึก ว่าทุกเพลงคล้าย ๆ กัน	3.20	1.04	3.29	0.88	3.51	0.93	2.73	1.32
50	ผู้ที่จัดให้มีการบรรเลงดนตรีไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทยในงานต่าง ๆ เป็นผู้ที่มี รสนิยมต่ำ	4.16	1.16	4.04	1.17	4.61	0.83	4.63	0.67
รวม		3.64	0.30	3.65	0.27	3.77	0.26	3.84	0.32

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีวิชาเอกแตกต่างกันนั้น ในทุกชั้นปีมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากในทุกกลุ่ม และเมื่อพิจารณาเป็นชั้นปี พบว่า

นักศึกษาในชั้นปีที่ 1 ส่วนใหญ่จะมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของ การที่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน และเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย

นักศึกษาในชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่จะมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของการที่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน

นักศึกษาในชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของการได้ออกรับ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ ความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย ความภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้ และมีทักษะเชิงบวกน้อยที่สุดในเรื่องเครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์

นักศึกษาในชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องโดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของการที่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ขึ้นอยู่กับตัวเอง การได้ออกรับ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย การได้ทำประโยชน์เพื่อชาติ ความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ และการแสดงออกของรสนิยม

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามวิชาเอก

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	เครื่องสาย		ปี่พาทย์		โขน		ละครพระ		ละครนาง	
		ไทย									
		n = 11		n = 6		n = 25		n = 69		n = 76	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	การเรียนดนตรีไทยหรือการ เรียนนาฏศิลป์ไทยไม่ สอดคล้องกับการพัฒนา ประเทศชาติให้ เจริญก้าวหน้า	1.36	0.67	1.17	0.41	2.16	1.07	2.14	0.96	2.34	1.10
2	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียน ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.73	0.90	5.00	0.00	4.40	0.58	4.46	0.70	4.16	0.94
3	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย เป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถ เรียนรู้ได้	4.91	0.30	5.00	0.00	4.44	0.71	4.65	0.54	4.51	0.62
4	การเรียนดนตรีไทยหรือการ เรียนนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วย พัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.82	0.40	4.83	0.41	4.52	0.59	4.65	0.54	4.46	0.64
5	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ เท่านั้น	3.82	1.54	3.00	1.90	3.84	1.28	3.68	1.44	3.59	1.43
6	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่อง นาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่ การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์	1.73	1.62	1.33	0.82	1.80	1.29	1.55	0.92	1.71	1.04
7	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ ต้องลงทุนทางการศึกษาสูง	3.09	1.45	2.67	1.86	3.28	1.28	2.99	1.14	2.91	1.13

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	เครื่องสาย		ปี่พาทย์		โขน		ละครพระ		ละครนาง	
		ไทย		ไทย		ไทย		ไทย		ไทย	
		n = 11		n = 6		n = 25		n = 69		n = 76	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ถือว่าเป็นส่วนประกอบให้ พิธีกรรมสมบูรณ์	4.45	0.52	4.17	1.33	4.20	0.65	4.03	0.79	3.93	0.72
9	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย	4.45	0.82	3.83	1.60	3.68	0.99	3.84	0.96	3.75	0.75
10	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยทำให้ท่าน เฟลิดเฟลีน	4.18	0.75	4.67	0.52	3.96	0.93	4.14	0.67	3.92	0.65
11	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ก่อให้เกิด ความสามัคคี	4.27	0.65	4.50	0.84	3.64	1.29	3.72	0.91	3.62	0.75
12	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ ช่วยขัด เกลาให้ท่านมีสุขภาพจิตที่ดี ขึ้น	4.27	0.79	5.00	0.00	3.88	0.83	3.93	0.75	3.93	0.74
13	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่าน เป็นคนเรียบร้อยขึ้น	3.91	1.04	4.67	0.52	3.68	1.07	3.84	0.83	3.53	1.00
14	การเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ ล้ำสมัย	3.91	1.70	3.50	1.97	3.40	1.44	4.06	1.08	4.04	0.97

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	เครื่องสาย		ปี่พาทย์		โขน		ละครพระ		ละครนาง	
		ไทย									
		n = 11		n = 6		n = 25		n = 69		n = 76	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
15	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านเป็นผู้กล้าในการแสดงความคิดเห็น	4.55	0.69	4.67	0.52	4.16	0.55	4.12	0.80	4.07	0.75
16	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านมีระเบียบในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.36	0.81	4.67	0.52	3.84	0.75	3.90	0.83	3.71	0.89
17	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย	4.82	0.40	5.00	0.00	4.64	0.57	4.59	0.55	4.47	0.55
18	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อนมากขึ้น	4.09	1.45	5.00	0.00	4.12	0.73	3.90	0.84	3.87	0.75
19	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.18	1.25	4.83	0.41	4.08	0.91	4.04	0.78	4.04	0.68

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	เครื่องสาย		ปี่พาทย์		โขน		ละครพระ		ละครนาง	
		ไทย									
		n = 11		n = 6		n = 25		n = 69		n = 76	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
20	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษาคือ ต่อได้	4.55	0.69	4.83	0.41	4.36	0.70	4.10	0.77	4.24	0.59
21	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านทำงานท้าทาย	1.91	0.94	2.83	1.83	3.00	1.15	3.57	1.10	3.32	1.10
22	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	1.45	0.69	1.17	0.41	1.84	0.85	1.90	0.94	1.95	0.81
23	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.91	0.30	4.67	0.52	4.48	0.65	4.59	0.83	4.54	0.66
24	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน	4.55	0.69	4.67	0.52	4.12	0.83	3.91	0.97	3.96	0.72

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	เครื่องสาย		ปี่พาทย์		โขน		ละครพระ		ละครนาง	
		ไทย									
		n = 11		n = 6		n = 25		n = 69		n = 76	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
25	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มีเนื้อหารายวิชาที่ล้ำสมัย	2.27	1.35	2.00	1.55	2.68	1.18	2.33	1.02	2.45	0.90
26	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกว่าการ ความจำดีขึ้น	4.55	0.52	4.67	0.82	3.68	0.80	3.87	0.78	3.64	0.89
27	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่าน จะรู้สึกกระตือรือร้นในการ เข้าเรียน	4.18	0.87	4.50	0.84	3.40	1.00	3.41	0.96	3.36	0.87
28	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำ ประโยชน์เพื่อประเทศชาติ	4.73	0.47	4.83	0.41	4.04	0.89	4.17	0.71	4.11	0.74
29	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องอุทิศ ตนเพื่อศิลปะ	4.55	0.69	4.83	0.41	4.08	0.70	3.86	0.84	3.91	0.75
30	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่าน มีความเชื่อมั่นในตนเองมาก ขึ้น	4.36	0.67	4.83	0.41	4.08	0.76	4.10	0.73	3.93	0.64

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	เครื่องสาย		ปี่พาทย์		โขน		ละครพระ		ละครนาง	
		ไทย									
		n = 11		n = 6		n = 25		n = 69		n = 76	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
31	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน	4.00	1.00	4.50	0.84	3.80	0.76	4.00	0.89	3.95	0.83
32	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้	4.55	0.93	5.00	0.00	4.36	0.57	4.49	0.53	4.37	0.56
33	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย มากเกินไป	4.09	1.04	4.67	0.52	3.80	1.12	3.87	1.01	3.57	1.10
34	การบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่วิถีคล้ายเครียด	1.91	1.04	1.33	0.52	2.60	1.22	2.28	1.01	2.71	1.02
35	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของท่านขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง	4.36	0.81	4.83	0.41	3.96	0.79	4.29	0.79	4.08	0.84
36	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ	4.27	0.79	4.83	0.41	4.16	0.94	4.25	0.67	4.03	0.73
37	ท่านมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่เสมอ	4.09	1.04	4.83	0.41	4.16	0.85	3.97	0.79	3.89	0.72

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	เครื่องสาย		ปี่พาทย์		โขน		ละครพระ		ละครนาง	
		ไทย									
		n = 11		n = 6		n = 25		n = 69		n = 76	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
38	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการ จัดประกวดดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทย	4.09	1.14	4.50	0.84	3.80	0.96	3.49	0.96	3.41	1.01
39	การอนุรักษ์ สืบทอด ศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็น หน้าที่หลักของดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทย	4.64	0.67	4.83	0.41	4.24	0.66	4.26	0.80	4.22	0.81
40	ท่านสนใจอ่านบทความและ วารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชา ด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ ไทย	4.27	0.79	4.67	0.52	3.80	0.96	3.90	0.77	3.86	0.74
41	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทย หรือนาฏศิลป์ไทยของคณะ ศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความ จำเป็น	2.27	1.49	2.33	2.07	3.08	1.08	3.43	1.29	3.29	1.28
42	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยของคณะ ศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความ สนุกสนาน	4.09	1.04	4.67	0.82	3.72	0.84	3.87	0.82	3.86	0.74
43	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทย หรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็น ส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้ พิเศษ	4.09	1.22	5.00	0.00	4.00	0.82	4.41	0.65	4.22	0.81
44	ท่านรู้สึกดีมากกว่าผู้อื่นเมื่อฟัง เพลงไทยเดิม	4.00	1.18	4.67	0.82	3.44	1.16	3.74	0.93	3.51	0.96

ตาราง 7 (ต่อ)

ข้อ ที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	เครื่องสาย		ปี่พาทย์		โขน		ละครพระ		ละครนาง	
		ไทย									
		n = 11		n = 6		n = 25		n = 69		n = 76	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
45	ท่านมีความปรารถนาที่จะ เห็นความก้าวหน้าทางด้าน ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ของคณะศิลปกรรมศาสตร์	4.55	0.82	4.17	1.60	4.20	0.87	4.51	0.58	4.36	0.63
46	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือ นาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ ของนักศึกษาศาสาวิชา ดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ ไทยเท่านั้น	3.64	1.80	3.33	1.86	3.00	1.29	3.67	1.24	3.46	1.36
47	การจัดการแข่งขันด้านดนตรี ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อย เกินไป	1.73	0.90	1.17	0.41	1.96	1.06	2.17	1.03	2.22	0.86
48	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทย แล้วท่านรู้สึกง่วงนอน	3.45	1.29	3.17	1.60	3.24	1.20	2.86	1.17	2.82	1.07
49	ทุกครั้งที่ได้ฟังเพลงไทยเดิมรู้สึก ว่าทุกเพลงคล้าย ๆ กัน	2.64	1.43	2.33	1.37	3.20	1.08	3.22	1.08	3.32	0.93
50	ผู้ที่จัดให้มีการบรรเลงดนตรี ไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ ไทยในงานต่าง ๆ เป็นผู้ที่มึ รสนิยมต่ำ	4.82	0.60	4.83	0.41	3.84	1.43	4.41	0.97	4.29	0.96
รวม		3.86	0.30	4.02	0.91	3.68	0.35	3.74	0.30	3.66	0.27

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีวิชาเอกแตกต่างกันนั้น ในทุกวิชาเอกจะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากในทุกกลุ่ม และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนวิชาเอกเครื่องสายไทย ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกน้อยที่สุดในเรื่องความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนวิชาเอกปี่พาทย์ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากถึงมากที่สุด โดยมีทักษะเชิงบวกน้อยที่สุดในเรื่อง ความสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า การใช้ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเพื่อคลายเครียดและการให้เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนวิชาเอกโขน ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่อง การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน และการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนวิชาเอกละครพระ ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของการที่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน การได้อนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย และความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์

นักศึกษาในกลุ่มที่เรียนวิชาเอกละครนาง ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ และการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	มุ่งหวัง		ได้รับการสนับสนุน		เหตุผลอื่น	
		ประกอบอาชีพ		จากคนอื่น			
		n = 138		n = 33		n = 16	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยไม่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า	2.12	1.02	1.94	1.06	2.81	0.98
2	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.30	0.87	4.64	0.55	4.38	0.72
3	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้	4.59	0.57	4.61	0.70	4.56	0.51
4	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.57	0.61	4.64	0.49	4.44	0.51
5	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์เท่านั้น	3.67	1.39	3.39	1.56	4.00	1.41
6	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์	1.67	1.04	1.64	1.17	1.56	1.09
7	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องลงทุนทางการศึกษาสูง	3.03	1.21	2.85	1.25	2.94	1.00
8	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นส่วนประกอบให้พิธีกรรมสมบูรณ์	4.07	0.75	4.09	0.77	3.75	0.77
9	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย	3.89	0.86	3.67	0.99	3.50	1.10

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	มุ่งหวัง		ได้รับการสนับสนุน		เหตุผลอื่น	
		ประกอบอาชีพ		จากคนอื่น			
		n = 138		n = 33		n = 16	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
10	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยทำให้ท่าน เพลิดเพลิน	4.13	0.68	3.94	0.79	3.56	0.63
11	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ก่อให้เกิดความสามัคคี	3.80	0.86	3.61	1.00	3.31	1.01
12	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ ช่วยขัดเกลาให้ท่านมี สุขภาพจิตที่ดีขึ้น	4.05	0.74	3.85	0.87	3.63	0.72
13	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเป็นคนเรียบร้อยขึ้น	3.81	0.88	3.67	1.14	3.06	1.00
14	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ล้ำสมัย	3.93	1.19	3.97	1.19	3.88	1.15
15	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ช่วยทำให้ท่านเป็นผู้กล้าใน การแสดงความคิดเห็น	4.22	0.70	4.03	0.85	3.75	0.77
16	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านมีระเบียบในการ ดำเนินชีวิตประจำวัน	3.91	0.86	3.91	0.84	3.38	0.72
17	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความภูมิใจใน เอกลักษณ์ของไทย	4.59	0.55	4.55	0.56	4.50	0.52
18	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อนมากขึ้น	3.99	0.85	3.97	0.88	3.75	0.77

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	มุ่งหวัง		ได้รับการสนับสนุน		เหตุผลอื่น	
		ประกอบอาชีพ		จากคนอื่น			
		n = 138		n = 33		n = 16	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
19	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.09	0.79	4.09	0.80	3.94	0.77
20	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษาคือได้	4.25	0.69	4.27	0.72	4.13	0.62
21	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านหางานทำยาก	3.34	1.21	2.94	1.14	3.31	0.95
22	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	1.86	0.90	1.76	0.61	2.06	1.00
23	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.56	0.75	4.70	0.53	4.50	0.63
24	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน	4.08	0.81	3.91	1.04	3.75	0.58
25	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีเนื้อหารายวิชาที่ล้ำสมัย	2.37	1.07	2.52	1.00	2.56	0.81
26	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกว่าการเรียนดีขึ้น	3.83	0.87	3.85	0.87	3.69	0.70
27	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรู้สึกกระตือรือร้นในการเข้าเรียน	3.53	0.90	3.52	1.03	2.81	1.05

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	มุ่งหวัง		ได้รับการสนับสนุน		เหตุผลอื่น	
		ประกอบอาชีพ		จากคนอื่น			
		n = 138		n = 33		n = 16	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
28	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ	4.16	0.76	4.39	0.66	3.94	0.77
29	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องอุทิศตนเพื่อศิลปะ	3.99	0.81	4.15	0.71	3.56	0.73
30	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	4.09	0.67	4.09	0.84	3.81	0.66
31	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน	4.01	0.87	3.97	0.81	3.56	0.73
32	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้	4.46	0.59	4.45	0.56	4.31	0.48
33	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย มากเกินไป	3.89	0.99	3.48	1.33	3.38	0.96
34	การบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย ไม่ใช่วิถีคล้ายเครียด	2.33	1.04	2.76	1.20	2.75	0.93
35	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของท่านขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง	4.22	0.78	4.27	0.80	3.69	1.01
36	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ	4.20	0.72	4.00	0.83	4.19	0.83
37	ท่านมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่เสมอ	4.03	0.77	4.00	0.87	3.75	0.77

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	มุ่งหวัง		ได้รับการสนับสนุน		เหตุผลอื่น	
		ประกอบอาชีพ		จากคนอื่น			
		n = 138		n = 33		n = 16	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
38	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดประกวดดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	3.66	1.00	3.39	1.06	3.13	0.89
39	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ เป็นหน้าที่หลักของคนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.28	0.81	4.52	0.57	3.88	0.72
40	ท่านสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	3.93	0.79	3.91	0.84	3.81	0.75
41	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความจำเป็น	3.33	1.31	3.00	1.35	2.81	1.38
42	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความสนุกสนาน	3.93	0.82	3.82	0.77	3.63	0.89
43	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้พิเศษ	4.35	0.73	4.18	0.81	3.88	1.09
44	ท่านรู้สึกดีน้อยกว่าผู้อื่นเมื่อฟังเพลงไทยเดิม	3.67	1.02	3.61	0.97	3.56	1.03
45	ท่านมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์	4.41	0.69	4.33	0.82	4.38	0.62
46	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น	3.40	1.43	3.67	1.14	3.81	1.05

ตาราง 8 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	มุ่งหวัง		ได้รับการสนับสนุน		เหตุผลอื่น	
		ประกอบอาชีพ		จากคนอื่น			
		n = 138		n = 33		n = 16	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
47	การจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป	2.17	0.98	1.73	0.72	2.38	1.09
48	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทยแล้วทราวลีขึงวงนอน	2.99	1.23	2.82	0.88	2.69	1.01
49	ทุกครั้งี่ฟังเพลงไทยเดิมีรู้ลึกว่าทุกเพลงคล้าย ๆ กัน	3.18	1.07	3.15	1.06	3.38	1.09
50	ผู้จัดให้มีการบรรเลงดนตรีไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทยในงานต่าง ๆ เป็นผู้มีรสนิยมต่ำ	4.29	1.06	4.42	0.94	4.38	1.02
รวม		3.74	0.31	3.69	0.26	3.56	0.26

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาแตกต่างกันนั้น ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากในทุกกลุ่ม และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า

นักศึกษาในกลุ่มที่มีเหตุจูงใจด้วยความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย และการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ

นักศึกษาในกลุ่มที่มีเหตุจูงใจด้วยการสนับสนุนจากคนอื่น ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของการส่งเสริมให้เด็กไทยมีโอกาสเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย การที่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน การได้อनुรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ และความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย

นักศึกษาในกลุ่มที่มีเหตุจูงใจด้วยเหตุผลอื่น ๆ ส่วนใหญ่จะมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทัศนคติเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของการที่ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	
		สูง		ปานกลาง		ต่ำ	
		n = 118		n = 59		n = 10	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยไม่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า	2.16	1.09	2.17	0.97	1.90	0.88
2	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.42	0.81	4.24	0.86	4.50	0.53
3	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้	4.62	0.58	4.54	0.60	4.60	0.70
4	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.58	0.57	4.63	0.58	4.10	0.57
5	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์เท่านั้น	3.81	1.41	3.42	1.48	3.10	1.10
6	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์	1.46	0.88	1.95	1.25	2.20	1.32
7	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องลงทุนทางการศึกษาสูง	2.99	1.24	3.00	1.10	2.90	1.37

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูง n = 118		ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ปานกลาง n = 59		ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำ n = 10	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
8	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นส่วนประกอบให้พิธีกรรมสมบูรณ์	4.13	0.75	3.88	0.74	4.00	0.82
9	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย	3.90	0.86	3.69	0.97	3.60	1.07
10	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยทำให้ท่านเพลิดเพลิน	4.10	0.67	3.93	0.74	4.10	0.99
11	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ก่อให้เกิดความสามัคคี	3.75	0.91	3.66	0.94	3.80	0.63
12	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ช่วยขัดเกลาให้ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น	4.08	0.73	3.80	0.80	3.90	0.88
13	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเป็นคนเรียบร้อยขึ้น	3.83	0.88	3.53	1.06	3.60	1.17
14	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ล้ำสมัย	3.98	1.18	3.85	1.20	3.90	1.20
15	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยทำให้ท่านเป็นผู้กล้าในการแสดงความคิดเห็น	4.12	0.80	4.17	0.67	4.30	0.48
16	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านมีระเบียบในการดำเนินชีวิตประจำวัน	3.97	0.87	3.66	0.80	3.90	0.88
17	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย	4.63	0.52	4.51	0.60	4.40	0.52
18	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อนมากขึ้น	3.99	0.81	3.88	0.93	4.10	0.74

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน สูง n = 118		ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ปานกลาง n = 59		ผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ต่ำ n = 10	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
19	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.11	0.78	4.02	0.82	4.10	0.74
20	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษาค้นคว้าได้	4.25	0.74	4.24	0.63	4.20	0.42
21	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านหางานทำยาก	3.37	1.17	3.15	1.22	2.70	1.06
22	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	1.80	0.80	1.93	0.94	2.20	1.03
23	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.72	0.54	4.29	0.93	4.60	0.52
24	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน	4.13	0.79	3.81	0.92	4.00	0.82
25	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาที่ล้ำสมัย	2.38	1.05	2.47	1.01	2.40	1.07
26	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกว่าคุณค่าเพิ่มขึ้น	3.89	0.85	3.64	0.87	4.00	0.82
27	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรู้สึกกระตือรือร้นในการเข้าเรียน	3.47	0.97	3.37	0.95	4.00	0.67

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง n = 118		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง n = 59		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ n = 10	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
28	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ	4.27	0.71	4.07	0.74	3.80	1.03
29	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องอุทิศตนเพื่อศิลปะ	4.06	0.81	3.80	0.76	4.10	0.74
30	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	4.08	0.74	4.07	0.61	4.00	0.82
31	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน	4.02	0.87	3.92	0.84	3.70	0.82
32	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้	4.47	0.58	4.44	0.57	4.20	0.63
33	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย มากเกินไป	3.97	0.96	3.44	1.16	3.40	1.17
34	การบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่วิถีคล้ายเครียด	2.22	0.94	2.83	1.16	2.80	1.32
35	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของท่านขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง	4.31	0.77	3.95	0.88	4.10	0.74
36	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ	4.23	0.70	4.03	0.83	4.20	0.79
37	ท่านมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่เสมอ	4.05	0.76	3.90	0.84	4.00	0.82

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง n = 118		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง n = 59		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ n = 10	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
38	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดประกวดดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	3.53	1.04	3.58	0.99	4.00	0.82
39	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.33	0.80	4.22	0.77	4.10	0.57
40	ท่านสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	3.97	0.77	3.76	0.86	4.10	0.57
41	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความจำเป็น	3.36	1.30	3.10	1.37	2.40	1.07
42	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความสนุกสนาน	3.92	0.81	3.85	0.81	3.70	0.95
43	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้พิเศษ	4.36	0.74	4.14	0.86	4.10	0.88
44	ท่านรู้สึกดีต่อกว่าผู้อื่นเมื่อฟังเพลงไทยเดิม	3.82	0.92	3.31	1.04	3.70	1.34
45	ท่านมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์	4.50	0.62	4.25	0.73	4.00	1.15
46	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น	3.53	1.39	3.42	1.30	3.20	1.32
47	การจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป	2.08	1.00	2.22	0.93	1.80	0.63

ตาราง 9 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูง n = 118		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปานกลาง n = 59		ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ต่ำ n = 10	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
48	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทยแล้วท่านรู้สึกง่วงนอน	3.14	1.18	2.58	0.99	2.60	1.35
49	ทุกครั้งที่ได้ฟังเพลงไทยเดิมรู้สึกว่าคุณเพลงคล้าย ๆ กัน	3.08	1.15	3.41	0.85	3.20	1.03
50	ผู้ที่จัดให้มีการบรรเลงดนตรีไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทยในงานต่าง ๆ เป็นผู้ที่มิรสนิยมต่ำ	4.49	0.85	4.07	1.20	3.80	1.48
รวม		3.76	0.29	3.63	0.30	3.64	0.31

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันนั้น ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากในทุกกลุ่ม และเมื่อพิจารณาเป็นรายกลุ่ม พบว่า

นักศึกษาในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง ได้แก่ ที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของคณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ และมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ และมีทักษะเชิงบวกน้อยที่สุดในเรื่องของความมีคุณค่าต่อการศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์

นักศึกษาในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง ได้แก่ ที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 – 2.99 ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทักษะเชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของการเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ สามารถพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน และทำให้เกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย

นักศึกษาในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ได้แก่ ที่มีระดับเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่

2.49 ลงมา ส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมาก

ตาราง 10 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	สิ่งแวดล้อมสูงทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูง n = 17		สิ่งแวดล้อมสูงทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง n = 170	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยไม่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า	1.18	0.39	2.25	1.04
2	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.94	0.24	4.31	0.83
3	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้	4.82	0.53	4.57	0.59
4	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.88	0.33	4.54	0.60
5	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์เท่านั้น	3.65	1.84	3.65	1.39
6	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์	1.65	1.22	1.65	1.05
	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องลงทุนทางการศึกษาสูง	3.47	1.74	2.94	1.12
8	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นส่วนประกอบให้พิธีกรรมสมบูรณ์	4.59	0.62	3.99	0.75
9	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย	4.35	1.00	3.76	0.89

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	สิ่งแวดล้อมสูง		สิ่งแวดล้อมสูง	
		ทางดนตรีไทย		ทางดนตรีไทย	
		และนาฏศิลป์		และนาฏศิลป์	
		ไทยสูง		ไทยปานกลาง	
		n = 17		n = 170	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
10	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยทำให้ท่านเพลิดเพลิน	4.65	0.70	3.99	0.69
11	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ก่อให้เกิดความสามัคคี	4.35	1.00	3.66	0.88
12	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยขัดเกลาให้ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น	4.53	0.80	3.92	0.75
13	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเป็นคนเรียบร้อยขึ้น	4.71	0.59	3.62	0.94
14	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ล้ำสมัย	3.94	1.60	3.94	1.14
15	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยทำให้ท่านเป็นผู้กล้าในการแสดงความคิดเห็น	4.65	0.79	4.09	0.72
16	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านมีระเบียบในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.71	0.59	3.78	0.83
17	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย	4.82	0.53	4.55	0.54
18	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อนมากขึ้น	4.53	0.87	3.91	0.82

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	สิ่งแวดล้อมสูง ทางดนตรีไทย และนาฏศิลป์ ไทยสูง n = 17		สิ่งแวดล้อมสูง ทางดนตรีไทย และนาฏศิลป์ ไทยปานกลาง n = 170	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
19	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.65	0.70	4.02	0.78
20	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษาคือต่อได้	4.71	0.59	4.19	0.68
21	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านหางานทำยาก	3.12	1.80	3.28	1.11
22	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์	1.53	1.01	1.89	0.84
23	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ	4.82	0.53	4.55	0.72
24	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน	4.59	0.80	3.96	0.83
25	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีเนื้อหาที่ล้าสมัย	2.35	1.62	2.42	0.96
26	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกว่าคุณค่าเพิ่มขึ้น	4.47	0.87	3.75	0.83

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	สิ่งแวดล้อมสูง		สิ่งแวดล้อมสูง	
		ทางดนตรีไทย		ทางดนตรีไทย	
		และนาฏศิลป์		และนาฏศิลป์	
		ไทยสูง		ไทยปานกลาง	
		n = 17		n = 170	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
27	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรู้สึกกระตือรือร้นในการเข้าเรียน	4.47	0.87	3.36	0.90
28	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ	4.59	0.71	4.14	0.74
29	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ต้องอุทิศตนเพื่อศิลปะ	4.41	0.80	3.94	0.79
30	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	4.47	0.72	4.03	0.69
31	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน	4.59	0.71	3.91	0.84
32	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้	4.82	0.39	4.41	0.58
33	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย มากเกินไป	4.35	1.22	3.72	1.04
34	การบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่วิถีคล้ายเครียด	1.88	1.22	2.50	1.04
35	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของท่านขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง	4.59	1.06	4.14	0.78
36	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ	4.71	0.69	4.11	0.73

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	สิ่งแวดล้อมสูง		สิ่งแวดล้อมสูง	
		ทางดนตรีไทย		ทางดนตรีไทย	
		และนาฏศิลป์		และนาฏศิลป์	
		ไทยสูง		ไทยปานกลาง	
		n = 17		n = 170	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
37	ท่านมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่เสมอ	4.76	0.56	3.92	0.77
38	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดประกวดดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.47	1.01	3.48	0.97
39	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.88	0.33	4.22	0.78
40	ท่านสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.71	0.59	3.84	0.77
41	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความจำเป็น	3.06	1.75	3.24	1.28
42	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความสนุกสนาน	4.35	1.06	3.84	0.77
43	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้พิเศษ	4.76	0.56	4.23	0.79
44	ท่านรู้สึกดี้อยกว่าผู้อื่นเมื่อฟังเพลงไทยเดิม	4.59	0.80	3.56	0.98
45	ท่านมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของ คณะศิลปกรรมศาสตร์	4.65	0.79	4.37	0.70

ตาราง 10 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	สิ่งแวดล้อมสูง		สิ่งแวดล้อมสูง	
		ทางดนตรีไทย		ทางดนตรีไทย	
		และนาฏศิลป์		และนาฏศิลป์	
		ไทยสูง		ไทยปานกลาง	
		n = 17		n = 170	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
46	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ของ นักศึกษาศาขาวชาดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น	2.88	1.83	3.54	1.29
47	การจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อย เกินไป	1.53	0.87	2.16	0.95
48	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทยแล้วท่านรู้สึกง่วงนอน	3.94	1.34	2.84	1.09
49	ทุกครั้งที่ได้ฟังเพลงไทยเดิมรู้สึกว่าการแสดงคล้าย ๆ กัน	2.59	1.66	3.25	0.97
50	ผู้ที่จัดให้มีการบรรเลงดนตรีไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทย ในงานต่าง ๆ เป็นผู้ที่มีรสนิยมต่ำ	4.76	0.66	4.28	1.05
รวม		4.06	0.35	3.68	0.27

หมายเหตุ : กลุ่มตัวอย่าง ไม่มีลักษณะเป็นกลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่ำ

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาศาขาวชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้งที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทยสูงและปานกลาง มีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับ มากและเมื่อพิจารณาแยกเป็นแต่ละกลุ่มพบว่า

นักศึกษาในกลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูง ส่วนใหญ่จะมีมี ทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากที่สุด มีเพียงเรื่องของการพัฒนา ประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าเท่านั้นที่มีทักษะเชิงบวกน้อยที่สุด

นักศึกษาในกลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง ส่วนใหญ่ จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยจะมีทักษะ เชิงบวกมากที่สุดในเรื่องของการที่ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยนั้นทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ดนตรีไทย

และนาฏศิลป์ไทยสามารถพัฒนาบุคลิกภาพ สร้างความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย และการช่วย
ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติได้

ตาราง 11 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย

ข้อที่	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ความพึงพอใจ มากต่อ		ความพึงพอใจ ปานกลางต่อ		ความพึงพอใจ น้อยต่อ	
		ประสบการณ์ ในมหาวิทยาลัย		ประสบการณ์ ในมหาวิทยาลัย		ประสบการณ์ ในมหาวิทยาลัย	
		n = 7		n = 175		n = 5	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
1	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยไม่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า	1.29	0.49	2.18	1.04	2.40	1.34
2	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.86	0.38	4.36	0.81	3.80	1.10
3	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้	5.00	0.00	4.59	0.57	4.20	1.30
4	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน	4.71	0.76	4.58	0.55	4.00	1.22
5	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์เท่านั้น	3.14	2.04	3.68	1.41	3.40	1.34
6	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์	2.00	1.53	1.63	1.03	2.00	1.73
7	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องลงทุนทางการศึกษาสูง	2.43	1.62	3.01	1.17	3.00	1.58
8	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นส่วนประกอบให้พิธีกรรมสมบูรณ์	4.57	0.79	4.02	0.75	4.00	0.71

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ	
		มากต่อ		ปานกลางต่อ		น้อยต่อ	
		ประสบการณ์		ประสบการณ์		ประสบการณ์	
		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย	
		n = 7		n = 175		n = 5	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
9	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย	3.71	1.50	3.83	0.89	3.60	0.89
10	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยทำให้ท่านผลิตเพลง	4.43	0.79	4.02	0.71	4.40	0.55
11	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ก่อให้เกิดความสามัคคี	4.57	0.79	3.69	0.90	3.80	0.84
12	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ช่วยขัดเกลาให้ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น	4.43	0.79	3.95	0.77	4.20	0.45
13	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเป็นคนเรียบร้อยขึ้น	4.29	0.95	3.69	0.96	4.20	0.84
14	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ล้ำสมัย	2.71	1.89	3.98	1.11	4.00	1.73
15	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยทำให้ท่านเป็นผู้กล้าในการแสดงความคิดเห็น	4.86	0.38	4.11	0.75	4.20	0.45
16	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านมีระเบียบในการดำเนินชีวิตประจำวัน	4.57	0.79	3.83	0.85	4.00	0.71

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ	
		มากต่อ		ปานกลางต่อ		น้อยต่อ	
		ประสบการณ์		ประสบการณ์		ประสบการณ์	
		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย	
		n = 7		n = 175		n = 5	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
17	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความ ภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย	4.71	0.49	4.57	0.55	4.80	0.45
18	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อน มากขึ้น	4.86	0.38	3.91	0.84	4.40	0.55
19	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำ กิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น	4.86	0.38	4.03	0.79	4.60	0.55
20	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านสามารถ นำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษ ต่อได้	4.71	0.49	4.22	0.70	4.20	0.45
21	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านหางานทำ ยาก	1.43	0.53	3.37	1.14	2.40	1.14
22	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิด สร้างสรรค์	1.71	1.50	1.84	0.79	2.80	1.64
23	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมของชาติ	5.00	0.00	4.56	0.72	4.60	0.89

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ	
		มากต่อ		ปานกลางต่อ		น้อยต่อ	
		ประสบการณ์		ประสบการณ์		ประสบการณ์	
		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย	
		n = 7		n = 175		n = 5	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
24	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน	4.57	0.79	3.99	0.84	4.40	0.55
25	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาที่ล้ำสมัย	2.14	1.68	2.42	1.01	2.60	1.14
26	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกถึงความจำดีขึ้น	4.57	0.79	3.79	0.85	3.80	0.84
27	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรู้สึกกระตือรือร้นในการเข้าเรียน	4.57	0.79	3.43	0.93	3.00	1.22
28	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ	4.71	0.76	4.15	0.74	4.40	0.89
29	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ต้องอุทิศตนเพื่อศิลปะ	4.71	0.76	3.94	0.78	4.20	1.10
30	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น	4.43	0.79	4.06	0.70	3.80	0.84
31	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน	4.14	0.69	3.95	0.86	4.40	0.89
32	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้	4.86	0.38	4.42	0.58	4.60	0.55

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ	
		มากต่อ		ปานกลางต่อ		น้อยต่อ	
		ประสบการณ์		ประสบการณ์		ประสบการณ์	
		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย	
		n = 7		n = 175		n = 5	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
33	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย มากเกินไป	4.00	1.15	3.77	1.07	3.80	1.30
34	การบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย ไม่ใช่วิถีคล้ายเครียด	2.29	1.50	2.45	1.05	2.40	1.34
35	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของท่านขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง	4.71	0.49	4.15	0.82	4.60	0.89
36	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ	4.86	0.38	4.12	0.74	4.80	0.45
37	ท่านมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่เสมอ	4.86	0.38	3.94	0.78	4.80	0.45
38	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดประกวดดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.57	0.79	3.50	0.98	4.40	1.34
39	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ เป็นหน้าที่หลักของดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.71	0.49	4.26	0.79	4.60	0.55
40	ท่านสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย	4.71	0.76	3.87	0.78	4.40	0.55
41	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความจำเป็น	1.29	0.76	3.32	1.28	2.60	1.34

ตาราง 11 (ต่อ)

ข้อที่	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย	ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ		ความพึงพอใจ	
		มากต่อ		ปานกลางต่อ		น้อยต่อ	
		ประสบการณ์		ประสบการณ์		ประสบการณ์	
		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย		ในมหาวิทยาลัย	
		n = 7		n = 175		n = 5	
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.
42	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความสนุกสนาน	4.71	0.76	3.86	0.80	3.60	0.89
43	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้พิเศษ	4.71	0.49	4.25	0.80	4.80	0.45
44	ท่านรู้สึกด้อยกว่าผู้อื่นเมื่อฟังเพลงไทยเดิม	4.14	1.46	3.65	0.95	3.00	1.87
45	ท่านมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์	4.71	0.49	4.37	0.71	4.80	0.45
46	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น	2.43	1.62	3.54	1.32	2.80	1.64
47	การจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป	1.43	0.53	2.14	0.96	1.80	1.30
48	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทยแล้วท่านรู้สึกง่วงนอน	2.71	1.60	2.95	1.13	2.60	1.52
49	ทุกครั้งที่ได้ฟังเพลงไทยเดิมรู้สึกว่าคุณเพลงคล้าย ๆ กัน	3.14	1.77	3.18	1.03	3.80	1.10
50	ผู้ที่จัดให้มีการบรรเลงดนตรีไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทยในงานต่าง ๆ เป็นผู้ที่มิรสนิยมต่ำ	4.29	1.11	4.34	1.00	3.60	1.95
รวม		3.92	0.31	3.71	0.30	3.79	0.19

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ทั้งที่อยู่ในกลุ่มที่มีระดับความพึงพอใจมาก ปานกลาง และน้อยต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมาก และเมื่อพิจารณาแยกเป็นแต่ละกลุ่มพบว่า

นักศึกษาที่มีระดับความพึงพอใจมากต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากถึงมากที่สุด เว้นเพียงเรื่องของการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า ระดับความยากของการหางานทำ ความจำเป็นในการเรียนในดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และการแข่งขันด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ที่ทำให้นักศึกษามีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับน้อยที่สุด

นักศึกษาที่มีระดับความพึงพอใจปานกลางต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก

นักศึกษาที่มีระดับความพึงพอใจน้อยต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับปานกลางถึงมาก โดยมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยมากที่สุดในเรื่องของ ความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย การมีส่วนช่วยให้สามารถทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่น ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ความภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้ สามารถพัฒนาความสามารถได้ด้วยตนเอง สามารถเข้าร่วมกิจกรรมกับคณะได้เสมอ เป็นการอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติ สามารถหารายได้พิเศษเพิ่มเติม และมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของ นักศึกษาศาสาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ ชั้นปี วิชาเอก เหตุสนใจในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียวและเมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 12 - 21

ตาราง 12 การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาศาสาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	t	p
เพศ				
ชาย	3.75	0.36	0.49	0.626
หญิง	3.71	0.29		

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาศาสาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่เพศต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 13 การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาศาสาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	3	1.258	0.419	4.81	0.003
ภายในกลุ่ม	183	15.938	0.087		
รวม	186	17.196			

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 14

ตาราง 14 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของ นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามชั้นปี

ชั้นปี	$\bar{X}$	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย			
		ชั้นปีที่ 1	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4
		3.64	3.65	3.77	3.84
ชั้นปีที่ 1	3.64	-	-	-	-
ชั้นปีที่ 2	3.65		-	-	-
ชั้นปีที่ 3	3.77			-	-
ชั้นปีที่ 4	3.84	*	*		-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่อยู่ในชั้นปีที่ 4 มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 15 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามวิชาเอก

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	4	1.075	0.269	3.03	0.019
ภายในกลุ่ม	182	16.121	0.089		
รวม	186	17.196			

จากตาราง 15 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีวิชาเอกแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 16

ตาราง 16 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามวิชาเอก

กลุ่มตามวิชาเอก	$\bar{X}$	ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย				
		เครื่องสายไทย	ปี่พาทย์	โขน	ละครพระ	ละครนาง
		3.87	4.02	3.68	3.74	3.67
เครื่องสายไทย	3.87	-	-	-	-	*
ปี่พาทย์	4.02		-	*	*	*
โขน	3.68			-	-	-
ละครพระ	3.74				-	-
ละครนาง	3.67					-

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 16 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีที่เรียนอยู่ในวิชาเอกปีพาทย์ มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกับผู้เรียนวิชาเอกโขน ละครพระ และละครนาง และผู้เรียนอยู่ในวิชาเอกเครื่องสายไทยมีทักษะแตกต่างกับผู้เรียนละครนาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 17 การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	0.505	0.253	2.78	0.064
ภายในกลุ่ม	184	16.690	0.091		
รวม	186	17.195			

จากตาราง 17 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน

ตาราง 18 การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	0.757	0.378	4.23	0.016
ภายในกลุ่ม	184	16.439	0.089		
รวม	186	17.196			

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 18 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเซฟเฟ่ ดังแสดงในตาราง 19

ตาราง 19 การทดสอบความแตกต่างของทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กลุ่มสิ่งแวดล้อม	$\bar{X}$	ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย		
		กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ
		3.77	3.64	3.64
กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง	3.77	-	-	-
กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง	3.64	*	-	-
กลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ	3.64			-

จากตาราง 19 แสดงว่านักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 20 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาศาखाวิชา
ดุริยางคไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

ตัวแปรที่ศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	t	p
สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย				
กลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูง	4.07	0.36	5.33	.001
กลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง	3.68	0.28		

หมายเหตุ : กลุ่มตัวอย่าง ไม่มีลักษณะเป็นกลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่ำ

จากตาราง 20 แสดงว่านักศึกษาศาखाวิชาดุริยางคไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูงมีทัศน
คติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและ
นาฏศิลป์ไทยปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตาราง 21 การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาศาखाวิชา
ดุริยางคไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี
ราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย

แหล่งของความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
ระหว่างกลุ่ม	2	0.313	0.157	1.71	0.184
ภายในกลุ่ม	184	16.882	0.092		
รวม	186	17.195			

จากตาราง 21 แสดงว่านักศึกษาศาखाวิชาดุริยางคไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ที่ความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย ต่างกัน
มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตาม เพศ ชั้นปี วิชาเอก เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย และความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 - 4 สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ภาคเรียนที่ 2 ประจำปีการศึกษา 2550 รวมทั้งสิ้น 223 คน โดยใช้ประชากรทั้งหมดเป็นกลุ่มตัวอย่าง และสามารถเก็บข้อมูลมาอย่างสมบูรณ์เพื่อการวิเคราะห์จำนวน 187 ฉบับ คิดเห็นร้อยละ 86.18

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มี 4 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบเลือกตอบ ได้แก่ เพศ ชั้นปี วิชาเอก เหตุจูงใจในการศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย จำนวน 8 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบ ชนิด 3 ตัวเลือก

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยกำหนดข้อคำถามที่เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด 17 ข้อ และข้อความทางลบทั้งหมด 1 ข้อ รวมทั้งสิ้น 18 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ คือ มีความพึงพอใจมาก มีความพึงพอใจปานกลาง มีความพึงพอใจน้อย

ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี โดยกำหนดข้อคำถามที่เป็นข้อความทางบวกทั้งหมด 37 ข้อ และข้อความทางลบทั้งหมด 13 ข้อ รวมทั้งสิ้น 50 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่แน่ใจ ไม่เห็นด้วยและไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ
2. ระดับทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และระดับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิเคราะห์โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
3. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามเพศ และสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ใช้การทดสอบที (t – test) สำหรับชั้นปี วิชาเอก เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบความแตกต่างต่างเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของเชฟเฟ (Scheffe)

สรุปผลการวิจัย

1. นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยโดยรวมในระดับมาก
2. นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีที่ 4 มีทักษะแตกต่างกับนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และ ปีที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
4. นักศึกษาที่ศึกษาในวิชาเอกปีพหุวัย มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกโขน ละครพระ และละครนาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกเครื่องสายไทยมีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกับนักศึกษาที่เรียนวิชาเอกละครนาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
5. นักศึกษาที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน
6. นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง
7. นักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูงมีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
8. นักศึกษาที่มีความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย ต่างกัน มีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

1. การที่นักศึกษาสาววิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย มีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยโดยรวมในระดับมากอาจเป็นเพราะ นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่เข้ามาศึกษาโดยมีความมุ่งหวังจะประกอบอาชีพทางดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย จึงทุ่มเทต่อการเรียนมาก และเป็นสาขาวิชาที่ตนเองเลือกโดยตรง ดังนั้นย่อมต้องมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในศาสตร์นี้ ประกอบกับเป็นสิ่งที่มุ่งหวังในการประกอบอาชีพในอนาคต จึงทำให้เกิดความขยันขันแข็งเพื่อฝึกฝนและตั้งใจเรียนเพื่อให้เกิดทักษะและประสบการณ์สูงสุด อันจะเกิดประโยชน์ต่อตนเองในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ของ ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2538 : 31) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ลักษณะมุ่งอนาคตเป็นจิตลักษณะตัวหนึ่งที่มีผลต่อพฤติกรรม โดยหากบุคคลมีลักษณะมุ่งอนาคตสูง จะช่วยให้บุคคลทำงานอย่างขยันขันแข็งในปัจจุบันเพื่อที่จะรอรับสิ่งที่ดีกว่าในอนาคต นอกจากนี้ นักศึกษาส่วนใหญ่อาจมองเห็นคุณประโยชน์ที่เกิดจากการเรียนการสอนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในเรื่องของการพัฒนาบุคลิกภาพ การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมและความภูมิใจในเอกลักษณ์ไทย หรือแม้แต่เรื่องของการไร้ข้อจำกัดของการเรียนรู้ที่ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับคำกล่าว

ของ เฉลิมศักดิ์ พิกุลศรี(2530:2) ที่ได้กล่าวถึงดนตรีว่ามีอิทธิพลต่อการพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของแต่ละบุคคล และคำกล่าวของ Brocklehurst (1971 ; อ้างอิงจาก บงกช ประทีปช่วง) ที่ได้กล่าวว่า คุณค่าของประสบการณ์ทางดนตรี เป็นผลรวมทางด้านทักษะ คุณภาพ

อย่างไรก็ตาม การพัฒนาส่วนตัวในเรื่องอารมณ์ สติปัญญา ร่างกาย และสังคมของผู้เรียน และแม้ว่านักศึกษาส่วนใหญ่จะมีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนการสอนวิชาดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยโดยรวมมากก็ตาม แต่กลับมีความคิดเห็นว่าเครื่องดนตรีไทยและเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรค้นคว้าและควรแก่การอนุรักษ์ในระดับน้อย การเล่นดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์ในระดับน้อย มีความเห็นว่าเนื้อหาวิชาและสาขาวิชาค่อนข้างมีความล้าสมัย และเห็นว่าการเล่นดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่วิถีคล้ายเครียด อาจเป็นเพราะว่าสภาพการณ์ปัจจุบันนี้ สภาพสังคมเปลี่ยนไป แนวทางกระแสนิยมและวัฒนธรรมแปรเปลี่ยนอย่างรวดเร็ว ทำให้สังคมส่วนใหญ่มองเรื่องของดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยว่าเป็นเรื่องเก่าและมองว่าไม่ทันสมัย สอดคล้องกับที่ สจัด ภูเขาทอง (2539) ที่พบปัญหาของดนตรีไทยว่า คนไทยส่วนใหญ่ยังคิดว่าดนตรีไทยเป็นเพียงส่วนประกอบในทางศาสนาหรือในทางพิธีกรรมเท่านั้นจะมีหรือไม่ก็ได้ ดนตรีไทยเป็นของคร่ำครึไม่ว่าจะเป็นเครื่องดนตรี การเรียนการสอน บทเพลง ประกอบกับยังมีความฝังใจในรูปแบบนักดนตรีไทยที่มีต่อดนตรีไทยมากเกินไป เช่น ต้องมีข้อห้ามหรือข้อปฏิบัติมากมายที่ต้องปฏิบัติต่อกันมาจนกลายเป็นจารีตประเพณีในสังคม จึงเป็นเรื่องยากที่จะเข้าถึงดนตรีไทยอย่างแท้จริง ประกอบกับในปัจจุบันสังคมไทยมีแต่ความเร่งรีบแข่งขันเพื่อเอาตัวรอด ซึ่งขัดแย้งกับความละเอียดอ่อนของดนตรีไทย ดังนั้นจึงอาจทำให้คนไทยสร้างความคิดที่ขัดแย้งกับศิลปะที่ประณีตขึ้นมา และแม้ว่าดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยจะเป็นวัฒนธรรมที่ประเทศปลูกฝังกันมานานก็ตาม แต่การปลูกฝังให้คนไทย รักและผูกพันกับดนตรีไทยยังมีในระดับไม่มากเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากจำนวนนักศึกษาที่เรียนในสายสาขานี้มีน้อยและค่อนข้างมีความจำเพาะกลุ่มเล็กๆ เท่านั้น สอดคล้องกับคำกล่าวของ อิทธิพล ใจสมัคร (2542 : 83) ที่กล่าวว่าดนตรีไทยเป็นศิลปะที่เกิดจากพลังแห่งภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่สืบทอดกันมาสู่ยุคปัจจุบันและคนส่วนใหญ่มองดนตรีไทยเป็นสิ่งของที่ต้องอนุรักษ์ แต่ไม่ค่อยที่จะพยายามปลูกฝังให้เกิดความรักและความห่วงใยให้เกิดเป็นค่านิยมที่รู้สึกเกิดความภาคภูมิใจและชื่นชม สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วรินทร วิยะรัตน์ (2547) ที่ศึกษาทัศนคติต่อดนตรีไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า คนรุ่นใหม่ไม่เห็นคุณค่าและความสวยงามของศิลปวัฒนธรรมไทยและนาฏศิลป์ไทยของชาติตนเอง โดยมีแนวทางแก้ปัญหา คือ ต้องให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับนาฏศิลป์ไทยทั้งทางด้านวิชาการและต้องมีการปฏิบัติร่วม ด้วยการให้

ครอบครัวส่งเสริม ปลุกฝังให้นิสิตรู้จักคุณค่า และสื่อมวลชนต้องร่วมกันเผยแพร่ข้อมูลและคุณค่าของ นานุกศิลป์ไทย จึงจะทำให้ทัศนคติต่อนานุกศิลป์ไทยดีขึ้น

2. การเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนานุกศิลป์ไทย ของนักศึกษา

สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนานุกศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี จำแนกตามเพศพบว่านักศึกษาชายและนักศึกษานหญิงมีทัศนะที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยนั้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในการจัดการเรียนการสอนของ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี ในทุกสาขาวิชานั้นมีลักษณะการจัด ชั้นเรียนให้เรียนรวมกันโดยแยกตามสาขาวิชา ดังนั้นรูปแบบของการจัดการเรียนการสอน สถานที่ที่ใช้ ในการเรียน หลักสูตรและครูผู้สอนของแต่ละสาขาวิชาจึงเป็นกลุ่มเดียวกัน มิได้มีการแยกห้องเฉพาะ ของชายและหญิง ประกอบกับนักศึกษาส่วนใหญ่เป็นกลุ่มที่มุ่งหวังจะประกอบอาชีพทางดุริยางค์ไทย และนานุกศิลป์ไทยเช่นเดียวกัน จึงอาจทำให้นักศึกษาเกิดความเป็นหนึ่งเดียว เกิดความรักใคร่สามัคคี ในกลุ่มเดียวกัน และสามารถแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในเรื่องของการเรียนรวมกัน ได้ช่วยเหลือกันและกัน ฝึกทักษะการเรียนด้วยกัน และการได้อยู่และเรียนรู้ในกรอบสถานการณ์เดียวกันและประสบการณ์ เดียวกัน จึงทำให้ทัศนะ ความคิดเห็น ของกลุ่มไปในทิศทางเดียวกัน จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ ทัศนะเชิงบวกต่อการเรียนไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับ แนวคิดของเพนเดอร์ (Pender. 1987 : 396 – 397 อ้างอิงจาก วัฒนา พาวผล. 2551) ที่กล่าวถึงการสนับสนุนทางสังคมโดยเพื่อน (Peer Support System) ว่าการที่มีบุคคลที่มีประสบการณ์ มีความชำนาญเดียวกัน ความต้องการเดียวกัน จะช่วยกันค้นคว้าและสามารถติดต่อกันได้ง่าย และเป็นเหตุให้มีการปรับตัวและประสบความสำเร็จ ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ธวัชรัตน์ พลเจริญ (2546: บทคัดย่อ) ศึกษา ทัศนะของนิสิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตชายและนิสิตหญิง มีทัศนะต่อการเรียนการสอน สาขาวิชาศิลปศึกษา คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยรวมและในแต่ละ ด้านไม่แตกต่างกัน และบงกช ประทีปช่วง (2547 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่องทัศนะของนักศึกษาต่อ การเรียนดนตรีไทย โปรรวมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร พบว่า นักศึกษา ชายและนักศึกษานหญิง มีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทย โปรรวมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏใน กรุงเทพมหานครโดยรวมมีทัศนะไม่แตกต่างกัน

3. การเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนานุกศิลป์ไทย ของนักศึกษา

สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนานุกศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี จำแนกตามชั้นปี พบว่านักศึกษาที่อยู่ในชั้นปีต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและ นานุกศิลป์ไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยพบว่านักศึกษาชั้นปีที่ 4 มีทัศนะเชิงบวกต่อ

การเรียนสูงกว่า ชั้นปีที่ 1 และ 2 อาจเป็นเพราะระดับชั้นปีที่เรียนส่งผลต่อการสั่งสมประสบการณ์เกี่ยวกับดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาให้มีความแตกต่างกันไป โดยอาจพิจารณาได้จากโอกาสที่นักศึกษาที่เรียนในชั้นปีที่สูงขึ้นย่อมได้เข้าร่วมกิจกรรมของทางคณะมากกว่าชั้นปีอื่น ดังนั้นจึงเกิดความผูกพันในสาขาวิชาเป็นความรู้สึกรักและศรัทธาในสาขาวิชาที่เรียนเพิ่มพูนมากขึ้น ๆ จึงทำให้มีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในวิชาดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูงกว่า ประกอบกับการที่ศาสตร์ของดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย เป็นศาสตร์ที่ค่อนข้างมีความเฉพาะตัวสูง ผู้ที่สามารถเรียนในสาขาวิชานี้ได้ต้องมีใจรักและมีความสามารถพิเศษเฉพาะตัวในระดับหนึ่ง ดังนั้นผู้ที่เรียนในศาสตร์เหล่านี้ต้องมีความรักและมีความถนัดในศาสตร์นี้อย่างแท้จริง หากนักศึกษาได้เรียนมาจนถึงระดับชั้นปีที่ 4 ในสาขาวิชานี้โดยไม่ได้เปลี่ยนไปเรียนในศาสตร์อื่น จึงแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความซาบซึ้ง เข้าใจ และมีความรักในหลักสูตรนี้ ดังนั้นจึงมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในวิชาดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูง สอดคล้องกับแนวคิดของ วีระวัฒน์ บัณฑิตามัย(2543)ที่ได้กล่าวว่า มนุษย์ทุกคนมีภาวะอารมณ์พื้นฐานเหมือนกันแต่มีระดับที่แตกต่างกัน เขาวินิจฉัยของบุคคลในช่วงวัยที่ต่างกันอาจมีระดับเขาวินิจฉัยที่แตกต่างกันในบุคคลเดียวกัน เนื่องจากการศึกษา การอบรม อายุ ประสบการณ์ที่เพิ่มขึ้น ตามระดับอายุ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ บุพผาชาติ อุปถัมภ์นารากร (2546 : ออนไลน์) ที่ได้ศึกษาเรื่องการจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์และการละคร ในหลักสูตรปริญญาตรี ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ พบว่า นักศึกษาชั้นปีต่างกัน มีทัศนคติต่อการจัดการเรียนโดยรวมแตกต่างกัน

4. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาศาखाวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามวิชาเอก พบว่า นักศึกษาที่มีวิชาเอกแตกต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่เรียนอยู่ในวิชาเอกปี่พาทย์ มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกับผู้ที่เรียนวิชาเอกโขน ละครพระ และละครนาง และผู้ที่เรียนอยู่ในวิชาเอกเครื่องสายไทยมีทัศนคติแตกต่างกับผู้ที่เรียนละครนาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิตินั้น อาจเนื่องจากความจำเพาะของศาสตร์ในเชิงลึกมีความต่างกัน โดยบริบทแล้ว คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี มีรูปแบบการถ่ายทอดความรู้แบบมุขปาถะ คือเป็นการบรรยายให้ฟังหรือให้ดูหนึ่งรอบและให้นักศึกษาปฏิบัติตามซึ่งทั้ง 2 กลุ่มวิชาที่มีรูปแบบเดียวกัน แต่ความต่างอยู่ที่ว่าในศาสตร์ของกลุ่มดนตรีไทยนั้นหากนักศึกษาปฏิบัติตามครูสอนไม่ได้ ก็ยังสามารถทบทวนและดูจากโน้ตเพลงที่มีและฝึกเองได้ แตกต่างจากกลุ่มสาขานาฏศิลป์ไทย หากนักศึกษาไม่สามารถจำท่วงท่าการรำ หรือลักษณะการแสดงออกที่ถูกต้องแล้วก็จะทำให้ปฏิบัติผิดพลาดและจะจำผิดไปอย่างต่อเนื่อง ดังนั้นในศาสตร์ของนาฏศิลป์จึงจำเป็นต้องใช้ความจำ

ที่ดีและครูที่ฝึกในการรำหรือแสดงอย่างใกล้ชิด หากขาดส่วนใดไปจะทำให้ นักศึกษาบางรายที่ไม่สามารถต่อท่ารำให้ทันเพื่อน เกิดปัญหาไม่อยากเรียน หรือรู้สึกท้อถอยในการเรียนนาฏศิลป์ไทย คำสัมภาษณ์อาจารย์ผู้สอน (มาโนช บุญทองเล็ก, 2550) ที่พบว่าสาเหตุของการไม่อยากเรียน ท้อถอยคือการไม่สามารถต่อท่ารำได้ ดังนั้นจึงอาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ นักศึกษาที่เรียนนาฏศิลป์ไทยมีทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียนต่างจากกลุ่มนักศึกษาที่เรียนดนตรีไทย และสอดคล้องกับ แนวความคิดการจัดการเรียนการสอนแบบรอบรู้ ของ รุจิร ภูสาระ (2530) ที่กล่าวว่า ผู้สอนต้อง ปรับผู้เรียนให้มีพื้นฐานความสามารถในการเรียนเข้าสู่ระดับเดียวกัน และระหว่างเรียนผู้เรียนได้รับการช่วยเหลือโดยการแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนโดยทันที การเรียนการสอนนั้นจึงจะมีประสิทธิภาพซึ่ง ผลดังกล่าวสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ปันดดา พ่วงพี(2544) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนด้าน นาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูงวิทยาลัยนาฏศิลปกรุงเทพ พบว่า นักเรียน นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์สากลมีทัศนคติต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีแตกต่างจากนักเรียน นักศึกษาสาขาวิชานาฏศิลป์ไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษา สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี จำแนกตามเหตุจูงใจในการเข้าศึกษา พบว่านักศึกษาที่มีเหตุจูงใจในการเข้าศึกษาต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัย นั้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่าในการรับนิสิตเข้าศึกษาต่อของคณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีนั้น คัดเลือกจากผู้สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้น กลาง หรือหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า โดยการสอบคัดเลือก ซึ่งในการ คัดเลือกผู้เข้าเรียนในลักษณะนี้ ด้วยความเป็นศาสตร์เฉพาะตัว และการที่จะเชี่ยวชาญได้จะต้องมี ความรักและอดทนที่จะฝึกฝน ดังนั้นผู้ที่สอบเข้าได้ ล้วนต้องมีพื้นฐานหรือทักษะในด้านดนตรีไทย หรือนาฏศิลป์ไทยที่ระดับหนึ่ง แม้ผู้ที่มาสอบเข้านั้นจะมีวัตถุประสงค์ที่ต่างกัน ไม่ว่าจะเป็น จุดประสงค์เพื่อประกอบอาชีพโดยส่วนตัวหรือจะได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่น หรือด้วยเหตุผลอื่น ๆ ก็ตาม ต่างต้องมีความผูกพันและคลุกคลีอยู่ในศาสตร์นี้ในระดับที่ดี ดังนั้นทัศนคติเชิงบวกต่อการเรียน การสอนในวิชาดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ผู้ที่เข้าศึกษาใน สาขานี้ เกือบทั้งหมดเป็นผู้ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อไปประกอบอาชีพ ดังนั้นย่อมต้องมีทัศนคติเชิงบวกต่อ การเรียนการสอนในศาสตร์นี้ และแม้อีกส่วนหนึ่งที่ได้รับการสนับสนุนจากผู้อื่นและเหตุผลอื่น ๆ แต่ ด้วยความที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่ม และจำนวนคนน้อยกว่า จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติให้ เป็นไปตามกลุ่ม การที่นักศึกษาต้องฝึกทักษะและเรียนด้วยกัน และด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน

การได้อยู่และเรียนรู้ในกรอบสถานการณ์เดียวกันและประสบการณ์เดียวกัน จึงทำให้ทัศนะ ความคิดเห็น ของกลุ่มไปในทิศทางเดียวกัน จึงอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ทัศนะเชิงบวกต่อการเรียนไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องตามแนวคิดจิตวิทยาพฤติกรรมนิยม ที่กล่าวว่าสิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมมนุษย์ คือ สิ่งแวดล้อมหรือสภาพการณ์ที่นำไปบุคคลทำพฤติกรรม และผลที่บุคคลได้รับจากการกระทำ พฤติกรรมนั้น (ประทีป จินฉี, 2540) กล่าวคือเมื่อนักศึกษากลุ่มเล็ก ๆ ที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์เพื่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยเพื่อการประกอบอาชีพโดยตรงมาอยู่ร่วมกับกลุ่มที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการประกอบอาชีพโดยตรงนั้น จะได้เห็นแบบอย่างและต้องอยู่ในสถานการณ์เดียวกันจึงทำให้เห็นว่า ความทุ่มเทในการฝึกทักษะจากดนตรีและนาฏศิลป์ไทย เป็นสิ่งที่ควรทำ และเมื่อผลจากการเอาใจใส่ในการเรียนอย่างต่อเนื่องจะทำให้การเรียนอยู่ในระดับดี และหากไม่ปรับพฤติกรรมให้เป็นดังเช่นเดียวกับกลุ่ม ย่อมไม่ได้รับผลการเรียนที่เป็นที่พึงพอใจ ซึ่งเป็นกระบวนการปรับตัวนี้ จะเริ่มจากภายในจิตใจและเมื่อได้คิดทบทวนด้วยเงื่อนไขของสิ่งเร้าแล้ว ก็จะทำให้ให้นักศึกษาแสดงทัศนะและมีพฤติกรรมในลักษณะเชิงบวกกับวิชาดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยโดยกลไกที่เกิดจากแรงจูงใจของกลุ่ม สอดคล้องกับผลการศึกษาของวัลนิภา พัดเปีย (2539 : 86) ที่ศึกษาเรื่องทัศนะต่อวิชาชีพครูของนิสิต นักศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นิสิตที่เข้าศึกษาเพราะได้รับการสนับสนุนจากบุคคลอื่น และเหตุผลส่วนตัว กล่าวคือ มีทัศนะต่อวิชาชีพครูอยู่ในระดับสูง

6. การเปรียบเทียบทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษา สาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่านักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกับนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนปานกลาง มีทัศนะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนคู่อื่นๆ ไม่พบความแตกต่าง ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผลต่อทัศนะของบุคคลโดยตรง กล่าวคือ นักศึกษาในกลุ่มที่มีผลการเรียนสูงได้ในสาขาวิชานี้ ย่อมต้องใช้ความอดทนในการฝึกฝนอยู่อย่างสม่ำเสมอจึงจะประสบความสำเร็จในการเรียนได้ เนื่องจากในการวัดผลและประเมินผลการเรียนการสอนในวิชานี้ ใช้วิธีการสังเกตพฤติกรรมที่แสดงออกทั้งทางด้านพุทธิพิสัย ได้แก่ ความรู้ ความจำ ในเนื้อเพลง จังหวะ ท่วงท่า ภาษา ความเข้าใจในเนื้อหาเพลงหรือท่วงท่าในการรำ การนำไปใช้ที่จะประยุกต์ไปใช้ปฏิบัติ พฤติกรรมด้านจิตพิสัย ที่แสดงออกทางด้านอารมณ์ ความสนใจและซาบซึ้ง อารมณ์สุนทรีย์ และ พฤติกรรมด้านทักษะพิสัย ที่จะดูได้จากความชำนาญ ซึ่งเมื่อการประเมินใช้วิธีการดังกล่าว จึงทำให้การคัดแยกหรือจำแนกกลุ่มของนักศึกษาเกี่ยวพันถึงระดับทัศนะของนักศึกษาด้วย เนื่องจากหาก

นักศึกษาไม่มีทักษะที่ดีต่อการเรียนการสอนในวิชาดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยแล้ว การถูกวัดและประเมินผลในด้านจิตพิสัยและทักษะพิสัยย่อมจะไม่ได้คะแนนในระดับที่ดี ดังนั้นจึงเป็นเหตุผลที่ว่าทำไมนักศึกษาในกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือกลุ่มที่ถูกประเมินว่าเป็นผู้มีพฤติกรรมด้านจิตพิสัย พุทธิพิสัย และทักษะพิสัย สูง จึงเป็นผู้ที่มีทักษะเชิงบวกต่อการเรียนการสอนในวิชาดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูงกว่ากลุ่มนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าหรือกลุ่มนักศึกษาที่ถูกประเมินว่ามีพฤติกรรมด้านจิตพิสัย พุทธิพิสัยและทักษะพิสัยต่ำ ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับแนวคิดของสกินเนอร์ (Skinner.1958 : 969 – 977) ที่กล่าวไว้ว่า ความสำเร็จในการกระทำอย่างหนึ่งจะเป็นสิ่งเร้าให้ตัวเรานั้นกระทำหรือแสดงพฤติกรรมอีกอย่างหนึ่งในการทำนองเดียวกัน ดังนั้นการที่นักศึกษาจะถูกประเมินว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงได้นั้น นักศึกษาจึงจำเป็นต้องกระทำหรือแสดงพฤติกรรมที่แสดงถึงระดับทักษะเชิงบวกให้อยู่ในระดับสูงเช่นเดียวกัน สอดคล้องกับการศึกษาของ ปันดดา พวงดี (2544 : 80) ที่ได้ศึกษาทักษะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรีของนักเรียน นักศึกษาระดับชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ พบว่า นักเรียนนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีทักษะดีต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี

7. การเปรียบเทียบทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย พบว่านักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยสูงมีทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย แตกต่างกับนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานนั้น อาจเป็นเพราะว่านักศึกษาที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยสูงส่วนใหญ่อยู่ในครอบครัวที่มีอาชีพเป็นนักดนตรี หรือเพราะได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่คลุกคลีกับดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมาตั้งแต่เล็ก และด้วยกระบวนการปลูกฝังกระบวนการคิดและค่านิยมผ่านการอบรมเลี้ยงดูเหล่านี้ จึงทำให้ทักษะของนักศึกษามีเป้าหมายในการศึกษาในสาขาวิชานี้อย่างชัดเจน โดยย่อมต้องเกิดความรักในวิชาชีพ และการเห็นความสำคัญของการศึกษาด้านวัฒนธรรมทางศิลปะและดนตรีไทย จึงเข้าศึกษาในสาขาวิชานี้ตามที่ได้รับทราบหรือล่อหลอมจากครอบครัว ดังนั้นกลุ่มที่มีสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับมากจึงมีทักษะแตกต่างกับกลุ่มนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมในระดับปานกลาง ดังที่สุรางค์ โค้วตระกูล (2533 : 219) กล่าวไว้ว่า การพัฒนาในแต่ละเรื่องถ้าช่วงชีวิตที่บุคคลอยู่ในสภาพแวดล้อมที่ดี ได้รับการดูแลอบรมสั่งดี การพัฒนาบุคลิกภาพ ความรู้สึกนึกคิดในช่วงนั้น จะเป็นไปด้วยดีหรือเป็นไปในทางบวก ซึ่งก็สอดคล้องกับการศึกษาของ ประดิษฐ์ อินทนิล (2521 : 47) ที่ศึกษาเรื่องทัศนคติต่อดนตรีไทยของนิสิตนักศึกษาของมหาวิทยาลัยส่วนกลาง พบว่า ประสบการณ์ทางดนตรีไทยในมหาวิทยาลัยและสภาพแวดล้อมทางดนตรีไทยจะส่งผลต่อทัศนคติด้านดนตรีไทยใน

ทางบวก เนื่องจาก ได้มีโอกาสเห็นและสัมผัสอยู่อย่างสม่ำเสมอ จนเกิดความเคยชิน และสอดคล้องกับการศึกษาของ บงกช ประทีปช่วง (2547 : 69) ที่ศึกษาทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางด้านดนตรีไทยสูง มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยแตกต่างจากนักศึกษาที่มีสิ่งแวดล้อมทางด้านดนตรีไทยปานกลาง และต่ำ

8. การเปรียบเทียบทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี จำแนกตามความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่มีความพึงพอใจในประสบการณ์ภายในมหาวิทยาลัยต่างกัน มีทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานนั้น อาจเป็นเพราะว่า คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี ราชมงคลธัญบุรี ได้จัดรูปแบบการเรียนการสอนในสายสาขานาฏศิลป์ไทยและนาฏศิลป์ไทยลักษณะเดียวกัน ดังจะเห็นได้จากแผนการศึกษาในหลักสูตรและการจัดเวลาเรียน ที่มีลักษณะเหมือนกัน กล่าวคือ ให้ระยะเวลาแก่นักศึกษาในการฝึกซ้อมด้วยตนเอง ในช่วงเวลา 1 ชั่วโมงก่อนเริ่มเรียนทั้งในช่วงเช้าและบ่าย โดยไม่แตกต่างกัน มีระยะเวลาการเรียนการสอน 3 ชั่วโมง ทั้งช่วงเช้าและบ่ายโดยไม่แตกต่างกัน มีการให้นักศึกษาฝึกซ้อมหลังเลิกเรียนได้เช่นเดียวกัน รูปแบบการเรียนการสอนก็ไม่แตกต่างกัน การเปิดโอกาสให้นักศึกษาปรึกษาและทบทวนก็ไม่แตกต่างกัน การเปิดโอกาสให้ใช้ห้องฝึกซ้อมตามวิชาเอกไม่แตกต่างกัน กลุ่มครูผู้สอนก็เป็นกลุ่มเดิม จากการจัดรูปแบบการเรียนการสอนดังกล่าวจึงทำให้ลักษณะสิ่งเร้า สภาพแวดล้อมของนักศึกษาทั้ง 4 ด้าน คือด้านเพื่อน ด้านการเรียนการสอน ด้านการบริหาร และด้านอาคารสถานที่ ของนักศึกษาในกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน ดังผลการศึกษาของแอสติน (Astin, 1986 : 2 – 10 อ้างอิงจากปนัดดา พวงพี. 2544 : 28) ที่ได้กล่าวถึงประสบการณ์มหาวิทยาลัยว่า พฤติกรรมเหตุการณ์หรือคุณลักษณะใด ๆ ของสถาบันที่สังเกตเห็นได้นั้น จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านประสาทสัมผัสของทุกคนในสถาบัน สอดคล้องกับการศึกษาของธนอมทรัพย์ มะลิซ้อน(2540 : บทคัดย่อ) ที่ศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่าผู้บริหาร ครู-อาจารย์ และลูกจ้างประจำ วิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีความพึงพอใจไม่ต่างกันในองค์ประกอบผู้บังคับบัญชาชั้นต้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้การเปลี่ยนแปลงในด้านประสาทสัมผัสหรือในระดับทัศนคติต่อการเรียนการสอนของนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาและเปรียบเทียบระดับทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของ นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. นักศึกษาที่เรียนอยู่ในสาขาวิชานี้ มีทักษะต่อการให้ความสำคัญและการเห็นคุณค่าของการอนุรักษ์ดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยในระดับน้อย ดังนั้นจึงควรส่งเสริมและปลูกฝังให้เกิดความรักและคุณค่าอย่างแท้จริงในการเรียนการสอนด้วย
2. นักศึกษาที่เรียนอยู่ในสาขาวิชานี้ ยังมีทักษะว่าการเรียนในสาขาวิชานี้ไม่ค่อยเปิดโอกาสให้แสดงความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้นจึงควรเปิดโอกาสให้นักศึกษาสามารถแสดงความคิดสร้างสรรค์เพิ่มเติม
3. นักศึกษาที่เรียนอยู่ในสาขาวิชานี้ ยังมีทักษะเชิงบวกในระดับน้อยกับการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย แสดงว่าการจัดเวทีการแข่งขันดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย อาจมีมากเกินไปจนอาจเป็นส่วนกระทบต่อการเรียนการสอนของนักศึกษา ดังนั้นจึงควรจัดเวทีการแข่งขันให้มีจำนวนครั้งน้อยลงแต่อาจเพิ่มที่ระดับความยิ่งใหญ่ของงานและความหลากหลายของสาขาการแข่งขัน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงตัวแปรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนด้วย หรืออาจจะมี การศึกษาทักษะแยกเป็นด้านที่ชัดเจน เช่น ด้านสื่อการเรียนการสอน ปัจจัยที่จะทำให้การเรียน การสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
2. ควรมีการศึกษาและติดตามผลการทำงานของผู้สำเร็จการศึกษา
3. ควรมีการศึกษาทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชา ดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย ในทุกมหาวิทยาลัยที่จัดการเรียนการสอน เพื่อประโยชน์ในการ ปรับปรุงและพัฒนา การวางแผนและนโยบายที่ตรงตามความต้องการของผู้เรียน

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนก คล้ายมุข. (2541). *การสืบทอดปี่พาทย์ในอำเภอบางบาล จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*.
 วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
 ถ่ายเอกสาร.
- กรมการฝึกหัดครู. (มปป). *การสอนกลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย เล่ม 3 คนตรีนาฏศิลป์ โครงการ
 ปรับปรุงหลักสูตรฝึกหัดครู เอกสารนิเทศน์* กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์การศาสนา.
- กาญจนา คุณารักษ์. (2541). "วิสัยทัศน์การพัฒนาวชิราวุธ",วารสารทับแก้ว.2(3):54-60.
- การเรียน. (2550). สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2550, จาก <http://www.th.wikipedia.com>.
- การเรียนการสอนดนตรีไทย. (2550). สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2550, จาก
<http://www.student.chula.ac.th. /Hiher Education> 1996.
- คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2550) .สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม
 2551, จาก<http://www.fa.rmutt.ac.th>
- คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2549). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกดุริยางค์ไทย*.กรุงเทพฯ: คณะ
 ศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ในหลักสูตรปริญญาตรี ของสถาบันราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ ตามทัศนะของอาจารย์
 และนักศึกษา. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. สืบค้นเมื่อ 14 มกราคม 2550, จาก <http://www.thailis.or.th>.*
- คณะศิลปกรรมศาสตร์. (2549). *หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต วิชาเอกนาฏศิลป์ไทย*.กรุงเทพฯ:
 คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ชนารักษ์ สุวรรณน้อย. (2550, 30 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรม
 ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ณัฐนันท์ จันนิวงค์. (2550, 24 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรม
 ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ดวงเดือน พันธุมนาวิน. (2538). *ทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม : การวิจัยและพัฒนาบุคคล*.กรุงเทพฯ :
 สถาบันจิตพัฒนาบริหารศาสตร์.
- นางณอมทรัพย์ มะลิซ้อน. (2540). *ความพึงพอใจในการปฏิบัติงานของบุคลากรวิทยาลัยอาชีวศึกษา
 สังกัดกรมอาชีวศึกษา ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต. มหาสารคาม:
 บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.ถ่ายเอกสาร

- ธีรภรณ์ อินทรสอาด. (2550, 30 สิงหาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- นาฏศิลป์ไทย. (2550).สืบค้นเมื่อ 10 มกราคม 2550, จาก <http://www.banramthai.com>.
- บงกช ประทีปช่วง. (2547). *ทัศนะของนักศึกษาต่อการเรียนดนตรีไทย โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษา สถาบันราชภัฏในกรุงเทพมหานคร*. ปรินญานิพนธ์ กศ.ม.(การอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บรรทม น่วมศิริ. (2550, 29 สิงหาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุปผาชาติ อุปลัมภนรากร. (2546). *การจัดการเรียนการสอนวิชานาฏศิลป์และการละคร*
- บุญช่วย ไส้วัตรและคณะ. (2539). *ทฤษฎีดุริยางค์ไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- บุญสืบ เรืองนนท์. (2550, 20 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- บุริชัย จงกลนี้. (2531มิถุนายน-กันยายน). “บรรยากาศทางวิชาการในมหาลัย อุดมคติที่ยาก”: วารสารศึกษาศาสตร์.12(6):24-26.
- ปฏิรูปการศึกษา. (2551). สืบค้นเมื่อ 17 มกราคม 2551, จาก<http://www.thaiedresearch.com>
- ปนัดดา พ่วงพี. (2544). *ทัศนะต่อการเรียนด้านนาฏศิลป์ ดนตรี ของนักเรียน นักศึกษาระดับนาฏศิลป์ชั้นกลางและชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลป์กรุงเทพ*. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.(การอุดมศึกษา)กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ประกอบ คุปรัตน์. (2536). *ทิศทางการอุดมศึกษาของประเทศไทยในทศวรรษหน้า*,ในเอกสารการประชุมวิชาการเรื่องนวัตกรรมด้านหลักสูตรและการสอนในระดับอุดมศึกษา.กรุงเทพฯ: คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประภาเพ็ญ สุวรรณ. (2520). *ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงและพฤติกรรมอนามัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ประดิษฐ์ อินทนิล. (2521). *ทัศนคติต่อดนตรีไทยของนิสิต นักศึกษาในมหาวิทยาลัยส่วนกลาง*. ปรินญานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต.กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ประทีป จินนี้. (2540). *การวิเคราะห์พฤติกรรมและการปรับพฤติกรรม*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พจนานุกรมฉบับบัณฑิตยสถาน. (2542). กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์นานมีบุ๊คส์.

- พรพรรณ อุทัยวี. (2544). *ตัวบ่งชี้ทางจิตสังคมของพฤติกรรมใฝ่รู้ในนักศึกษาครู*. วิทยานิพนธ์ปริญญา
ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- พรเทพ ปู่ประเสริฐ. (2550, 30 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พุ่มวดี นิรมล. (2550, 29 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- พูนพิศ อมาตยกุล. (2529). *ดนตรีวิจิตร*. กรุงเทพฯ:บริษัทสยามสมัย จำกัด.
- พัชราภรณ์ เพ็ช้อย. (2550, 1 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ
ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. (2550) .สืบค้นเมื่อ 25 มกราคม 2551, จาก
<http://www.rmutt.ac.th>
- มานิช บุญทองเล็ก. (2550, 22 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- มาลัย จีระวัฒน์เกสร. (2545). *มูลเหตุจูงใจในการศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ในเขตการศึกษา 9.วิทยานิพนธ์*. กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย สถาบัน
เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.ถ่ายเอกสาร.
- รวินกร วิยะรัตน์. (2547). *การศึกษาทัศนคติต่อนานาศิลป์ไทยของนักศึกษาชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัย
บูรพา.ปริญญาโท*. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา.
- วิวัฒน์ อรชุน. (2550, 29 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- รุจิร ภู่อาร. (2530). *การเขียนแผนการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : บัณฑิต พอยส์.
- เรณู โกศินานนท์. (2544). *สืบสานนาฏศิลป์ไทย*.พิมพ์ครั้งที่ 2 .กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ไทยวัฒนา.
- วิเคราะห์สถานการณ์ปัจจุบันของนาฏศิลป์ไทย. (2551) .สืบค้นเมื่อ 16 มกราคม 2551, จาก
<http://www.siriyapai.thaisouth.com>
- วิลาวรรณ ลาเงิน. (2550, 30 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรม
ศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- วิระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2543). *เชาวน์อารมณ์ (EQ)*. กรุงเทพฯ: Expernet.
- วันชนะ ฤกษ์สมุทร. (2551, 1 มกราคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ
ที่มหาวิทยาลัยมหิดล.

- วันดี เกาคำ. (2541). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วิชาพื้นฐานข้อร้องเพลงไทยในระดับปริญญาตรีของนักศึกษาสถาบันราชภัฏที่เรียนโดยการใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนปกติ*. วิทยานิพนธ์ ศิลปะศาสตรมหาบัณฑิต.(สาขาวิชาดนตรี).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.ถ่ายเอกสาร.
- วัลลภา พัดเปีย. (2539). *ทักษะต่อวิชาชีพครูของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต.(การอุดมศึกษา).*กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- ศราวุธ เสี่ยงแจ่ม. (2538). *การวิเคราะห์โปรแกรมวิชาดนตรีศึกษาของวิทยาลัยครูเทพสตรี*. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตร์มหาบัณฑิต.(ภาควิชาการอุดมศึกษา).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย.ถ่ายเอกสาร.
- ศิรดา พานิชอำนวย. (2550, 1 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศรุต จงอบกลาง. (2550, 29 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- ศักดิ์ชัย หิรัญรักษ์. (2548). *เพลงดนตรี*.กรุงเทพฯ:บริษัท ดีไซน์.
- ศักดิ์ไทย สุรกิจบวร. (2545). *การวัดและการประเมินผลวิชาดนตรีปฏิบัติในสถาบันราชภัฏ*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต.(สาขาดนตรี).กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.ถ่ายเอกสาร.
- สงบศึก ธรรมวิหาร. (2540). *การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์.
- สุภาสิริ ปิยะพิพัฒน์. (2550, 30 สิงหาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2533). *จิตวิทยาการศึกษา*.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพล วิรุฬห์รักษ์. (2543). *หลักการแสดงนาฏศิลป์ปริทรรศน์*.กรุงเทพฯ:จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุพร ตั้งสมรพงษ์. (2542). *การพัฒนาบัณฑิตในยุคโลกาภิวัตน์,เนื่องในโอกาสงานอุดมสัมพันธ์ปี 2542.การอุดมศึกษา*.
- สุชีรา อินทโชติ. (2550, 29 สิงหาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- สงัด ภูเขาทอง. (2539). *การดนตรีไทยและทางเข้าสู่ดนตรีไทย*. (พิมพ์ครั้งที่ 2).กรุงเทพฯ:เรือนแก้วการพิมพ์.

- โสฬส มงคลประเสริฐ. (2550, 29 ธันวาคม)สัมภาษณ์โดย พจณิชา จันทศิริ ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี.
- อานันท์ นาคคง. (2540). คำบูชาครุมนตรี ตราไมทและคำบูชาตำราดนตรีฉบับแรกของแผ่นดินไทย. ดุริยางคศาสตร์ไทย ภาควิชาการ.พิมพ์ครั้งที่ 2.กรุงเทพฯ:มติชน.
- อารักษ์ สังหิตกุล. (2549) . ครูศิริวัฒน์ ดิษยนันทน์ ศิลปินแห่งชาติ ต้นแบบของศิลปินชั้นครูผู้ถ่ายทอด และสร้างสรรค์นาฏศิลป์ไทย.กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์ดอกเบี๊
- อิทธิพล ใจสมัคร. (2542). เรียนดนตรีไทยอย่างไรให้สนุก,ดนตรีไทยอุดมศึกษาครั้งที่ 30.กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- เฉลิมศักดิ์ พิภูลศรี. (2530). สังคีตนิยมว่าด้วยดนตรีไทย.กรุงเทพฯ:โอเดียนโสดร.
- เพทาย เจริญคุณวิทย์. (2535). ผลของการใช้ชุดการแนะแนวอาชีพที่มีต่อความสนใจในวิชาชีพ นาฏศิลป์-ดนตรีไทย ของนักเรียนนาฏศิลป์ชั้นต้นปีที่ 2 วนศ.อ่างทอง.ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.(จิตวิทยาการแนะแนว).กรุงเทพฯบัณฑิตวิทยาลัย:มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- แผนพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ระยะที่ 10. (2550). สืบค้นเมื่อ 20 มกราคม 2550, จาก <http://www.sobkroo.com>.
- Astin, A .W., (1968) . The College Environment.Washington,D.C.:American Council On Education.
- Cronbach, Lee Joseph. (1984). Essentials of Psychology Testing. 3rd ed. New York: Harper And Row Publishers.
- Edwards, Allen Luis. (1957). Technique of Attitude Scale Construction. New Jersey: Prentice Hall.
- Ferguson, George A. (1981) . Statistical Analysis in Psychology and Education. 5th ed. New York: McGraw – Hill.
- Good, Carter. V. (1959). Dictionary of Education. 3rd ed. New York: McGraw – Hill.
- Kaplan, Louis. (1960) . Foundations of Human. New York: Harper And Row Publishers.
- Nelson, Jack L. (1984) . The Foundation of Education: Stasis and Change. New York: W.W Norton&Company.Inc.
- Skinner, B. F., (1958) .” Teaching Machines” Science . 26 (128). 969 -977 P.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจความเที่ยงตรงแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจความเที่ยงตรงแบบสอบถาม

1. ชื่อ – สกุล อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรพงษ์
ตำแหน่ง อาจารย์
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ – สกุล อาจารย์บรรทม น่วมศิริ
ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์
สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
3. ชื่อ – สกุล อาจารย์สุภาศิริร์ ปิยะพิพัฒน์
ตำแหน่ง อาจารย์
สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
4. ชื่อ – สกุล อาจารย์มานิช บุญทองเล็ก
ตำแหน่ง อาจารย์
สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
5. ชื่อ – สกุล อาจารย์วิรัช อรชุน
ตำแหน่ง อาจารย์
สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ภาคผนวก ข
หนังสือแนะนำและแบบสอบถาม

ที่ ศธ 0519.12/1450

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
สุขุมวิท 23 กรุงเทพฯ 10110

13 กุมภาพันธ์ 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

เนื่องด้วย นางสาวพจนิชา จันทร์ศิริ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมี อาจารย์จรรุวรรณ สกุลกู และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนางรงค์ เป็นคณะกรรมการควบคุมการทำวิทยานิพนธ์ ในการนี้ บัณฑิตวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์ธีรวัฒน์ อรชุน อาจารย์สุภาสิริร์ ปิยะพิพัฒน์ อาจารย์บรรทม น่วมศิริ และ อาจารย์มานิช บุญทองเล็ก เป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบสอบถาม เรื่องสิ่งแวดลอมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย/ แบบสอบถามความพึงพอใจต่อ ประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี และ ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพจนิชา จันทร์ศิริ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธีรวัฒน์ อรชุน)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

สำนักงานคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

โทร. 0-2664-1000 ต่อ 5730

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อนิสิต โทรศัพท์ 084-1104-765

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ บันทึกวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โทร. 5646 , 5731

ที่ ศร 0519.12/0358 วันที่ 10 มกราคม 2551

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้เชี่ยวชาญ

เรียน คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

เนื่องด้วย นางสาวพจนิชา จันทร์ศิริ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง “ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี” โดยมี อาจารย์จรรวรณ์ สกุลกู ประธานควบคุมปริญญานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์อัจฉรา วัฒนารงค์ กรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์ ในการนี้บันทึกวิทยาลัยขอเรียนเชิญ อาจารย์สุวพร ตั้งสมรพงษ์ เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจแบบสอบถามเรื่องสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย, ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี และทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์ ได้โปรดพิจารณาให้บุคลากรในสังกัดเป็นผู้เชี่ยวชาญให้ นางสาวพจนิชา จันทร์ศิริ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

[Signature]

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)
คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ที่ ศธ 0519.12/๓๖๐

บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

คณะศิลปกรรมศาสตร์
รับที่..... 148
วันที่..... 15 ม.ค. 51
เวลา..... 13.๕๐

1๐ มกราคม 2551

เรื่อง ขออนุญาตออกรายการเพื่อการศึกษา

เรียน คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี

เนื่องด้วย นางสาวพจนิชา จันทร์ศิริ นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “ทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนบุรี” โดยมี อาจารย์จ้าวรรณ สกฤต ประธานควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรรดา วัฒนารักษ์ กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ในการนี้ นิสิตมีความจำเป็นต้องเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย โดยขอให้ นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาดุริยางค์ไทย, นาฏศิลป์ไทย ชั้นปีที่ 1-4 ตอบแบบสอบถามเรื่องสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย, ความพึงพอใจต่อการประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล รัตนบุรี และทักษะต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย ขอทำการเก็บข้อมูลจำนวน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 ขอเก็บข้อมูลนักศึกษาจำนวน 30 คน ครั้งที่ 2 ขอเก็บข้อมูลนักศึกษาจำนวน 200 คน ในระหว่างเดือนมกราคม 2551-เดือนเมษายน 2551

จึงเรียนมาเพื่อขออนุญาตออกรายการ ได้โปรดพิจารณาให้ นางสาวพจนิชา จันทร์ศิริ ได้ทำการเก็บข้อมูลซึ่งเป็นประโยชน์ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

- ☒ เพื่อโปรดทราบ
- ☒ เห็นควรมอบรอง.....
- ☐ เห็นควรลำนามอบ.....
- ☐ เห็นควรแจ้ง.....

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เพ็ญศิริ จีระเดชากุล)

คณะศิลปกรรมศาสตร์

สำนักงานคณะศิลปกรรมศาสตร์

โทร. 02-6495063 , 02-6641000 ต่อ 5731 , 5646

หมายเหตุ : สอบถามข้อมูลเพิ่มเติมกรุณาติดต่อ นิสิต มือถือ 084-1104765

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย เรื่อง

ทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทย
และนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

1. แบบสอบถามฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

2. แบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ตอน

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ชั้นปี
วิชาเอก

เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย
เทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทยของ
นักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยและนาฏศิลป์ไทย

3. ผลจากการตอบแบบสอบถาม ไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อนักศึกษา ดังนั้นโปรดตอบ
แบบสอบถามนี้ให้ครบถ้วนทุกข้อ และตอบให้ตรงตามความคิดเห็นของท่าน หรือตามสภาพความ
เป็นจริงที่ท่านประสบมากที่สุด

ขอขอบคุณที่ท่านให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยครั้งนี้

นางสาวพจณิศา จันทศิริ

นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาเอกการอุดมศึกษา

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนตัวของท่าน

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย () ลงในช่องว่างที่ตรงกับสถานภาพของท่านมากที่สุด

1. เพศ

() ชาย

() หญิง

2. ชั้นปี

() ชั้นปีที่ 1

() ชั้นปีที่ 2

() ชั้นปีที่ 3

() ชั้นปีที่ 4

3. วิชาเอก

3.1 ดุริยางค์ไทย

() เครื่องสายไทย

() เป่าพาทย์

3.2 นาฏศิลป์ไทย

() โขนพระ

() โขนยักษ์

() โขนลิง

() ละครพระ

() ละครนาง

4. เหตุจูงใจในการเข้าศึกษา

() ความมุ่งหวังในการประกอบอาชีพ

() การได้รับความสนับสนุนจากบุคคลอื่น

() เหตุผลอื่น ๆ โปรดระบุ

.....

5. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- () ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 3.00 ขึ้นไป
- () ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมระหว่าง 2.50 - 2.99
- () ระดับเกรดเฉลี่ยสะสมตั้งแต่ 2.49 ลงมา

8. เมื่อท่านได้มีโอกาสบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยตามงานต่างๆ ท่านคิดว่าเป็นความภาคภูมิใจอย่างหนึ่งในชุมชนที่ท่านอยู่หรือไม่

ก. คิดว่าเป็นความภูมิใจอย่างหนึ่งในชุมชนของท่าน

ข. คิดว่าเป็นเรื่องปกติในชุมชน

ของท่าน

ค. คิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าเกิดขึ้นในชุมชนของท่าน

ตอนที่ 3 ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 3 ระดับ โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 3 ช่องที่กำหนดให้เพียงข้อละเครื่องหมายเดียวที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

มีความพึงพอใจมาก	หมายถึง	ตรงกับความพึงพอใจของท่านมาก
มีความพึงพอใจปานกลาง	หมายถึง	ตรงกับความพึงพอใจของท่านปานกลางมีความพึง
มีความพึงพอใจน้อย	หมายถึง	ตรงกับความพึงพอใจของท่านน้อย

ข้อ	ความคิดเห็นต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี	ระดับความพึงพอใจ		
		มีความพึงพอใจมาก	มีความพึงพอใจปานกลาง	มีความพึงพอใจน้อย
1.	ผู้สอนมีการเตรียมการสอน			
2.	ผู้สอนมีวิธีการสอนที่น่าสนใจทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้			
3.	การเรียนการสอนในคณะศิลปกรรมส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์			
4.	ผู้สอนให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา			
5.	ผู้สอนให้ความเอาใจใส่นักศึกษาอย่างสม่ำเสมอ			
6.	ผู้สอนปลูกฝังให้นักศึกษาลำบากในจรรยาบรรณวิชาชีพครู			
7.	ผู้สอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการประเมินผลการศึกษา			
8.	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน			
9.	หลักสูตรมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย			

ข้อ	ความพึงพอใจต่อประสบการณ์ในมหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี	ระดับความพึงพอใจ		
		มีความ พึงพอ ใจมาก	มีความ พึงพอ ใจปาน กลาง	มีความ พึงพอ ใจน้อย
10.	เนื้อหาของหลักสูตรมีความทันสมัยกับสังคมปัจจุบัน			
11.	ห้องเรียนปฏิบัติทักษะมีอุปกรณ์เพียงพอกับจำนวน นักศึกษา			
12.	ห้องสมุดมีหนังสือไม่เพียงพอกับจำนวนนักศึกษา			
13.	ห้องสมุดมีอุปกรณ์ทางการศึกษาเพียงพอต่อจำนวน นักศึกษา เช่น เทปเพลง ซีดี วีดีโอ			
14.	มหาวิทยาลัยมีการจัดบริการรักษาความสะอาดอาคาร เรียนเป็นอย่างดี			
15.	นักศึกษารุ่นพี่มีความเป็นกันเองกับนักศึกษารุ่นน้อง			
16.	นักศึกษารุ่นพี่ให้คำปรึกษาในการวางตัวในมหาวิทยาลัย			
17.	มหาวิทยาลัยส่งเสริมและสนับสนุนกิจกรรมที่นักศึกษา จัดกระทำขึ้นเองอย่างเต็มที่			
18.	มหาวิทยาลัยและสนับสนุนให้ศึกษาร่วมกิจกรรม ทางด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างเต็มที่			

ตอนที่ 4 แบบสอบถามทัศนคติต่อการเรียนดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไทย

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้แบ่งเป็น 5 ระดับ โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่กำหนดให้เพียงข้อละเครื่องหมายเดียวที่ตรงกับความคิดของท่านมากที่สุด

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด
เห็นด้วย	หมายถึง	ตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก
ไม่แน่ใจ	หมายถึง	ค่อนข้างจะตรงกับความคิดเห็นของท่านบ้าง
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง	ไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมาก
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง	ไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อ	ความคิดเห็นต่อการเรียนดนตรีไทย และนาฏศิลป์ไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง	เห็น ด้วย	ไม่ แน่ ใจ	ไม่ เห็น ด้วย	ไม่ เห็น ด้วย อย่าง ยิ่ง
1.	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยไม่สอดคล้อง กับการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้า					
2.	เด็กไทยควรมีโอกาสได้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย					
3.	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเป็นศิลปะที่ทุกคนสามารถ เรียนรู้ได้					
4.	การเรียนดนตรีไทยหรือการเรียนนาฏศิลป์ไทยที่คณะ ศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ช่วยพัฒนาบุคลิกภาพของผู้เรียน					
5.	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเก็บรักษาไว้ในพิพิธภัณฑ์ เท่านั้น					
6.	เครื่องดนตรีไทยหรือเครื่องนาฏศิลป์ไทยเป็นสิ่งที่ควรแก่ การศึกษาค้นคว้าและอนุรักษ์					

ข้อ	ความคิดเห็นต่อการเรียนดนตรีไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
7.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นวิชาที่ต้องลงทุนทางการศึกษาสูง					
8.	ดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าเป็นส่วนประกอบให้พิธีกรรมสมบูรณ์					
9.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยน่าเบื่อหน่าย					
10.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยทำให้ท่านเพลิดเพลิน					
11.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ก่อให้เกิดความสามัคคี					
12.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ช่วยขัดเกลาให้ท่านมีสุขภาพจิตที่ดีขึ้น					
13.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเป็นคนเรียบร้อยขึ้น					
14.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นสิ่งที่ล้ำสมัย					
15.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยทำให้ท่านเป็นผู้กล้าในการแสดงความคิดเห็น					
16.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ช่วยให้ท่านมีระเบียบในการดำเนินชีวิตประจำวัน					
17.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านเกิดความภูมิใจในเอกลักษณ์ของไทย					

ข้อ	ความคิดเห็นต่อการเรียนดนตรีไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
18.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีเพื่อนมากขึ้น					
19.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีส่วนช่วยให้ท่านทำกิจกรรมเกี่ยวกับศิลปะด้านอื่นๆ ได้ดียิ่งขึ้น					
20.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านสามารถนำไปเป็นพื้นฐานและประโยชน์ต่อการศึกษาคือได้					
21.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านหางานทำยาก					
22.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ไม่เปิดโอกาสให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์					
23.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์เป็นการช่วยส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมของชาติ					
24.	การเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ทำให้ท่านมีจิตใจที่อ่อนโยน					
25.	วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์มีเนื้อหาวิชาที่ล้าสมัย					
26.	เมื่อเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์แล้วรู้สึกว่าการจำดีขึ้น					
27.	เมื่อถึงเวลาเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย ที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านจะรู้สึกกระตือรือร้นในการเข้าเรียน					
28.	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยถือว่าได้ทำประโยชน์เพื่อประเทศชาติ					

ข้อ	ความคิดเห็นต่อการเรียนดนตรีไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
29.	ผู้เรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ต้องอุทิศตนเพื่อศิลปะ					
30.	ความรู้ในการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ทำให้ท่านมีความเชื่อมั่นในตนเองมากขึ้น					
31.	เมื่อสำเร็จการศึกษาที่คณะศิลปกรรมศาสตร์ ท่านสามารถนำวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยไปประกอบวิชาชีพได้ทุกด้าน					
32.	ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อสามารถบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยได้					
33.	คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดให้ท่านไปบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทย มากเกินไป					
34.	การบรรเลงดนตรีไทยหรือแสดงนาฏศิลป์ไทยไม่ใช่วิถีชีวิต					
35.	การพัฒนาการเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของท่านขึ้นอยู่กับตัวของท่านเอง					
36.	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่ท่านชอบ					
37.	ท่านมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของทางคณะอยู่เสมอ					
38.	คณะศิลปกรรมศาสตร์มีการจัดประกวดดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย					
39.	การอนุรักษ์ สืบทอดศิลปวัฒนธรรมของชาติเป็นหน้าที่หลักของดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย					
40.	ท่านสนใจอ่านบทความและวารสารที่เกี่ยวข้องกับวิชาด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทย					

ข้อ	ความคิดเห็นต่อการเรียนดนตรีไทย	ระดับความคิดเห็น				
		เห็นด้วยอย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง
41.	ท่านเลือกเรียนวิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความจำเป็น					
42.	ท่านเรียนดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์ด้วยความสนุกสนาน					
43.	ท่านสามารถใช้วิชาดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยที่คณะศิลปกรรมศาสตร์จัดขึ้น เป็นส่วนหนึ่งในการเสริมรายได้พิเศษ					
44.	ท่านรู้สึกดีน้อยกว่าผู้อื่นเมื่อฟังเพลงไทยเดิม					
45.	ท่านมีความปรารถนาที่จะเห็นความก้าวหน้าทางด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยของคณะศิลปกรรมศาสตร์					
46.	การส่งเสริมดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยควรเป็นหน้าที่ของนักศึกษาสาขาวิชาดุริยางค์ไทยหรือนาฏศิลป์ไทยเท่านั้น					
47.	การจัดการแข่งขันด้านดนตรีไทยหรือนาฏศิลป์ไทยมีน้อยเกินไป					
48.	เมื่อฟังการบรรเลงเพลงไทยแล้วท่านรู้สึกง่วงนอน					
49.	ทุกครั้งที่ยังฟังเพลงไทยเดิมรู้สึกว่าคุณเพลงคล้าย ๆ กัน					
50.	ผู้ที่จัดให้มีการบรรเลงดนตรีไทยหรือการแสดงนาฏศิลป์ไทยในงานต่าง ๆ เป็นผู้ที่มิรสนิยมต่ำ					

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ – ชื่อสกุล	นางสาวพจณิชา จันทร์ศิริ
วันเดือนปีเกิด	24 มิถุนายน พ.ศ. 2526
สถานที่เกิด	สมุทรสงคราม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	24/7 หมู่ 4 ต.จอมปลวก อ.บางคนที จ.สมุทรสงคราม 75120
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	อาจารย์
สถานที่ทำงานในปัจจุบัน	สาขาวิชาดุริยางค์ไทย ภาควิชานาฏดุริยางคศิลป์ คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ธัญบุรี ปทุมธานี 12110
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2545	ประกาศนียบัตรนาฏศิลป์ชั้นสูง วิทยาลัยนาฏศิลปสุพรรณบุรี
พ.ศ.2547	การศึกษาระดับบัณฑิต สาขาวิชาดุริยางคศาสตร์ไทย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2552	การศึกษาระดับมหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ